

కృష్ణుడు సూర్యుని వంటివాడు. మాయ అంధకారం వంటిది. కృష్ణుడు ఉన్నచోట మాయ నిలువలేదు.

హరేకృష్ణ ఉద్యమ పత్రిక సంపుటి-17 సంచిక 5 మే-2022 వెల రూ..30/-

నిజమైన సుఖప్రాప్తి
కృష్ణసంబంధముతో
కలుగుతుంది

www.bhagavaddarshan.org

తెలుగు రాష్ట్రాలలో
శ్రీనృసింహదర్శనం

శ్రీనరసింహదేవుని
ఆవిరాఘవ మహాత్మవము

చందనయాత్ర
మహాత్మవము

ఇంజ్ నర్సరావు పేట మంబిరంలో
అత్యంత వైభవంగా
**10వ వార్షికోత్సవ
వేడుకలు**

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు వారి ఆధ్యార్యంలో గో
ఆధారిత వ్యవసాయం, గో ఆధారిత ఉత్సవుల ప్రాంతాధికారి
చిత్రగా, గోసంరక్షణ ద్వీయంగా లడుగులు వేస్తూ మాళ్లి నెల
30, 31 తేదీలలో రెండు రోజుల పాటు శ్వేత భవనములో

(శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం ఎదురుగా) ఎంపిక కాబడిన
గోతాలల యాజమాన్యం వారు, గోఆధారిత
వ్యవసాయాదారులు మరియు గో ఆధారిత, పంచగవ్య
ఉత్సవుల తయారీదారులతో “అంద్రప్రదేశ్ రాష్ట్రస్థాయి
సదస్సు” ను నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి ముఖ్య

అతిథిగా ఇంజ్ నర్సరావు
తిరుపతి మంబిర
అధ్యక్షులు పూజ్యులే
రేవతి రమన్ ప్రభుజీ
విచ్ఛినీ జ్యోతి ప్రజ్ఞలన
చేసి సభను
ప్రారంభించారు.

కృష్ణదు సూర్యుని వంటి వాడు, మాయ అంధకారం వంటిది.
కృష్ణదు పున్చోట మాయ నిలవలేదు.

భగవద్గీతార్థమ్ (తెలుగు)-జిండియా

సంపాదకులు: రేవతి రమణదాస్

సహియ సంపాదకులు: రామ్మయరారి దాన్

పజ్జశ్వర్: యుధిష్ఠిర్ దాన్ (ఉజ్వల్ జాజు)

శ్రీఅచ్ఛాక్షర్: మధుగోపాల్ హరిదాస్

జసరల మేనేజర్ (సర్బలేఫ్స్న్): రూపేశ్వర చైతన్య దాన్

అకొంట్స్: లక్ష్మీపతిగౌరాదాస్, మురళి గోవింద దాన్

కూర్మ, రచన, అసువాదం:

డా॥ వైష్ణవాంప్రియినేవక దాన్

పూర్వ తిడింగ్: నిత్యముక్త దాన్, భక్తిక దేవిదాసి,

విష్ణుజన సేవిక దేవిదాసి,

రాఘవ రామదాస్ (రాఘవేంద్ర)

సబైప్రైబ్లిక్ సట్టిస్ట్స్

నిత్యముక్త దాన్, లీలాపారాయణ దాన్

©2022 భక్తి వేదాంత బుక్ ట్రైస్ ఇంటర్వైషన్ల్
సర్వస్వామ్యములు భద్రపరుపబడినవి (భక్తివేదాంత

బుక్ ట్రైస్కు ట్రైస్ జయద్వైతస్వామి)

0005-3643. భక్తి వేదాంత బుక్ ట్రైస్ బ్యాంక్

ప్రచరణకర్త ఉజ్వల్ జాజు 33, జానకీ కుటీరం,

పైట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ బైచరాబాడ్ ప్రక్కన,

జూహు, ముంబయి మరియు అతనిచే

మాగ్నూ గ్రాఫిక్స్ ప్రై.లిమిటెడ్, 101- డి,

గవర్న్‌ప్రైంట్ ఇండప్రైయల్ ఎస్టేట్, కాందివిలి (వెస్ట్)

ముంబాయి-400067, జిండియా నందు

ముద్రింపబడినది.

సంపాదకులు - రేవతి రమణదాస్,
శ్రీశ్రీ రాధాగోవింద మంబిరము, హరేకృష్ణ ల్యాండ్,
హరేకృష్ణ రోడ్, తిరుపతి- 517 507., అంధ్రప్రదేశ్,
భారతదేశం.

ఈ సంచిక పార్మాంశము నందు జిజ్ఞాసువులైన పాతకులు
ఈ క్రింది చిరునామా యుండు సంప్రదించగలరు.

కార్యాలయం: భగవద్గీతార్థమ్, హరేకృష్ణ కమల మంబిరం
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, హరేకృష్ణ రోడ్, తిరుపతి - 517 507.

ఫోన్: 7799747513

ఇ-మెయిల్ : iskcon.tirupati@gmail.com వెబ్సైట్: www.krishna.com

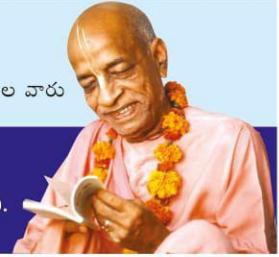
భగవద్గీతార్థమ్, మే- 2022

సంస్కారమకులు

పరమ పూజ్య భక్తినిధ్యాంతసరస్వతి ప్రభుపాదుల మార్గ
నిర్దేశకత్వములో పరమపూజ్య భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారు

నాకు పెద్ద పెద్ద భవనాలు, ధనము గానీ మరేవీ పద్మ.
నేను కోరుకొనేది కేవలం నా పుస్తకాలు వితరణలల్యా లని.

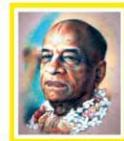

విషయమాచిక

మే- 2022

నిజమైన సుఖప్రాప్తి

కృష్ణసంబంధముతో
కలుగుతుంది 05

వికాదశీ ప్రత
మాహాత్మ్యము 09

శ్రీనరసింహాదేవుని 10
ఆవిరాఖువ మహాత్మవము

శ్రీమద్భాగవతము 14

ఉపదేశ కిరణాలు 17

చందనయాత్ర
మహాత్మవము 18

శ్రీగురుపరంపర 22

శ్రీ శ్రీమద్ ఏ.సి.బ్రక్తివేదాంతస్వామి
ప్రభుపాదులవారి జీవితచరిత్ర

తెలుగు రాష్ట్రాలలో 25
శ్రీనృసింహదర్శనం

శ్రీగౌరాంగ విజయము

32

శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు

35

శ్రీచైతన్యలీలాసుధ

శ్రీకృష్ణని స్వరూపాలు

36

విష్ణుసహస్రనామ

స్తోత్రము

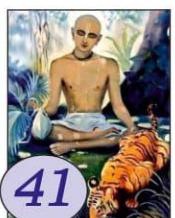
37

పరిభక్తివిలాసము
శ్రీహరి వస్తువస్తు వేదిక
మార్జన పద్ధతి

38

శ్రీరాముని యువరాజ

పట్టాభిషేక సంకలనము

పరిశామసుధ

నామాచార్య

శ్రీల పరిదాస

రాకూరులు

41

గాణియ వైష్ణవ కీర్తనలలో కృష్ణపేము

ధనమోర నిత్యానంద 42
(ప్రార్థన గ్రంథము నుండి)

మహాభారత కథలు

ద్రోణిని వద్ద
రాకుమారుల శిష్యరికం

44

బాలగోపాలం

48

ముఖుచిత్రం శ్రీనరసింహాదేవుని ఆవిరాఖువ మహామహాత్మవము (15.05.22)

సంపాదకీయం

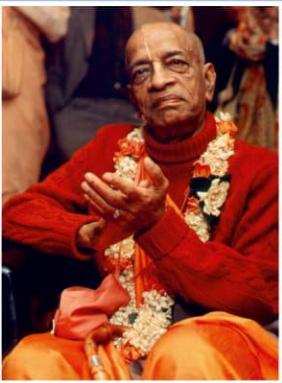
కృష్ణ భక్తి

దేవాద దేవుడు
శ్రీకృష్ణభగవానుడు
సమస్త భూతిక మలయు
అధ్యాత్మిక జగత్తులకు
అధారభూతుడు.

యుగావతారము
శ్రీకృష్ణ చైతన్య మహాప్రభువు
పారేకృష్ణనామ సంకీర్తన ద్వారా
కృష్ణ చైతన్యమును ప్రారము
చేసిన వారు.

కృష్ణకృష్ణ శ్రీమూల్రు
అభయ చరణారవింద భక్తి
వేదాంతస్వామి శ్రీల ప్రభుపాదులు
అంతర్జాతీయ కృష్ణ చైతన్యసంఘ
సంస్ಥాపకాచార్యులు

“శ్రద్ధ” అనే పదానికి శాస్త్రాలలో విశ్వాసమని అర్థం చెప్పబడింది. ప్రత్యేకంగా ఆ అర్థం కృష్ణభక్తి చేసే విషయంలో చెప్పబడింది. “కృష్ణభక్తిని చేస్తే సకలకర్మలు చేసినట్టే అపుతుంది అనే విశ్వాసమే శ్రద్ధ” అని ఆచార్యులు శాస్త్రాలలో తెలియజేసారు. శ్రీమద్భాగవతంలో, భగవద్గీతలో కూడ మనకు ఇటువంటి ఉపదేశాలే కనిపిస్తాయి. ఒక చెట్టుకు లక్ష్మిలాది ఆకులు ఉంటాయి. వాటన్నింటికి నీరు అందించాలంటే చేయవలసింది ఒకే పని. అదే చెట్టు మొదలుకు నీరు పోయడం. చెట్టు మొదలుకు నీరు పోయడం ద్వారా చెట్టులోని ప్రతీ భాగానికి నీరు అందేటట్టు చేయడం అపుతుంది. అదేవిధంగా శరీరంలో అనేక భాగాలు ఉన్నాయి, లక్ష్మిలాది కణాలు ఉన్నాయి. వాటన్నింటికి శక్తి కావాలంటే కడుపులో ఆహారాన్ని వేయాలి. కడుపుకు ఆహారాన్ని అందించడం ద్వారా వచ్చే శక్తి అన్ని దేహంగాలకు ఇవ్వబడుతుంది. ఆ విధంగా దేహం చురుకుగా, శక్తివంతముగా ఉంటుంది. ఈ రెండు ఉపమానాలు, విషయాలు ఎంత సత్యమో అంటే సత్యమైన మరొక విషయమేమంటే అచ్యుతుని (శ్రీకృష్ణుని) పూజనము ద్వారా సకల దేవతల పూజనము, సంతృప్తి జరిగిపోతుంది. ఇదే శ్రీమద్భాగవత ఉపదేశము. అందుకే కృష్ణభక్తి చేయడం ద్వారా సకలకర్మలను నెరవేర్చినట్టే అపుతుందని చెప్పబడింది. ఇక భగవద్గీత వాక్యాలను పరిశీలిస్తే “మత్తః పరతరం నాస్యక్తి” అనే ఉపదేశం కనిపిస్తుంది. “ఓ అర్థునా! నా కన్నను శ్రేష్ఠమైన సత్యము వేరొక్కాటి లేనేలేదు. దారములో ముత్యాలు కూర్చుబడినట్లు సమస్తము నా పైననే అధారపడి ఉన్నది” అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు గితలోని ఏడవ అధ్యాయంలో ఉపదేశించాడు. ముత్యాలదండలో బయటకు ముత్యాలే కనిపిస్తున్నప్పటికిని వాటికి అధారము దారమైనట్లు, నానారకాల దేవతలు బయటకు స్వయంత్రులుగా కనిపిస్తున్న సర్వులు దేవదేపుడైన శ్రీకృష్ణుని పైననే అధారపడి ఉన్నరని గీతిపదేశం ద్వారా మనము తెలిసికోవచ్చును. ఈ విషయాన్ని మనము భగవద్గీతలోని ఏడవ అధ్యాయంలో మరింత విపులంగా అర్థం చేసికోగలము.

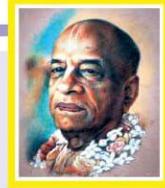
ఇది కన్నీటి జగత్తు, ఆకలి జగత్తు, దుఃఖజగత్తు, శోకజగత్తు, తాపజగత్తు. ఇది ప్రతీజీవుని అనుభవంలోని విషయమేర్యైనా మాయాచాచ్ఛదసము వలన అది మరుపుకు వస్తుంది. కాని ఎప్పుడైతే సాధుసాంగత్యము కలుగుతుందో ఈ క్లేశజగత్తు యొక్క అసలైన రూపం హృదయంలో వెల్లడి అపుతుంది. ఆకలి కలగడం సహజమే, కాని దాని నుండి బయటపడేద్దా? తృప్తిగా భోజనం చేయడమేనని చిన్నపిల్లవాడైనా జవాబు చెబుతాడు. దుఃఖాలు, శోకాలు కలగడం కూడ సహజమే, కాని వాటి నుండి బయటపడేద్దా? దీనికి కేవలం సాధువు, శాస్త్రము, గురువు మాత్రమే జవాబు చెప్పగలుగుతారు. అందుకే సఫలయాగింద్రులలో ఒకరైన కవి అనే మహాత్ముడు దీనికి జవాబు చెబుతూ ఏ విధంగానైతే భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ప్రతీ ముద్దకు ఆనందము, శక్తి చేకూరడం, ఆకలి నశించడం అనే మూడు ప్రభావాలు కలుగుతాయో, అదేవిధంగా శ్రీకృష్ణుని అశ్రయించినవానికి అడుగడుగునా భక్తి, శ్రీకృష్ణుని ప్రత్యక్షానుభూతి, అన్యవిషయం నుండి విరక్తి అనేవి ఏకకాలంలో సంభవిస్తాయని తెలియజేసారు. జీవానికి శాస్త్ర తీయడం ఎంత అనివార్యమో, ఈ భౌతికజగత్తులో జీవనాన్ని కొనసాగించడానికి కృష్ణభక్తి అంతగా అనివార్యము. ఈ విషయాన్నే శ్రీకృష్ణుడు గీతలో తెలియజేస్తాడు “అనిత్యమసుభం లోకం ఇమం ప్రాప్య భజస్యమాం - అందుకే అశాశ్వతము, సుఖరహితము అయిన ఈ లోకానికి వచ్చి ఉన్నావు కనుక నన్ను భక్తితో భజించ” అని అన్నాడు. కాబట్టి శ్రీకృష్ణభక్తి మనందరికి అనివార్యము, ఈ విషయం అర్థం చేసికొని వ్యక్తి సుఖభాగుడు కావడం సునిశ్చయం. హరేకృష్ణ!

సదా శ్రీకృష్ణ భగవానుని మలయు మనవాళి స్వీకరించి, సంపాదకులు, భగవద్గీతన్నీ, తిరుపతి.

నిజ్‌మైన సుఖప్రాప్తి

కృష్ణసంబంధముతో కలుగుతుంది

కృష్ణకృపామూర్తి శ్రీ త్రీమద్ ఏ.సి.భక్తివేదాంతస్యామి ప్రభుపాదులు
1968 జనవరి 10వ తేదీ లాన్సీంజిలెన్సో ఇచ్చిన భాగవతోపదేశము

● శ్రీమద్భాగవత స్తోకము (1.5.2) ●

నారద ఉపాచ

పారాశర్య మహాభాగ భవతః కచ్చిదాత్మనా ।
పరితుష్టుతి శారీర అత్మా మానస ఏవ వా ॥

“పరాశరతనయుడైన వ్యాసదేవుని సంబోధించుచు నారదుడు ప్రశ్నించెను : దేహమును లేదా మనస్సును అత్మానుభవ లక్ష్యముగా భావించుట ద్వారా నీవు సంతృప్తి చెందియుంటివా ?”

ఈ సంస్కృత స్తోకాన్ని మీ ముందు నేను ఉచ్చరించాను. ఈ భాష మీకు అర్థం కాకపోయినా సంస్కృత మంత్రాలకు ఒక ప్రత్యేకమైన విలువ ఉన్నది. ఇది మంత్రము. “శబ్దాద్ అనాపృత్తి”.

జగత్తు మొత్తం శబ్దం నుండే పుట్టింది. ఇది శాస్త్రీయమైన నిజం. శాస్త్రజ్ఞాలు శబ్దం యొక్క ప్రాముఖ్యం గురించి పరిశోధనలు చేస్తున్నారు. కాబట్టి ఈ శబ్దం భౌతికమైన శబ్దం కాదు. దానిలో అద్భుతమైన శక్తి నిక్షిప్తమై ఉంది. ఆధ్యాత్మికశబ్ద తరంగాలలో ఎంత శక్తి ఉందో తెలిసికోవడానికి ప్రయత్నించండి. నిజమైన శబ్దం ఆధ్యాత్మికజగత్తు నుండే పస్తున్నది. గ్రామ్ఫోన్ దీనికి చక్కని ఉపమానము. దానిలో శబ్దం

మూలంగా ఒక వ్యక్తి సుండి పస్తున్నది; కాని గ్రామ్ఫోన్ దానిని మళ్ళీమళ్ళీ పలుకుతున్నది. ఇది శబ్దానికి మూలం కాదు. అదే విధంగా ఈ భౌతికజగత్తులో ఏ శబ్దమైతే ఉందో అది భగవంతుని చేతనే సృష్టించబడింది. అంటే ఆధ్యాత్మికధ్వని తరంగానికి అంతటి శక్తి ఉంది. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక శబ్దం హరేకృష్ణ ద్వారానే నేను మిమ్మల్ని నేరుగా పట్టుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను. అది పనిచేస్తున్నదనే నా ప్రగాఢ విశ్వాసం. “శబ్దాద్ అనాపృత్తి”.

“వ్యాసదేవా! వేదవాజ్ఞాయమును రచించినవాడా! నీవు గొప్ప పండితుడివి. నీవు విష్ణుతమైన, పొండిత్యముతో గూడిన తాత్త్విక

గ్రంథాలను రచించావు. అయినా నీకు సంతృప్తి కలుగలేదు. దానికి నీవు కారణమేమిటో కనుక్కున్నావా?” అని నారదముని వ్యాసదేశపునితో ప్రశ్నించాడు. ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితి కూడ ఇటువంటిదే. శాస్త్రపరిశోధన, ఆర్థికస్థితిలో ఎంతో పురోగమించాము. భారతదేశము బీదదేశము కావచ్చును; కాని మీ దేశంలో అన్నీ కూడ పుష్కలంగా ఉన్నాయి.

అయినప్పటికేని చాలామంది అయోమయంలో ఉన్నారు, నిరాశతో ఉన్నారు. ఎందుకు? వ్యాసదేశుని పరిస్థితి వంటిదే వారిది. భౌతికవిజ్ఞానము, తత్త్వము, ధర్మమునకు సంబంధించిన ఎన్నో గ్రంథాలను రాసినప్పటికినీ వ్యాసడు సంతుష్టి చెందలేదు. అందుకే నారదముని వ్యాసునితో “వ్యాసదేవా! నీవు ఎంతో మహానీయుడవు. దేహస్థితిలో లేదా మానసికస్థితిలో ఉన్నంతవరకు మనిషి సుఖాన్ని పొందగలడని నీవు అనుకుంటున్నావా?” అని ప్రశ్నించాడు.

భౌతిక అస్తిత్వం

ఏ విధంగా మనం నెలకొని ఉన్నామో తెలిసికోవడానికి ఎల్లప్పుడూ

యత్నించాలి. మన సహజస్థితిని భగవదీత చక్కగా ఏవరించింది. “ఇంద్రియాణి పరాణ్యాహు” భౌతికఅస్తిత్వమంటే ఏమిటి? నేనీ జగత్తులో ఉన్నాను. ఎందుకు? ఇంద్రియభోగానికి. ఇదీ మొట్టమొదటి స్థితి. ప్రతీ జీవుడు, పశువు ఆపారము, నిద్ర, రక్షణము, సంభోగములలో తలమునక్కలై ఉన్నారు. కాబట్టి మన అస్తిత్వములో అత్యంత ముఖ్యంచము ఇంద్రియాలు. భౌతికఅస్తిత్వమంటే ఇంద్రియభోగము. లౌకిక నాగరికతలో అత్యన్నత సుఖము మైథునసుఖము. అదే సుఖంలో చివరి అంశంగా భావించబడుతుంది. అధ్యాత్మికజ్ఞానము లేనివాడు మైథునసుఖాన్ని దాటి పోలేదు. ఇటువంటి ఇంద్రియభోగస్థితిని దాటి ముందుకు పోయినవాడు మానసికకల్పన స్థితికి వస్తాడు. తత్త్వవేత్తలు అటువంచివారే. ధ్యానం కూడ ఒకరకమైన మానసికకల్పనమే. కాబట్టి మొదటి ప్రధానాంశము ఇంద్రియములు, తరువాత మనస్సు, మానసిక కల్పనమని భగవదీత చెప్పింది. ఎందుకంటే ఇంద్రియాలు మనస్సు చేతనే

“వ్యాసదేవా! నీవు ఎంతో సాహిత్యాన్ని రచించినప్పటికిని ఆనందముగా లేవు. కానీ నేను నిన్నుక విషయం అడుగుతాను. దేహస్థాయిలో లేదా మానసికస్థాయిలో సంతృప్తి కలుగుతుందని నీవు ఊహిస్తే అది సాధ్యమేనా?” నారదముని వ్యాసదేవునితో అడిగిన ప్రశ్నను నవీనయుగ మానవులు గంభీరముగా ఆలోచించాల్సి ఉన్నది. దేహస్థాయిలో లేదా మానసికస్థాయిలో మనం సుఖభాగులము కాగలమా అనేదే ఆ ప్రశ్న; అది అసాధ్యము. జనులందరు కేవలము దేహమనోస్థాయిలో తలమునక్కలై ఉన్నారని మనం తెలిసికోవాలి. వారికి అధ్యాత్మిక అవగాహనే లేదు. ఇదీ

నియంత్రించబడతాయి. అన్ని ఇంద్రియకలాపాలకు మనస్సు కేంద్రము. మనస్సు స్కర్మమంగా లేనప్పుడు కళ్ళుండి కూడ చూడలేరు; చేతులున్న తాకలేరు. కాబట్టి తరువాతి ముఖ్యమైన స్థితి మనస్సు. “ఇంద్రియాణి పరాణ్యాహురివ్యిషేభ్యో పరం మనః” - అయితే ఈ మనస్సుకు పరమైనది బుధి. “మనసస్తు పరా బుధిః”. మనస్సు బుధిచే నియంత్రించబడుతుంది. ఇక బుధిని నియంత్రించే అంశము ఆత్మ. కాబట్టి అన్ని దృశ్యాలకు, అన్ని కార్యాలకు వెనుక ఆత్మ ఉన్నది. అయితే అది నిద్రాణస్థితిలో ఉన్నదని కాదు. అది బుధిని క్షుభితం చేస్తున్నది, బుధి మనస్సును క్షుభితం చేస్తున్నది, మనస్సు ఇంద్రియాలను నియంత్రిస్తున్నది. ఆ విధంగా ఇంద్రియభోగమే భౌతికజీవనంగా తయారొతుంది. కానీ మనకు సుఖం కావాలి. అందుకే వ్యాసునితో నారదుడు అడిగిన ప్రశ్న ఎంతో తెలివైనది. “వ్యాసదేవా! నీవు ఎంతో సాహిత్యాన్ని రచించినప్పటికిని ఆనందముగా లేవు. కానీ నేను నిన్నుక విషయం అడుగుతాను. దేహస్థాయిలో లేదా మానసికస్థాయిలో సంతృప్తి కలుగుతుందని నీవు ఊహిస్తే అది సాధ్యమేనా?”

మన కోరిక

నారదముని వ్యాసదేవునితో అడిగిన ప్రశ్నను నవీనయుగ మానవులు గంభీరముగా ఆలోచించాల్సి ఉన్నది. దేహస్థాయిలో లేదా మానసికస్థాయిలో మనం సుఖభాగులము కాగలమా అనేదే ఆ ప్రశ్న; అది అసాధ్యము. జనులందరు కేవలము దేహమనోస్థాయిలో తలమునక్కలై ఉన్నారని మనం తెలిసికోవాలి. వారికి అధ్యాత్మిక అవగాహనే లేదు. ఇదీ

నవీననాగరికతలోని లోపము. మీరు నన్నెంత చక్కగా చూసుకున్నా కూడ బృందావనంలోనే నేను హాయిగా ఉన్నానేమానని అప్పుడప్పుడు నాకు అనిపిస్తుంది. అలాగే మీరు విదేశాలకు వెళ్ళిపుడు అక్కడ ఎంత సౌకర్యంగా ఉన్నప్పటికిని స్వ్యదేశాన్ని తలచుకుంటారు. అది సహజమే. అదే విధంగా మనమందరము నిజానికి ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని అన్వేషిస్తున్నాము. పిల్లలవాడు ఏడుస్తుంటే తల్లి సముదాయంచాలని ప్రయత్నిస్తుంది. కానీ పిల్లలవాడు కోరేది అమృపాలు కాబట్టి ఏడుపును మానడు. తల్లి తన త్తున్నాన్ని ఇచ్చేంతవరకు పిల్లలవాడు ఊరుకోడు. అలాగే ఆధ్యాత్మికానందమే మన కోరిక. అది సుఖాన్ని ఇవ్వులేదు. “పారాశర్య మహాభాగా భవతః కచ్చిదాత్మునా” అనే ప్రశ్న యొక్క సారాంశం. “దేహతాదాత్ముఽ, మన్ తాదాత్ముఽ వలన ఆత్మకు శాంతి కలుగుతుందని నీవు భావిస్తున్నావా?” లేదు. అది అసాధ్యం. దానికి నీవే చక్కని ఉపమానం. ఎందుకు? జ్ఞానితం సుసంపన్నం అపి తే మహాదమ్భుతం / కృతవాన్ భారతం యత్యుఽ సర్వాభ్ర పరిబుంపిాతం ॥

మహాభారతం

“నీవు సామాన్య పండితుడపు కాపు. నీవు మహాభారతాన్ని రచించావు” అని నారదముని అన్నారు. మహాభారతం అంటే భారతచరిత్ర అని అర్థం. మొదట్లో ఇది జలాపుతవ్యమని పిలువబడేది. భరతమహారాజు పేరు మీద తరువాత ఇది భారతవర్ధంగా పిలువబడింది. వేదవాజ్యాయ ప్రకారం ఈ లోకం మొత్తం భారతవర్ధమే. కానీ ఇప్పుడిది విడిపోయింది. మానవులు ఏ విధంగా ఈ వర్ధం మొత్తం వ్యాపించారో అనేది

పెద్ద చరిత్. ఏదియేమైనా
మహాభారతం ప్రకారం అమెరికా
దేశస్థలు లేదా యూరోపువారు కూడ
మొదల్లో భారతవర్షానికి
చెందినట్టివారు. టర్మినాగరికత, గ్రీన్
నాగరికత మొదల్లో భారతదేశం
సుండే వచ్చాయి. యయాతి
ఇరుపురు పుత్రులకు టర్మిని, గ్రీన్
రాజ్యాలు ఇష్టబడ్డాయి. అక్కడి
సుండే పరోపా నాగరికత వుధ్మి
చెందింది. ఇక యూరోపు సుండి
పచ్చినవాళ్ళే ఇక్కడ అమెరికన్నగా
అయ్యారు. ఇది చరిత్.

“వ్యాసదేవా! నీవు మహాభారతాన్ని
రచించావు. తెలిసికోవలసిన

సమస్తాన్ని నీవు అందులో
పొందుపరిచావు” అని నారదముని

అన్నారు. అసలు మహాభారతం
స్త్రీలు, శూద్రులు, ద్వీజబంధువుల
కొరకు రచించబడింది.

“స్త్రీహృదద్విజబంధూవాం”.

ఎందుకంటే వేదవాజ్ఞాయం ఎంతో
కరిసమైనది. అది సంస్కృతభాషలో

రచింపబడడమే కాకుండ దాని భావం
కూడ ఎంతో గహనము. ఆ కాలంలో

జనులు ఎంతో తెలివి కలవారై
ఉండేవారు. చిన్నమాటలోనే ఎంతో

అర్థాన్ని వారు గ్రహించేవారు.
ఉడాహరణకు వేదాంతస్తుతాలలో

“జన్మాధ్యస్య యతః - సమస్త
ఉద్భవాలకు మూలం” అని

ఉంటుంది. కాబట్టి అటువంటి
వేదవాజ్ఞాయానికి ప్రామాణిక

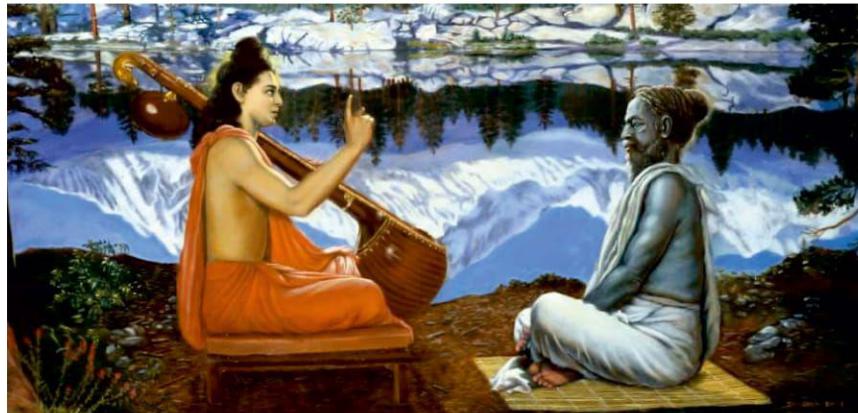
వివరణము కావాలి. సామాన్యజనులకు
మూల వేదాలను తెలిసికానే

అవకాశమే ఉండేది కాదు. మరి
సామాన్యజనులంటే ఎవరు?

“స్త్రీహృదద్విజ బంధూవాం”. స్త్రీలు
అల్పబుధులుగా పరిగణించబడ్డారు.

ఇది వివక్త కాదు. శాస్త్రంలోనే ఈ
విధంగా చెప్పబడింది. శూద్రులంటే

శ్రామికవర్గం. బ్రాహ్మణక్క త్రియ వైశ్వీ
వంశంలో జన్మించినప్పటికిని దానికి

తగనివారు ద్వీజబంధువులు.

ఇటువంటివారు అన్నిచోట్ల ఉన్నారు.

అంటే మహాభారతం

అసలుగా అల్పమేధసులైన స్త్రీలు,

శూద్రులు, ద్వీజబంధువుల కొరకే

రచింపబడింది. ఒక వ్యక్తి

బ్రాహ్మణకులంలో

జన్మించినప్పటికిని అతనికి

శూద్రగుణాలే ఉంటే జనులు అతనిని

అంగీకరించరు. నేను

బ్రాహ్మణవంశంలో జన్మిస్తే జనులు

మొదట నా యోగ్యతలను

అడుగుతారు. అంటే ఉన్నతకులంలో

జన్మించినప్పటికిని ఆ వంశాచారం

ప్రకారం యోగ్యతను పొందనివారిని

ద్వీజబంధువులు అంటారు. ద్వీజాలు

అంటే రెండు జన్మలను

పొందినవారని అర్థం. శూద్రులకు

ఒక్కటే జన్మిస్తుంది. అది తల్లిదండ్రుల

వలన కలుగుతుంది. ఒక వ్యక్తి

బీదకుటుంబములో

జన్మించినప్పటికిని తన మేధస్సుతో

ఇంకొక జన్మిస్తును పొందగలుగుతాడు.

అతడు గొప్ప ధనికుడో,

విద్యాపంతుడో, తాత్త్వికుడో

కాపచ్చను. అటువంటి జన్మిస్తుంది

విశ్వవిద్యాలయము నుండి

కలుగుతుంది. అదేవిధంగా ద్వీజాడు

అంటే మనిషికి మొదటి జన్మిస్తుంది

తల్లిదండ్రుల నుండి, తరువాత

జన్మిస్తుంది గురువును ఆశ్రయించడము

నుండి కలుగుతుంది. ఆ విధంగా

రెండవ జన్మలో గురువు తండ్రిగాను,

వేదాలు తల్లిగాను అపుతాయి. అంటే

ఎవరైతే గురువును తండ్రిగాను,

వేదజ్ఞానాన్ని తల్లిగాను స్వీకరిస్తారో

వారు ద్వీజాలనబడతారు. అది

కులీనవంశము. అటువంటి

మంచిపంశంలో జన్మించి కూడ

సంస్కృతి సరిగ్గా లేకపోతే వ్యక్తి

ద్వీజబంధువు అపుతాడు. ఈ

ప్రకారంగా స్త్రీలకు, శూద్రులకు,

ఉన్నత వంశంలో జన్మించినప్పటికిని

బుధ్మి పెరగని ద్వీజబంధువుల కొరకు

మహాభారతం రచింపబడింది. అంటే

వేదజ్ఞానము సరిద్దుచేసాడని

పత్రుల రూపంలో వివరించబడింది.

హరీకీరనమే యుగదర్శకుము

కనుక అల్పబుధ్మి జనులతో నిండిన

ఈ యుగంలో యుధాతథమైన

యోగవిధానం అసాధ్యము.

“యోగ ఇంద్రియ సంయుము”.

ఇంద్రియనిగ్రహము, ఏకాంత

ప్రదేశంలో కూర్చోవడము,

బ్రహ్మచర్యజీవనము, ఇంద్రియభోగ

రాహిత్యము ఇవ్వన్నీ అసాధ్యం. “ఏది

కోరితే అది చేయి. కానీ ధ్యానం చేస్తే

చాలు” అంటే ఎలా? నీవు చేసే

ధ్యానం ఏమిటి? అది ఈ యుగానికి

అసాధ్యం. “కృతే యథ్యాయతో

విష్ణుం”. విష్ణుధ్యానమే యోగము.

విష్ణుధ్యానం ద్వ్యారా మనిషి సమస్తం

యుక్క అనుభవాన్ని పొంది కొన్ని

శక్తులను సంపాదిస్తాడు. “కృతే

యథ్యాయతో విష్ణుం” అని భాగవతం

చెప్పింది. విష్ణుధ్వనం ద్వారా సత్యముగంలో లేదా స్వర్ణముగంలో జీవనపూర్కత్వం సిద్ధించేది. “తేతాయాం యజతో ముహ్యః” - తేతాయముగంలో యజ్ఞనిర్వహణము. అది రెండవ యుగము. “ద్వాపరే పరిచర్యాయాం”. తరువాతి యుగము ద్వాపరయుగము. దానిలో అలయపూజ చెప్పబడింది. “కలా నాట్యవ నాట్యవ నాట్యవ” అని శ్రీచైతన్యులు మూడుసార్లు అన్నారు. “లేదు” అనేది మూడుసార్లు చెప్పబడింది. అంటే ధ్వనం అసాధ్యం, యజ్ఞం అసాధ్యం, అలయపూజ అసాధ్యం అని అర్థం. మరి సాధ్యమైనది ఏమిటి? “కలాతథరికీర్తనాత్”. ఈ యుగంలో కేవలం హరికీర్తనమే, హరేకృష్ణ మంత్రమే చెప్పబడింది. మీరు ఎక్కడ ఉన్నారనేది ముఖ్యం కాదు. ఇంట్లో ఉన్న, అలయంలో ఉన్న, రోడ్చు మీద ఉన్న, మంచం మైన ఉన్న, ఆస్పృతిలో ఉన్న, ఆఫీసులో ఉన్న మీరు హరేకృష్ణ మహమంత్రాన్ని జపించవచ్చును. కాబట్టి కలియుగంలో హరికీర్తనమే చెప్పబడింది.

ఇక్కడ నారదముని వ్యాసదేవునితో జిజ్ఞాసితం, “నీవు మంచి పండితుడవు” అని అన్నారు. గురువు నుండి చక్కగా విచారణ చేసినవాడే పండితుడు. “అథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసా” అనేది మొదటి వేదాంతసూత్రము. మనిషి జిజ్ఞాసువై ఉండాలి. దీనిని నేను అనేకసార్లు వివరించాను. “నేనెవరిని? ఈ దేహమే నేనా? నాకు అన్ని సుఖాలు ఉన్నాయి, కారుంది, మంచి ఇల్లుంది, చక్కని భార్య ఉంది. అయినా నాకెందుకు సుఖం లేదు?” అనేది మొట్టమొదటి జిజ్ఞాస కావాలి. “జిజ్ఞాసితం సుసంపన్నమపి - చక్కని విచారణ తరువాతే నీవు ప్రామాణికమైన వాజ్ఞాయాన్ని

రచించావు” అని వ్యాసదేవుని అడగడం జరిగింది.

శాస్త్రాన్ని పారేయరు

మనిషి ప్రామాణిక గురువు చెంత చక్కగా విచారణ చేస్తే చక్కని రచనలు చేయగలడు. లేకపోతే చెత్తవిషయాలు రాయడంలో ప్రయోజనమేమిటి? ఆ పుస్తకాలు చదివి పారేసేవి అపుతాయి. వార్తాప్రతికలు, ఇతర పుస్తకాలు అటువంటివే. కాని భగవద్గీత, భాగవతాన్ని మీరు పారేయలేరు. దీనికి నా జీవితంలోని ఉదాహరణనే మీకు చెబుతాను. కలకత్తాలో మాస్నేహితుని ఇంట్లో ఒక యూరోపు దేశస్థుడు అడ్డెకు ఉండేవాడు. ఇది దాదాపు ముహైవిశ్వాసి మాట. ఆ వ్యక్తి చాలా మర్యాదస్థుడు. ఒక పెద్ద కంపెనీకి మేనేజరుగా ఉండేవాడు. ఆయన ఇల్లు భాళీ చేస్తున్నాడు. దానిని ఆయన నుండి తిరిగి తీసికోవడానికి నా స్నేహితుడు వెళ్ళాడు. నేను కూడ అక్కడే ఉన్నాను. ఆ ఇంట్లో ఒక బీరువాలో భగవద్గీత పుస్తకం ఉంది. నా మిత్రుడు ముల్లిక్ ఉత్సాహంతో దానిని తీసికోబోయాడు. “ఈ యూరోపియన్ కై ప్రస్తపుడు ఈ భగవద్గీతను ఎందుకు ఇంట్లో పెట్టుకున్నాడు” అని నా మిత్రుడు అనుకున్నాడు. హిందువులకు సంబంధించిన ఈ భగవద్గీతను తన ఇంటి యజమాని అడుగుతాడేమోనని తలచిన ఆ వ్యక్తి “అయ్యా! ముల్లిక్ గారు! మీకు ఏ పుస్తకం కావాలంటే దానిని ఇస్తాను. కాని ఈ భగవద్గీతను మాత్రం ఇవ్వాలేను. ఇది నా ప్రాణం” అని అన్నాడు. ఈ మాట నేను చెపులారా విన్నాను. అది వినిన నా మిత్రుడు ఆశ్చర్యంతో “ఫరవాలేదు. భగవద్గీతను బీరువాలో ఎంత చక్కగా పెట్టుకున్నారో” నేను చూసాను. అంతే.

ఓ! నిజంగా మీకు అది ప్రాణసమానమా?” అని అన్నాడు.

“శాస్త్రాన్ని ఎవరూ పారేయలేరు. ఎవ్వారూ భగవద్గీతను పారేయరు. అది పరిపూర్ణమైనది. ఎవ్వారూ బైబిల్ను పారేయరు. అది పరిపూర్ణజ్ఞానం. నారదుడు గురువు కనుక తన శిష్యుడు ఎంత జిజ్ఞాసువో అతనికి తెలుసు. “జిజ్ఞాసితమధీతం చ యత్తత్త్త్వం సనాతనం”. పరతత్త్వము సనాతనము. అది సాపేక్షము కాదు. ఈ భౌతికజగత్తులో మనము చూసేది అంతా సాపేక్షమే. అందుకే ఈ జగత్తు సాపేక్షజగత్తని చెప్పబడింది. ఇది సనాతనము కాదు. ఇది దైవ్యతజగత్త. ఇక్కడ భేదత ఉంటుంది. కాని అధ్యాత్మికజగత్తులో వైవిధ్యం ఉన్న భేదత ఉండదు. మాయావాద తత్త్వవేత్తలు అధ్యాత్మిక వైవిధ్యమను అర్థం చేసికోలేరు. కాని భౌతికజగత్తులో కనిపించేవి అధ్యాత్మికజగత్తులో ఉన్నవాటి ప్రతిబింబాలే. ఇక్కడ ఉన్నట్టి తండ్రి అనుకరణ తండ్రి. ఇక్కడ మిత్రుడు అనుకరణ మిత్రుడు, నిజమైన మిత్రుడు కృష్ణుడే. ఇక్కడున్న భర్త అనుకరణ భర్త, నిజమైన భర్త త్రీకృష్ణుడే. నిజమైన గురువు త్రీకృష్ణుడే. కృష్ణునితో భర్త, ప్రభువు, మిత్రుడు, పుత్రుడు, తండ్రి ఏ సంబంధమైన పరిపూర్ణమైనదే. మనం ఆ త్రీతికి వెళ్ళాలి. కృష్ణుని తండ్రిగా స్వీకరిస్తే అతడే మీకు సంపూర్ణ రక్షణను ఇస్తాడు, కృష్ణుని భర్తగా భావిస్తే విడాకులే ఉండవు. కృష్ణుని మిత్రునిగా భావిస్తే సమస్తాన్ని మీకు ఆతము ఇస్తాడు. భౌతికజగత్తులోని అన్ని సంబంధాలు ప్రతిబింబము వంటివి, తాత్కాలికమైనవి. కాని అవే సంబంధాలు అధ్యాత్మికజగత్తులో ఉన్నాయి. మనం ఆ స్వితికి రాగలిగితే అపుడు సుఖప్రాప్తి కలుగుతుంది. హరేకృష్ణ!

ఏకాదశీ ప్రత మాహాత్మ్యము

శ్రీల సనాతనగోస్వామి విరచితమైన హరిభక్తివిలాసము నుండి

❖ ఏకాదశ్యాం న భుంజేత ప్రతం ఏతథి బైషణపం ॥
“ఏకాదశిరోజు మనిషి ఉపవాసం చేయాలి. ఈ ప్రతం విష్ణువుకు అత్యంత ప్రీతికరమైనది.” (అగ్నిపురాణం)

“ఓ బ్రాహ్మణులారా! విష్ణువుకు అతిప్రియమైనట్టి ఏకాదశి ప్రతాన్ని చేయడం ద్వారా బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైష్ణవులు, శూద్రులు, స్త్రీలు అందరు మొక్కాన్ని పొందుతారు.”

❖ ఏకాదశ్యాం ఉపవసేన్న కదాచిత్ అతిక్రమేత్ ॥
“ఏకాదశిరోజు తప్పకుండ ఉపవాసము చేయాలి, ఎట్టి పరిస్థితిలో ప్రతభంగం చేయకూడదు.” (కణ్ణ స్వృతి)

❖ ఉపాశ్మేకాదశీ రాజన్ యాపదాయుః ప్రప్తిభిః ॥
“ఓ రాజా! మనిషికి ఆయువు ఉన్నంతపరకు ఏకాదశిరోజు ఉపవాసం చేయాలి.” (అగ్నిపురాణం)
“ఓ దేవీ! ఏకాదశి ప్రతపాలన ప్రాధాన్యాన్ని పురాణాలు పదేపదే నొక్కి చెబుతాయి.
మళ్ళీ మళ్ళీ నేను చెప్పేదేమిటంటే ఏకాదశిరోజు మనిషి ధాన్యం తినకూడదు.”
(నారదపురాణం, పద్మపురాణం)

మోహానీ ఏకాదశి

మే నెల 12వ తేదీ మోహానీ ఏకాదశి.
వైశాఖమాసం శుక్లపక్షంలో వచ్చే మోహానీ ఏకాదశి మాహాత్మ్యము సూర్యపురాణంలో చెప్పబడింది. ఇది కూడ శ్రీకృష్ణభర్తురాజు సంవాద రూపంలో చెప్పబడింది. వసిష్ఠ మహార్షి శ్రీరామచంద్రునికి తెలియజేసిన ఈ ఏకాదశి ప్రతమహిమను శ్రీకృష్ణుడు భర్తురాజుకు వివరించాడు.
“శ్రీరామచంద్రా! ఈ ఏకాదశి ప్రతపాలనము నిక్కముగా సమస్త మోహాన్ని తోలిగించి అజ్ఞానాంధకారాన్ని నిరూలిస్తుంది. తీర్థక్షేత్రాలలో స్నానం చేయడం పలన కలిగే పుణ్యము, దానయజ్ఞాదుల పలన కలిగే పుణ్యరాశి ఈ మోహానీ ఏకాదశి ప్రతపాలనము ద్వారా సులభంగా లభిస్తుంది.”

(మే నెల 12వ తేదీగురువారము మోహానీ ఏకాదశి పర్వదినం. ఉపవాసం ఉండాలి. ధాన్యాన్ని తినకూడదు.

మర్మాడు 13వ తేదీ ద్వాదశి పొరణ రమారమీ ఉదయం 5.46గం 11 నుండి 10.01 గం 11 లోపల చేయాలి)

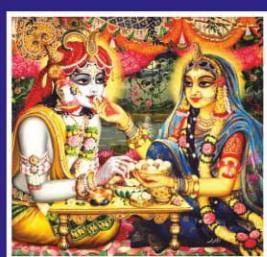
అపరా ఏకాదశి

మే నెల 26వ తేదీ అపరా ఏకాదశి. వైశాఖమాసం కృష్ణపక్షంలో వచ్చే అపరా ఏకాదశి మాహాత్మ్యము బ్రహ్మండపురాణంలో శ్రీకృష్ణభర్తురాజు సంవాద రూపములో వర్ణించబడింది. ఈ ఏకాదశి మహిమను శ్రీకృష్ణుడు విస్తారంగా భర్తురాజుకు వివరించాడు. బ్రహ్మపత్రాయాపాతకము, గోహత్యాపాతకము, భూణపాత్ర్య, అక్రమ స్త్రీపురుష సంబంధము, తప్పుడు సాక్ష్యాలు చెప్పడం, ఉబ్బ కోసము వేదపరము చేయడము ఉంటి ఫూరమైన పాతకాలైనా ఈ ఏకాదశి ప్రతపాలనము ద్వారా సశించిపోతాయి. మోసగాడు, కుహనా జ్యోతిమ్ముడు, దొంగ వైద్యుడు కూడ తప్పుడు సాక్ష్యం ఇచ్చేవాడంత పాపులే. ఇటువంటి పాపాలు కూడ అపరా ఏకాదశి పాలనము ద్వారా పోతాయి. ఈ ఏకాదశి ప్రతమును పాటించి త్రివిక్రముని రూపంలో విష్ణువును ఆరాధించేవాడు పరమ మంగళమైన విష్ణుపదమును పొందుతాడు. అపరా ఏకాదశి మహిమను ఎల్లరి లాభము కొరకు చదివి వినిపించేవాడు కూడ సమస్త పాపదూరుడౌతాడు.

(మే నెల 26వ తేదీ గురువారం అపరా ఏకాదశి పర్వదినం. ఉపవాసం ఉండాలి. ధాన్యాన్ని తినకూడదు. మర్మాడు 27వ తేదీ ద్వాదశి పొరణ రమారమీ ఉదయం 5.44 గం 11 నుండి 10.01 గం 11 లోపల చేయాలి) హారేకృష్ణ!

జమించండి..

హారే కృష్ణ హారే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హారే హారే
హారే రామ హారే రామ
రామ రామ హారే హారే
...ఆనందించండి

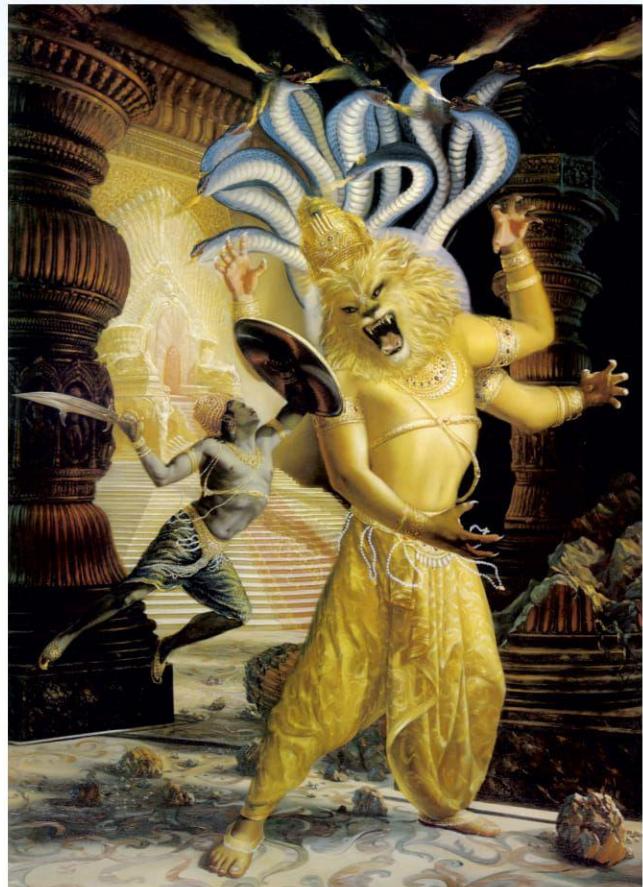
శ్రీనరసింహాదేవుని ఆవిరాఖు మహాత్మవము

శ్రీనరసింహాదేవుని ఆవిరాఖు మహము వైశాఖమాస శుక్లపక్ష చతుర్దశి. దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ కోసం భగవంతుడు ప్రతీయుగంలోను అవతరిస్తాడు. శ్రీనరసింహాఖారము సత్యయుగంలో వచ్చింది. దానవరాజైన హిరణ్యకశిష్టుడు తన పుత్రుడైన ప్రఫ్సోదుని అనేక రకాలుగా హిలసించాడు. అప్పుడు శ్రీనరసింహాదేవుడు అవతరించి హిరణ్యకశిష్టుని సంహరించి భక్త ప్రఫ్సోదుని రక్షించాడు. ఆ దివ్యమైన లీలను వర్ణించే ఈ ప్రత్యేక వ్యాసము.

ప్రఫ్సోదుని సాంగత్యంలో అసురబాలకులు కూడా భక్తిలో పురోగమించడాన్ని చూసి గురువులైన షండామార్గులు కలవరపడ్డారు. వెంటనే వెళ్లి దైత్యరాజు హిరణ్యకశిష్టునికి విపరమంతా తెలియజేసారు. అది వినగానే ఆ దానవునికి తీవ్రమైన కోపం కలిగింది.

ప్రఫ్సోదుని వధించపలసిందే అంటూ నిర్లయించుకొన్నాడు. ఆ దానవు కాలిచే త్రోక్కబడిన పొములాగా బుసకొచుతూ వినమ్మిడు, పసివాడు, స్వయభావరీత్యా దూజింపదగనివాడు అయిన ప్రఫ్సోదుని పరుషవాక్యాలతో నిందించాడు.

తండ్రి పలికిన మాటలకు బదులుగా ప్రఫ్సోదుడు “రాజా! నా బలానికి మూలమే నీ బలానికి మూలమని తెలిసికో. నిజానికి అన్ని బలాలకు మూలము ఒక్కడే. స్థాపరజంగమాలు గాని, ఉచ్ఛ్వాసిచములు గాని, బ్రహ్మాతోపాటు సకల జీవులు ఆ దేవదేషుని బలం చేతనే నియంత్రించబడుతున్నారు. అయినా తండ్రి! ఈ అసుర స్వయభావాన్ని విడిచిపెట్టు. హృదయంలో శత్రుమిత్ర భావాన్ని చూపక ఎల్లారి పట్ల సమభావంతో ఉండు. మనస్సును మించిన శత్రువే లేడు. దేహాన్ని దోచే ఆరుగురు శత్రువులను జయింపకుండా దశదిశలలో శత్రువులను జయించామనుకునే వారు మూర్ఖులే.

(మే నెల 15వ తేదీ ఆదివారము శ్రీనరసింహాదేవుని ఆవిరాఖు మహముహాత్మవము. సాయంత్రము వరకు ఉపవాసము ఉండాలి.)

అరుగురు అంతశశత్రువులను జయించినవానికి అసలు శత్రువులే ఉండరు” అని అన్నాడు.

దానితో హిరణ్యకశిష్టుడు మరీ రచ్చిపోయాడు. పట్టు పటపట కొరుకుతూ “ఓరి మందమతీ! ఇందియనిగ్రహంలో నా కన్నము గొప్పవాడివైసట్లు మాట్లాడుతున్నాము. ఇది కేవలము అతితెలివి. చాపు

దగ్గరకు వచ్చింది కాబట్టే ఈ అసందర్భ ప్రేలాపన చేస్తున్నాము. అందరినీ నియంత్రించేవాడు నా కన్నును వేరొక్కడు ఉన్నాడన్నాము. వాడెక్కడున్నాడు? వాడు సర్వత్ర ఉండేవాడైతే ఈ స్తంభములో కూడ ఉంటాడు? అధిక ప్రేలాపన చేస్తున్న నీ శిరాన్ని ఇప్పడు నా ఖడ్డంతో నరికివేస్తాను? నీ ఆరాధ్యాదైవం నిన్నెట్లు రక్షిస్తుందో చూస్తాను” అని ఖడ్డాన్ని చేపట్టి సింహాసనం నుండి లేచినవాడై పిడికిలితో స్తంభాన్ని గుద్దాడు. అంతే! బ్రహ్మండాన్నే బ్రద్దలు చేసే శబ్దం ఆ స్తంభం నుండి వినిపించింది. ఆ మహాశబ్దం బ్రహ్మదిలోకాల వరకు వినపచ్చింది. ఆ శబ్దాన్ని వినగానే “అయ్యా! లోకాలు సశిస్తున్నాయి” అని అందరూ ఆక్రోషించారు. హిరణ్యకశిపుడు, అతని అసురయూధపతులు అందరూ ఆ శబ్దాన్ని విన్నారు. అది ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో వారు తెలిసికోలేకపోయారు. శబ్దం వచ్చిన ప్రాంతాన్ని గుర్తించడానికి హిరణ్యకశిపుడు అటుజటూ చూస్తున్న సమయంలో నరుడని గాని, సింహామని గాని చెప్పుజాలనట్టి మహామృతమైన భగవద్మహాపం త్రుంభం నుండి బయటకు వచ్చింది. “సగం మనిషి, సగం సింహాం అయినట్టి ఈ ప్రాణి ఏమిటి?” అని దానవరాజు విస్క్రమం చెందాడు.

శ్రీనరసింహాని రూపము అతి భయంకరంగా ఉంది, తేజోవంతమైన జూలు ఆతని భయంకరమైన ముఖాన్ని వికసింపజేస్తున్నది. ఆతని కోరలు దీర్ఘంగా ఉన్నాయి; కత్తికొనలాగా పదునుగా ఉన్నట్టి నాలుక యుధంలో చరించే కరవాలంలాగా ఉంది. ఆతని కర్కాలు నిక్కబొడుచుకొని నిశ్చలంగా ఉన్నాయి. ఆతని ముక్కుపుటలు, నోరు కొండగుహలలాగా ఉన్నాయి. ఆతని దవడలు భయంకరంగా చీలి ఉన్నాయి. ఆతని శరీరము ఆకాశాన్ని తాకుతోంది. కురచగను, ఫూలంగాను ఉన్నట్టి మెడతోను, విశాలమైన వక్క స్థలంతోను, సన్నని సడుముతోను ఉన్నట్టి ఆ సృసింహారూపము చంద్రకిరణాల వంచి తెల్లని రోమాలను కలిగి ఉంది. సైనిక దళాలను పోలినట్టి ఆతని భుజాలు అన్ని దిక్కులలో విస్తరించి ఉండి శంఖచక్రగదా పద్మాది సహజమైన ఆయుధాలను ధరించి యున్నాయి. హిరణ్యకశిపుడు అధుమృతమైన ఈ రూపాన్ని చూసి తనను చంపడానికి మాయావిభైన చిష్టువు ఈ క్రోత్త రూపాన్ని ధరించాడని తలచాడు. వెంటనే ఆ దానవుడు తగించి తన గదను చేపట్టి సృసింహానిపై పడ్డాడు. అల్పమైన మిడుత అగ్నిలో ప్రవేశించి అగోచరమైనట్లు, హిరణ్యకశిపుడు ఆ దేవదేవుని పైకి ఉరికి ఆతని దివ్యతేజములో కనిపించకుండా పోయాడు. అపుడు శ్రీనరహారి గరుడుడు మహాసరావాన్ని పట్టుకొనినట్లుగా

గదతోపాటు ఆ దానవుని ఒడసిపట్టుకున్నాడు. ఆ సమయంలో లీలావినోదిర్మై సృసింహాడు క్షణకాలం తన పట్టును సడలించాడు. తన శౌర్యానికి భయపడి సృసింహాడు ఆ విధంగా వదలిపెట్టాడని దానవుడు భావించాడు; ఈ సంఘటన శుభకరం కాదని మబ్బుల మాటున దాగిన దేవతలు తలచారు. అపుడు హిరణ్యకశిపుడు కత్తిడాలుతో మళ్ళీ శ్రీహారిపై దాడి చేసాడు. ఈసారి కూడ సృసింహాడు వికటాట్టహసము చేసి ఆ దానవుని ఒడసి పట్టుకున్నాడు. శ్రీనరహారి చేసిన ఆ భీకర గర్జనకు భయపడిన దానవుడు కనులు మూరిసికొన్నాడు. అపుడు శ్రీనరహారి ఆ దానవుని శరీరాన్ని సభాద్యారానికి లాక్కుంటూ వెళ్ళి తొడలపై వేసికొని అనాయాసంగా గోళ్ళతో చీల్చివేసాడు. అపుడు శ్రీనృసింహాని ముఖము, జూలు రక్తంతో తడిసిపోయాయి. కోపంతో ఆతని నేత్రాలు దుర్మిర్ణిక్షణాలు అయ్యాయి. తరువాత నరహారి ఆ దానవుని ఉదరంలోని ప్రేవులను తీసి తన మెడలో హరంగా వేసికొన్నాడు. తరువాత ఆ అసురుని గుండెను పెరికివేసి వాడి దేహాన్ని దూరంగా తోసిపాడు. ఆ తరువాత శ్రీహారి హిరణ్యకశిపుని అనుయాయుల వైపునకు తిరిగాడు. వారంతా అయుధపాణులై ఉన్నారు. వారందరినీ ఆ దేవదేవుడు తన సభాగ్రాలతో చీల్చివేసాడు. సమస్త దానవసంహారం పూర్తి కాగానే ఉగ్రగసరసింహాడు ఇంకా

ఫూరంగా గర్జిస్తూనే రాజసభలోని రాజసింహసనంపై కూర్చున్నాడు. ఆ ఉగ్రరూపాన్ని చూసి ఎవ్వరూ ఆ దేవదేవుని ముందుకు రాలేదు. లోకానికి చేటు చేసిన హిరణ్యకశిష్టు వథింపబడగానే దేవతాపత్నుల ముఖాలు విప్పారాయి. అనందంతో వారు దివి నుండి మాటిమాటికి పుష్పవృష్టి కురిపించసాగారు. శ్రీనృసింహాని దివ్యరూప సందర్భానానికి పచ్చిన దేవతల విమానాలతో ఆకాశం నిండిపోయింది. దేవదుందుభులు వ్రోగాయి, అప్సరసలు సృత్యం చేసారు, గంధర్వముఖ్యులు గానం చేసారు.

తరువాత బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు, బుషులు, పితృదేవతలు, సిధులు, విద్యాధరులు, నాగులు, మసుపులు, ప్రజాపతులు, గంధర్వులు, చారణులు, యక్కలు, కింపురుషులు, వైతాళికులు, కిన్నెరులు, విష్ణుపార్వదులు వరుసగా తమ తమ శక్తిపొయిలో ఆ దేవదేవుని స్తుతించారు. అయినా ఉగ్రనరసింహాని కోపం శాంతించలేదు. ఆ సమయంలో సృసింహాని ముందుకు రావడానికి వారందరు సంకోచించారు. భగవంతుని దగ్గరకు వెళ్లి ప్రసన్నుని చేయమని వారందరు లక్ష్మీ దేవిని అర్థించారు. అటువంటి అద్భుతము, అసాధారణమునైన రూపాన్ని తానిదివరకు చూడలేదని, అందువలన ఆ కార్యం తనకు అసాధ్యమని ఆమె చెప్పింది. అపుడు బ్రహ్మదేవుడు ప్రపూడునితో “పత్నా!

గితాసందేశము (1)

శునర్జన్స్త లేకుండ చేసేపద్ధతి ఏమిటి?

సంసారమంచే మళ్ళీ మళ్ళీ జన్మించడం, మళ్ళీ మళ్ళీ మరణించడం. ఇదే జన్మమృత్యుసంసార చక్రం. అయితే ఈ చక్రం నుండి బయటపడడానికి భగవద్గీతలో ఒక ఉత్తమోత్తమమైన ఏకైక మార్గం చెప్పబడింది. “ఓ అర్థునా! నా జన్మము, కర్మల దివ్యస్వభావాన్ని తెలిసికొన్నవాడు శరీరమును విడిచిన తరువాత తిరిగి ఈ భౌతికజగత్తులో జన్మింపకొనా దివ్యధామమునే పొందుతాడు” అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు తెలిపాడు. అందుకే

శ్రీకృష్ణనిజన్మకర్మల వివరాలను యథాతథంగా తెలిసికోవడమే మానవజన్మ ఏకైక లక్ష్యం. దాని ద్వారా మనిషి తిరిగి భౌతికజగత్తులో జన్మింపక దేహశాయాగానంతరము కృష్ణలోకానికి చేరుకుంటాడు.

నిజంగా శ్రీకృష్ణనిజన్మకర్మలు అర్థమైనవాడు ప్రికరణశధిగా శ్రీకృష్ణదాసుడే అయి భక్తియుతసేవను నిర్వహిస్తాడు.

(భగవద్గీత, అధ్యాయము 4, శ్లోకము 9 అధారంగా)

శ్రీనృసింహాడు నీ తండ్రిపై కోపించాడు. కాబట్టి నీవే వెళ్లి ఆ దేవదేవుని శాంతింపజేయు” అని అనుసంగా అన్నాడు.

ఉగ్రనరసింహాని రూపం బ్రహ్మదీ దేవతలకే భయాన్ని కలిగించింది. కానీ మహాభాగవతుడైన ప్రపూడుడు కేవలం ఐదేండ్ర వాడైనా ఆ రూపాన్ని చూసి భయుపడలేదు. బ్రహ్మదేవుడు తనతో ఆ విధంగా అనగానే ఆ బాలభక్తుడు నెమ్ముదిగా వెళ్లి శ్రీనృసింహాని పాదాలకు సాప్తాంగ దండప్రణామం చేసాడు. తన పాదాలకు చిన్నపిల్లలవాడు భక్తిప్రపత్తులతో సాప్తాంగదండప్రణామం చేయడం చూడగానే శ్రీనృసింహాని హృదయంలో పరమవాత్మల్యం పెల్లుబింది. క్రోధం క్షణంలో కరిగిపోయింది. వెంటనే ఆ దేవదేవుడు ఆ బాలుని లేవనెత్తి భక్తాభయదాయకమైన తన కరకుమలాన్ని అతని శిరముపై నుంచి దీవించాడు. దేవదేవుని కరకుమల స్వర్పతో ప్రపూడుడు దివ్యస్థితిలో నెలకొన్నాడు. హృదయం ప్రేమభరితమైంది, కన్నులు అప్రుపూర్ణాలు అయ్యాయి. ఆ సమయంలో కేవలం భగవచ్చరణారవిందాలే హృదయంలో చోటుచేసికొన్నాయి. తనుపుతో చేతులు జోడ్చి, మనస్సులో పాపద్మాలను నిలపగానే అతని వాక్యలు శ్రీనరహరి స్తుతిలో మునిగాయి.

“దేవా! అనురకులంలో పుట్టిన నాకు నిన్ను ప్రసన్నుని చేయగలిగిన స్తుతి చేయడం ఏ విధంగా సాధ్యపడుతుంది? బ్రహ్మదీ దేవతలే తమ వాక్యపూషాముతో నిన్ను ప్రసన్నుని చేయలేకపోయారు. అటువంటప్పుడు నేను ఆ కార్యానికి ఎట్టా యోగ్యుడనోతాను?”

“ధనము, ఉత్తమజన్మ, సౌందర్యము, తపస్సు, విద్యా, ఇంద్రియపటుత్వము, తేజస్సు, ప్రభావము, శారీరికబలము, పౌరుషము, బుధి, యోగసిద్ధి పంచిపి ఉన్నప్పటికిని అవి నిన్ను ప్రసన్నుని చేయజాలపు. కేవలము భక్తియోగం ద్వారానే నీవు ప్రసన్నుడవొతాపు. గజేంద్రుడు ఆదే చేసాడు కాబట్టి భగవంతుడు అతని పట్ల ప్రసన్నుడైనాడు.”

“బ్రాహ్మణుడు పన్నెండు బ్రాహ్మణ లక్షణాలను కలిగినప్పటికిని భగవచ్చరణారవిందముల పట్ల విముఖుడైతే మనోవాక్యాలు కర్మలను భగవంతునికి అర్పించినట్టి చండాలుని కన్నును హీనుడే అపుతాడు. అటువంటి చండాలుడు తన వంశాన్ని మొత్తం పవిత్రం చేయగలిగినవాడై ఆ బ్రాహ్మణుని కంటెను శ్రేష్ఠుడే అపుతాడు. ఇక మిథ్యగర్విత్వతుడైన ఆ బ్రాహ్మణుడు తనవైనను పవిత్రము కావించుకోలేదు.”

“దేవా! నారకీయమైన అనురకులంలో పుట్టిన నాటానమెక్కడ? బ్రహ్మదీ రూపంలకు, లక్ష్మీ దేవికి కూడ దుర్భభమైన నీ నిర్వేతుక కరుణ ఎక్కడ? వారి శిరములైపై

వీనాడును నీ కరకమలమును ఉంచని నీపు ఈ రోజు దానిని నా శిరముపైన ఉంచావు.”

“దేవా! విషయవాంభల సాంగత్యంలో నేను క్రమంగా నర్వబిలం లాంటి సంసారంలో పడే సమయంలో నీ నిత్యదాసుడైన నారదముని నన్ను శిష్యునిగా స్వీకరించి దివ్యస్థితిని పొందే విధానాన్ని ఉపదేశించారు. ఆయనను సేవించడమే నా ప్రథమ కర్తవ్యం. ఆ మహాసుభావుని సేవను నేను ఎలా విధిచిపెడతాను?”

“దేవదేవా! నీకు వందనములు. స్తుతించడము, కర్మఫలాలను నీకు అర్పించడము, నిన్ను అర్పించడము, నీ పక్కాన పనిచేయడము, నీ పాదపద్మాలనే స్మృతించడము, నీ మహిమలను వినడము అనే ఆరు విధాలైన భక్తియుత కార్యాలు చేయకుండ ఎవ్వడు పరమహంసలకు ఉద్దేశించబడిన లాభాన్ని పొందగలుగుతాడు?”

ఈ విధంగా భక్తప్రఫోదుడు భగవద్ధత్తమైన బుద్ధితో శ్రీనృసింహుని చక్కగా కీర్తించాడు. వాటిచే ఆ దేవదేవుడు మిక్కిలి ప్రసన్నుడయ్యాడు. నిర్మేతుకైన కరుణను కురిపిస్తూ ఆ దేవదేవుడు “సాముయడా! ప్రఫోదా! అసుర కులోత్మా! నీకు శుభమగు గాక! నీ పట్ల నేను ప్రసన్నుడనయ్యాను. సర్వజీవుల కోరికలను తీర్చడమే నా లీలావిలాసము. కాబట్టి నీకు ఇష్టమైనది కోరుకో. ఆయుష్మంతుడా! నన్ను ప్రసన్నుని చేయకుండా ఎవ్వడునూ నన్ను గురించి తెలిసికోలేదు. నా మహిమను అర్థం చేసికోలేడు. నన్ను ప్రసన్నుని చేసినవాడు ఇక

దేవికి శోకింప నవసరము ఉండదు. ఎల్లరి కోరికలను తీర్చువాడను నేను కాబట్టి వివేకవంతులు నానారకాలైన రసభావనలతో నన్ను ప్రసన్నుని చేయడానికి యత్నిస్తారు” అని అన్నాడు.

కోరికలు భక్తియోగపథంలో అంతరాయాలని భక్తప్రఫోదుడు భావించాడు. అందువలన భగవంతుడు పరం కోరుకొమ్మని చెప్పినప్పటికిని వాటిని అడగుండ తన మనోభావాలను అతడు భగవంతునికి ఎరిగించాడు. “దేవదేవా! అసురకులంలో పుట్టిన నేను సహజంగానే కామాసక్తిడిని. కాబట్టి నీ మాయచే నన్ను మరింత ప్రలోభపెట్టడు. సంసారభీతుడనైన నేను ముక్తిని కోరుతున్నాను. భక్తికి ప్రతిఫలంగా ఏదైనా కోరేవాడు విశుద్ధభక్తుడు కాజాలడు. అతడు సేవకు ప్రతిఫలాన్ని కోరే వణిజుడే అపుతాడు. స్వామీ! నేను నీ నిస్వార్థ సేవకుడిని, నీపు నా నిత్యస్వామివి. స్వామిభృత్యుల సంబంధానికి అస్యమైనది మనకు అపసరమే లేదు. నీపు సహజంగానే నా స్వామివి, నేను సహజంగానే నీ భృత్యుడను. మన మధ్య వేరొక సంబంధమే లేదు.”

“అయినా వరదరశేషుడా! నాకు వరాన్ని ఇఖ్వాలని నీపు పట్టుబడితే నా హృదయంలో ఎట్టి కోరిక కలుగనట్టి వరాన్ని నాకు అనుగ్రహించమని కోరుకుంటాను. మనస్సులోని సమస్త కోరికలు విధిచిపెట్టినపుడు మనిషి నీకున్నుపంటి సంపదను, ఐశ్వర్యాన్ని పొందగలుగుతాడు. షఢ్మతైశ్వర్యపూర్ణా! దేవా! పరమపురుషా! పరమాత్మా! దుఃఖాశకా! నరహరిరూపా! నీకు వందనములు.” తన భక్తుడు పలికిన మనోహరమైన పలుకులకు సంతోషించిన శ్రీనృసింహుడు ప్రఫ్ఫుదునితో ఈ విధంగా అన్నాడు.

“ప్రఫోదా! నీ వంటి విశుద్ధభక్తుడు ఇహపరాలలో భౌతికసంపత్తులను కోరడు. అయినా దైత్యేశ్వరుడువై ఈ జగత్తులో మన్మంతరకాలము సమస్త భోగాలను అనుభవించమని నేను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. భౌతికజగత్తులో ఉన్నాననెడి చింత నీకు అనవసరము. నిరంతరము నా కథలను, నా ఉపదేశాలను స్వీరిస్తూ నా చింతనలోనే లగ్గము కావలసినది. సుఖానుభూతి ద్వారా ప్రారబ్ధపుణ్యాన్ని ఖర్పుపెడుతూ, పుణ్యవర్తనము ద్వారా పొపకర్మను సచింపజేసికో. బలీయమైన కాలం పలన నీ దేహం సచించినా నీ యశస్వి సురలోకంలో కీర్తించబడుతుంది. చివరకు నీపు భవబంధ విముక్తుడవై భగవద్ధామానికి చేరుకుంటావు. అంతే కాకుండా నీ చరితాన్ని, నా చరితాన్ని స్వీరిస్తూ నీపు కావించిన స్తోత్రాన్ని కీర్తించే నరుడు కాలక్రమంలో కర్మఫలం నుండి బయటపడతాడు.” శ్రీనరహరి ...మిగతా 16వ పేజీలో

శ్రీవిఠా గీతము

దుఃఖనివృత్తి మూర్గము

1

ఓం నమో భగవతే తుభ్యం వాసుదేవాయ ధీమహి /
ప్రద్యమ్మాయానిరుధాయ సమః సంకర్షణాయ చ ॥
(భాగవతము 1.5.37)

“వాసుదేవుని మహిమలను ఆతని ప్రధానాంశములైన ప్రద్యమ్ముడు, అనిరుధుడు, సంకర్షణునితో సహకీర్తింతము గాక!”

భాష్యము : పంచరాత్రము సనుసరించి నారాయణుడే భగవద్వ్యాసారము లన్మించికి మూలకారణుడు. వాసుదేవుడు, సంకర్షణుడు, ప్రద్యమ్ముడు, అనిరుధుడు అనువారలే ఆ విస్తారములు. ఈ చతుర్యాయహములోని సడిభాగము యొక్క ఎడమవైపు వాసుదేవుడు నిలచి ఉండగా కుడివైపు సంకర్షణుడు నిలచి ఉండును. తరువాత ప్రద్యమ్ముడు సంకర్షణునికి కుడివైపున ఉండగా, అనిరుధుడు వాసుదేవుని ఎడమవైపున నిలచి ఉంటాడు. ఈ విధంగా ఈ నలుగురు నిలచి శ్రీకృష్ణభగవానుని చతుర్యాయముగా పిలువబడతారు.

ఈ శ్లోకము ఓంకారముతో ప్రారంభమయేయే ఒక వేదమంతము. కనుకనే “ఓం నమో ధీమహి” అనే దివ్యోచ్చారణ విధానము ద్వారా ఈ మంతము ధ్యాపపరపబడుతున్నది.

పారాంశమేమంటే దివ్యమైన భగవదనుభూతి అనే చరమ ప్రయోజనానికి ఉద్దేశించబడని ఏ కర్మ రైనా నిష్పుయోజనమైనదిగానే భావించబడుతుంది. అట్టి కర్మ కామ్యకర్మ రంగానికి సంబంధించినదైనా లేదా జ్ఞానరంగానికి సంబంధించినదైనా సరే. అందుకే భగవానుడు, జీవుల మధ్య సన్నిహిత సంబంధము వృధి అవడంలో భక్తియుతసేవ యొక్క స్వభావాన్ని నారదుడు

భక్తివేదాంతభాష్య సహాతము

తన ప్రత్యక్షానుభవము ద్వారా విశదీకరించాడు. అట్టి కార్యము క్రమయుక్తమైన భక్తియుత కర్మల ద్వారానే సాధ్యపడుతుంది. దివ్యమైన భక్తియుతకర్మలలోని పురోగతియే చివరకు శ్రీకృష్ణని ప్రేమయుక్త సేవగా మార్పి చెందుతుంది. అటువంటి ప్రేమయుతసేవయే దివ్య వైవిధ్యపూర్ణమైన (రసభావము) ప్రేమగా పిలువబడుతుంది. కొన్నిసార్లు భక్తి కామ్యకర్మలు లేదా తాత్క్రింపుక కల్పనలతో మిళితమై యుండి మిశ్రమ భక్తిరూపంలో ఒనరించబడుతూ ఉంటుంది.

అధ్యాత్మిక గురువు ద్వారా సూతగోస్వామి సాధించినట్టి విజయములోని అతిరహస్యమైన విషయము గురించి శాసకుని అధ్యక్షతలో ఉన్న మునులు వేసిన ప్రశ్నకు ఇక్కడ సమాధానము చెప్పబడుతున్నది. శాసకాది బుముల ప్రశ్న ఇక్కడ ముప్పుదిముడు అక్కరాలు కలిగిన ఈ మంత్రాన్ని ఉచ్చరించడము ద్వారా వివరించబడింది. ఈ మంత్రము చతుర్యాయహమునికి లేదా ప్రధాన విస్తారాన్ని కూడినట్టి భగవానునికి సంబోధించబడుతున్నది.

ప్రధానాంశలు వ్యాయాముగా నిలచి ఉన్నందున శ్రీకృష్ణభగవానుడే కేంద్ర విషయమై ఉన్నాడు. అంటే దేవదేపుడైన శ్రీకృష్ణని మహిమలను ఆతని ప్రధానాంశలైన వాసుదేవుడు, సంకర్షణుడు, ప్రద్యమ్ముడు, అనిరుధుడు అనే చతుర్యాయహముతో సహా నిత్యము జపించి స్వరించాలనడమే ఈ ఉపదేశములోని రహస్యతమ విషయము. ఈ మూలరూపాలే విష్ణుతత్త్వాలు లేదా శక్తితత్త్వాలని పిలువబడుతూ ఇతర రూపాలకు కారణములై ఉన్నాయి.

2

ఇతి మూర్గ్యభిధానేన మష్ట్రమూర్తిముహర్తికమ్ ।
యజతే యజ్ఞపురుషం స సమ్యగ్రర్ఘనః ప్రమాన ॥

(భాగవతము 1.5.38)

“భౌతికరూపరహితుడైన యజ్ఞవురుషుని (విష్ణువు) ఈ విధముగా దివ్యశబ్ద రూపములో అర్చించువాడే సమ్యగ్గర్భిం అనబడతాడు.”

భాష్యము : మన ప్రస్తుత ఇందియాలు భౌతికమూలకములచే తయారు చేయబడిన కారణముగా విష్ణువు యొక్క దివ్యరూపాన్ని అనుభూతము చేసికోవడంలో అసంపూర్ణములై ఉంటాయి. అందుకే విష్ణువు దివ్యమంత్రోచ్చారణ పద్ధతి ద్వారా శబ్దరూపములో అర్చించబడతాడు. అసంపూర్ణ ఇందియాల అనుభవపరిధికి అతీతమైన విషయము శబ్దప్రాతినిధ్యము ద్వారా సంపూర్ణముగా అనుభూతము అవుతుంది. చాలా దూరము నుండి శబ్దప్రసారము కావించే మనిషి సంపూర్ణంగా అనుభూతుడు కావడము మన అనుభవము లోనిదే. భౌతికముగానే ఈ విషయము సంభవమైనప్పుడు ఆధ్యాత్మికముగా ఎందుకు సంభవము కాదు? కానీ అట్టి అనుభవము అస్పష్టమైన నిరాకారానుభవము మాత్రము కాదు. అది నిత్యత్వము, ఆనందము, జ్ఞానముల శుద్ధరూపమును కలిగియున్న శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యానుభవమే.

అమరకోశ నిఘంటువు సనుసరించి “మూర్తి” అనే పదానికి రూపము, ప్రయాసకరము అనే రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి. అందుకే “అమూర్తికమ్” అనే పదానికి ఆచార్యులైన శ్రీవిశ్వాంధచక్రవర్తి రాకూరులు

గీతాసందేశము (2)

అశుభాల నుండి బయటపడాలంటే
కర్మరహస్యం తెలిసికోవాలి!

అశుభము అందే మనకు ఏమాత్రము క్షేమకరముకానిదని అర్థము. అశుభాన్ని ఎవ్వరూ కోరుకోరు. కానీ ఒక్కొక్కప్పుడు అశుభము కలుగుతూనే ఉంటుంది. అటువంటి అశుభాల నుండి విముక్తినిపొందాలంటేబక మార్గముఉన్నదని భగవద్గీత చెబుతున్నది. అదే కర్మవిపరాలు తెలిసికోవడం. “ఏది కర్మ, ఏది అకర్మ అని నిర్ణయించడంలో బుద్ధిమంతులు కూడ విమోహితులోతారు. ఇప్పుడు నేనుకర్మలంటే ఏమిటో వివరిస్తాను. అది తెలిసికాని నీపుసమస్త అశుభాల నుండి బయటపడతాపు” అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికాడు. కర్మ అందే ఏమిటో తెలిసి శాస్త్రానుసారంగా దానిని నిర్వహించడమే అశుభాల నుండి బయటపడడానికి చక్కని మార్గమని తేలింది. మనస్సుకు నచ్చినట్లుగా, మనస్సుకు తోచినట్లుగా చేసేకర్మలే అశుభానికి కారణమోతాయి. (భగవద్గీత, అధ్యాయము 4, స్తోకము 16)

“ప్రయాసరహితమైనది” అని భాష్యము చెప్పారు. అందే దివ్యమైన నిత్యసందజ్ఞానరూపము ఆధ్యాత్మిక ఇందియాల ద్వారా సులభముగా అనుభూతము అవుతుంది. ఇక ఆధ్యాత్మిక ఇందియాలు పవిత్ర మంత్రోచ్చారణ ద్వారా సిద్ధిస్తాయి. అటువంటి మంత్రమును ఆధ్యాత్మిక గురువు ద్వారా స్వీకరించి దానిని ఆయన నిర్దేశములో జపించవలసి ఉంటుంది. ఆ విధమైన మంత్రోచ్చారణము మనలను క్రమముగా భగవంతుని దగ్గరకు చేరుస్తుంది. ఇటువంటి అర్పనా విధానమే ప్రామాణికము, సమ్ముతము అయిన పాంచరాత్రిక విధానములో చెప్పబడింది. పాంచరాత్రికా విధానము దివ్యమైన భక్తియుతసేవకు సంబంధించిన పలు ప్రామాణిక నిర్దేశాలను ఇస్తున్నది. అటువంటి సూత్రముల సహాయము లేకుండ ఎవ్వరూ భగవంతుని పొందలేరు. శుష్క తాత్త్విక కల్పనలు దానికి ఏమాత్రము తోడ్పడవు. అందుకే ఈ కలహయుగానికి పాంచరాత్రిక విధానము అత్యంత యుక్తమైనది, అచరణయోగ్యమైనదిగా చెప్పబడింది. నేటి నవయుగానికి అది వేదాంతము కన్నను అతిముఖ్యమైనది.

3

జమం స్వనిగమం బ్రహ్మాన్నవేత్య మదనుషీతమ్ /
అదాన్నే జ్ఞానమైశ్వర్యం స్వస్మిన్ భావం చ కేశవః ॥1

(భగవతము 1.5.39)

“ఓ బ్రాహ్మణుడా! ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణభగవానునిచే తొలుత వేదరహస్యమైనట్టి భగవత్తత్త్వ జ్ఞానాన్ని నేను పొందగలిగాను. ఆ తరువాత ఆధ్యాత్మిక ఐశ్వర్యము, ఆ దేవదేవుని సన్నిహిత ప్రేమయుతసేవ నాకు సంప్రాప్తించాయి.”

భాష్యము : మంత్రోచ్చారణము ద్వారా శ్రీకృష్ణభగవానుని సాహచర్యాన్ని పొందడము అతని ప్రత్యక్ష సాహచర్యాన్నికి అభిన్నమైనది. శ్రీకృష్ణని చేరుకోవడానికి ఇది నిజంగానే పూర్వమైన మార్గము. అపరాధరహితంగా (దశవిధంగా అపరాధాలు) భగవానుని సాహచర్యాన్ని ఆ విధంగా పొందడము ద్వారా భక్తుడు భౌతికత్వస్తాయిని అధిగమించి వేదవాజ్ఞాయ మర్మాన్ని తెలిసికోగలిగే స్తాయికి చేరగలుగుతాడు. ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో శ్రీకృష్ణభగవానుని ఉనికి కూడ అవ్యాధు అవగతమౌతుంది. భగవానుడు తన యందు, గురువు నందు అంచలమైన విశ్వాసాన్ని కలిగినవానికి తన ఉనికిని క్రమముగా ప్రకటము చేస్తాడు. ఆ తరువాత భక్తునిలో ఆష్టసిధ్మలు సుసంపన్నవోతాయి. అన్నింటికి మించి అతడు భగవానుని పరివారములో అంతరంగికునిగా గుర్తించబడి ఆధ్యాత్మిక గురువుచే

ఎదెని ఒక ప్రత్యేక భగవత్తేవా కార్యము ఇవ్వబడతాడు. శుధ్భక్తుడు తన యందు నిక్షిప్తమైన అష్టసిథ్యలను ప్రదర్శించడము కంటే భగవంతుని సేవించడములోనే ఎక్కువగా అనురక్తుడై ఉంటాడు. ఈ విషయాలన్నీంటినే నారదముని తన స్వానుభవము ద్వారా వివరించాడు. శ్రీకృష్ణభగవానుని శబ్దప్రాతినిధ్యమును అర్చించే విధానములో పూర్ణత్వాన్ని పొందడము ద్వారా నారదుడు పొందిన శాశ్వతార్థమున్ని మనిషి తప్పుకుండ పొందగలుగుతాడు. గురుశిష్య పరంపరానుగతునిగా నారదునికి ప్రతినిధిమైనటి శుధ్భక్తుని నుండి స్వీకరిస్తే దివ్యమంత్రాన్ని ఉచ్చరించడములో ఎవ్వరూ నిషేధించబడరు.

4

త్వమవ్యాధభసుత విషుతం విభోః
సమాప్యతే యేన విదాం బుభుత్స్తితమ్ /
ప్రాభ్యాహి దుఃఖైర్ముహారద్రితాత్మనాం
సంక్లేశనిర్వాణముశ్శ్వి నాన్యధా ॥

(భాగవతము 1.5.40)

“కనుక అపార వేదజ్ఞానము ద్వారా నీవెరిగినటి శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యాలీలలను దయచేసి చక్కగా వివరించవలసింది. ఎందుకంటే అట్టి కార్యమే విద్యాంసుల జిజ్ఞాసను సంతృప్తిపరిచేది, సంసారకోరలలో తపించే జనసామాన్యము యొక్క క్లేశాలను నివారించేది అయి ఉంది. నిజానికి అటువంటి దుఃఖాల నుండి బయటపడడానికి అస్వమార్గము వేరొక్కటి లేదు.”

(13వ పీజీ తరువాయి) శ్రీనరసింహాదేవుని ఆవిర్భావ మహాత్మవము మాటలను వినిన భక్తప్రఫ్లోదుడు తన తండ్రి తెలియక చేసిన పాపాలను క్షమించమని వేడుకున్నాడు. తన భక్తుని మాటలను వినిన సృసింహమూర్తి దయతో “సాధుపురుషా! నీవు జన్మించడము వలన నీ పంశమే పాపనమైంది. ఇరువదియొక్క తరాలతో పాటు నీ తండ్రి కూడ పవిత్రుడయ్యాడు. ప్రశాంతులు, సమదర్శులు, సదాచారులు, సధ్యాలులు అయిన భక్తులు ఎక్కుడ ఉంటారో ఆ స్థలము, వారున్న వంశాలు నిందనీయాలు అయినప్పటిని పవిత్రములే అపుతాయి. మరణ సమయంలో నా దేహస్వర్ణ వలన నీ తండ్రి పునీతుడయ్యాడు. ఇప్పుడు నీవతనికి అంత్యక్రియలు చేయవలసి ఉంది. అది పూర్తి చేయగానే రాజ్యపాలనను స్వీకరించు” అని కర్తవ్యపదేశం చేసాడు. తరువాత బ్రహ్మాదిదేవతలు దేవదేవుడైన శ్రీనరపారికి తమ కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. పాముకు పాలు పోయడం

భాష్యము : శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యమహిమలను విస్తారముగా ప్రచారము చేయడమే సమస్త భౌతికక్లేశాలకు ఏకైక పరిపూర్వమని నారదముని తన ప్రత్యక్షానుభవము ద్వారా ద్రువపరిచాడు. జనులలో నాలుగు రకాల సుకృతివంతులు, నాలుగు రకాల దుష్టుతులు ఉంటారు. నాలుగు తరగతులకు చెందిన సుకృతివంతులు శ్రీకృష్ణభగవానుని ఆధిపత్యాన్ని సమ్మతించి ఉంటారు. వారే 1) కష్టము సంప్రాప్తించినప్పుడు, 2) ధనము అవసరమైనప్పుడు, 3) జ్ఞానములో పురోగమించినప్పుడు, 4) భగవంతుని గురించి మరింతగా తెలిసికోవాలనే జిజ్ఞాసను పొందినప్పుడు ఆ దేవదేవుని ఆశ్రయాన్ని శ్రద్ధతో స్వీకరిస్తారు. అందుకే భగవానుని దివ్యజ్ఞానాన్ని తాను ఇదివరకే పొందియున్నటి అపార వేదజ్ఞానరూపములో ప్రచారము చేయమని వ్యాసదేవుడు నారదునిచే ఉపదేశించబడినాడు.

ఇక దుష్టుతులు కూడ నాలుగు రకాలుగా ఉన్నారు. 1) కేవలము కామ్యకర్మలలోనే మునిగి ఉండి ఆయా కర్గులతో కూడి ఉండే క్లేశాలచే ప్రభావితులయ్యేవారు, 2) ఇంద్రియప్రీతి కొరకు దుష్టుర్మలలో రత్నలై తత్పులితంగా దుఃఖాన్ని పొందేవారు, 3) భౌతికంగా జ్ఞానవంతులైనా భగవంతుని ఆధిపత్యాన్ని అంగికరింపని కారణంగా దుఃఖితులయ్యేవారు, 4) సదా దుఃఖాగులై ఉన్నప్పటికీ నాస్తికులుగా తెలియబడుతూ ఉద్దేశపూర్వకంగా భగవన్నామాన్ని నిరసించేవారు. (సశేషం)

ఎంత ప్రమాదకరమో అసురులకు వరాలు ఇవ్వడం కూడా అంతే ప్రమాదకరమని భగవానుడు అపుడు బ్రహ్మాకు హితపు చెప్పాడు. తరువాత బ్రహ్మాచే పూజితుడై భగవంతుడు అంతర్థితుడయ్యాడు. పితృకార్యాన్ని పూర్తి చేసిన ప్రఫ్లోదుడు ఆ తరువాత పుక్కాచార్యుడు, ఇతర మునులు, బ్రహ్మాదేవుని సన్మిధిలో దైత్యరాజుగా చేయబడినాడు. అపుడు ప్రఫ్లోదుడు బ్రహ్మాది దేవతలను భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించాడు. ఆ విధంగా ప్రఫ్లోదునిచే యుక్తముగా అర్చింపబడి వారంతా తమ నెలవులకు వెళ్ళిపోయారు.

పెష్టుభగవానుని సర్వశక్తిమత్యానికి సంబంధించి చరితాన్ని వినేవాడు, కీర్తించేవాడు నిశ్చయముగా భవబంధవిముక్తుడాడు. భాగవతశ్రేష్ఠుడైన ప్రఫ్లోదుని చరితమును, హిరణ్యకశిష్టుని వధను, సృసింహాలీలలను శ్రద్ధతో వినేవాడు చింతారహితమైన భగవధామానికి చేరుకుంటాడు. (భక్తప్రఫ్లోదుని కథ దీనితో పూర్తయినది).

హారేకృష్ణ!

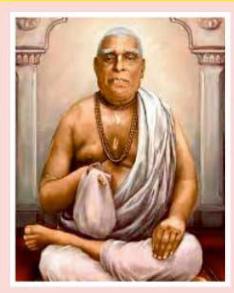
అజ్ఞాన చీకటిని తొలగించే

ఉపదేశ కిరణాలు

ధర్మపాలనేతునికారణం

- మునివర్యులు

“ధర్మయుతమైనజీవితాన్నిసాగిస్తూ, ధర్మాన్నే
మనస్సు వాక్య దేహము బుధి ద్వారా
అనుసరించే వారు ఉన్నతిలోకాలకు
చేరుకుంటారు. ఆ విధంగా వారు
భూతికప్రభావము నుండి బయటపడి
జీవితంలో అమితానందాన్నిపొందుతారు.”

ధర్మాన్నిరక్కించేవాడిని ఆ ధర్మమే రక్కిస్తుంది. ధర్మమంబే సత్యము
పలకడం, దయనుకలిగి ఉండడం, తపస్సు చేయడం, శుచిశుభ్రతతో
ఉండడం. ఈ నాలుగే ధర్మానికి ఉండే నాలుగుపాదాలు. ఈ
నాల్గింటిని త్రికరణశుభ్రిగా అనుసరించాలి. ఎవ్వుడైతే ఈ నాల్గింటిని
కచ్చితంగా, ఒక నియమంలాగా చేస్తాడో మహాశక్తిసంపన్నుడోతాడు.
అప్పుడు అతడు కోరినదల్లా సౌధించగలుగుతాడు. అంటే
ధర్మపాలనమే మనిషి యొక్క సమస్తాభీష్టాలను నెరవేరుస్తుంది.
అయితే ఈ ధర్మపాలనను మాటలలో, చేతలలో, భాషంలో కూడ
చేయాలి. అదే త్రికరణశుభ్రిగా ధర్మపాలన చేయడం అపుతుంది.

మనస్సుతో జాగ్రత్త!

- పండితుల వాక్యము (భాగవతము)

“ స్వభావరీత్యా మనస్సు చాలా చంచలమైంది. అందుకే దానితో
ఎవ్వరూచెలిమి చేయకూడదు. మనస్సు మీద పూర్తి విశ్వాసం ఉంచితే
అది ఏ త్రణంలోనైనా మోసం చేస్తుంది. శిష్టని అంతటివాడే శ్రీకృష్ణుని
మోహినీ రూపాన్ని చూసి కలతకు గురయ్యాడు. సౌభారిముని కూడ దాని
పల్లవే తన సంపూర్ణ యోగస్థితి నుండి పతనం చెందాడు.”

మూనసిక చంచలత అందరి అనుభవంలోనిదే. మనిషి ఎల్లప్పుడు,
అంటే ఇరవైనాలుగుగంటలు తన లక్ష్మీసాధనలో నిలవకపోతే తన
మనస్సుకు పగ్గాలు విప్పినవాడే అపుతాడు. దేహము, బుధి, అత్మ
నిర్మిరామంగాపనిచేస్తుంటే మనస్సుకు అస్సులు ఏదీ దొరకదు. అదే
మనిషికి ప్రశాంతమైన స్థితి, పరమానందదాయకమైన స్థితి.

తక్షణ కర్తవ్యం

- శ్రీల మధ్యాచార్యులు

“శరీరము
అరోగ్యంగా
ఉన్నంతవరకు,
జందియాలు
పటుత్వంతో
ఉన్నంతవరకు

మనిషి గోవిందుని అర్చిస్తూ, ఆ
విధంగాజీవితాన్ని ధన్యం చేసికోవాలి.”

సాధారణంగా అందరు అరోగ్యంగా
ఉన్నప్పుడు భోగంలో పడతారు,
రోగాలు పచ్చిపడ్డప్పుడు లేదా
ముసలితనం పచ్చిజందియపటుత్వం
తగ్గిపోయినప్పుడు భక్తిని
మొదలుపెడతారు. కానీ నిజమైన
గోవిందసేవ అరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే,
జందియాలు పటుత్వంతో ఉన్నప్పుడే
సాధ్యమనిఅచార్యవాణి ద్వారా
తెలుస్తున్నది. ఇప్పుడు అరోగ్యం
చక్కగాఉన్నది కాబట్టి తక్షణ కర్తవ్యం
గోవిందసేవయేనని అందరికి
ఉపదేశించబడింది.

జపించండి..

హారే కృష్ణ హారే కృష్ణ

కృష్ణ కృష్ణ హారే హారే

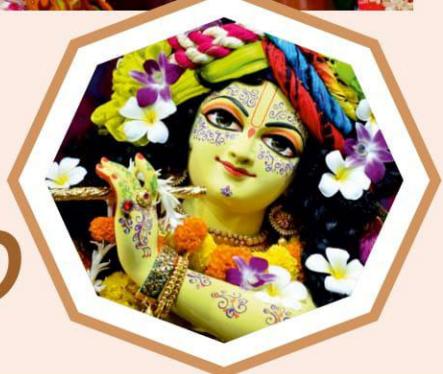
హారే రామ హారే రామ

రామ రామ హారే హారే
...ఆనందించండి

చందనయాత్ర మహాత్మవము

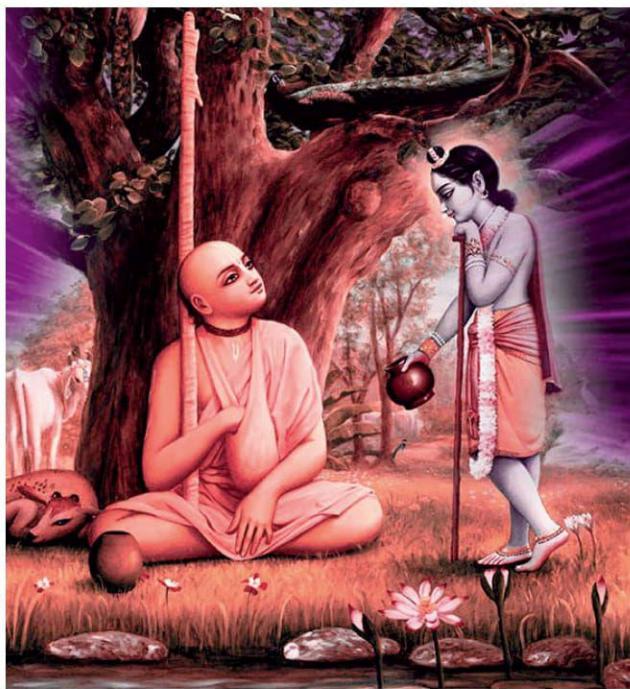
చందనయాత్ర మహాత్మవము అనగా దేవాదిదేపుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యశరీరాన్ని చందనంతో కప్పడమని అర్థము. దీని వలన దేవాదిదేపుని శరీరం ఈ మండు వేసవికాలంలో చల్లబడి, ఆయనకు సేద తీరుస్తుంది. అంతే కాకుండ నీలపద్మ మేఘశ్యాముడైన శ్రీకృష్ణుడు బంగారు పన్నె రంగుగల చందనముతో అలరబడి మనకు దర్శనమిస్తాడు. భగవంతునికి మనము చల్లదనాన్ని ఇప్పుడమేమిటా అని మీరు అశ్వర్యపోవచ్చు. అదేమటంటే దేవాదిదేపుడైన శ్రీకృష్ణు భగవానుడు ఈ భూమి మీద అర్ధావిగ్రహ రూపంలో మన కోసం దిగి వచ్చినప్పుడు, మనము ఆయనకు నిత్యం సేవ చేసే భావనతో నానావిధములైన పుష్పములను, పండ్లను వైవేధ్య రూపంలో సమర్పించుకుంటాము, సుగంధద్రవ్యాలతో అభిషేకము చేస్తాము, ఖరీదైన పస్త్రాలతో శృంగారం చేస్తాము, చామరము వీస్తాము. అలాగే ఈ చందనాన్ని ఆయన శరీరానికి అలదడం కూడ ఒక తరహ సేవ వంటిదే. శ్రీకృష్ణునికి, శ్రీకృష్ణుని అర్ధావిగ్రహానికి ఏమాత్రము ఛేదము లేదు. అందువలన ఈ రకంగా ఆయన దివ్యశరీరానికి చందనమును 21 రోజులు పూసి ఆయనకు

- హృదాలలితాదేవీ దాసి

చల్లదనాన్ని ఇప్పుటానికి ప్రయత్నిస్తాము. ఈ ఉత్సవము అక్షయ తృతీయ అనే శుభదినమున ఆరంభమైంది. అక్షయతృతీయ అనగా పరమ పవిత్రమైన దినము. సమస్త సృష్టి యొక్క ఆవిధావము ఈ శుభదినమునాడే జరిగిందని ప్రసిద్ధి. ఈ పవిత్ర దినమున ఏ పవిత్రమైన కార్యము మొదలుపెట్టినా అది ఏ అటంకము లేకుండా దివ్యముగా ఎప్పటికీ జరుగుతుందని అందరి సమ్కం. అందువలన ప్రతియొక్కరు తమ తమ రంగాలలో భూతికంగా వారి వారి కార్యాలను ఈ శుభదినము నాడు మొదలుపెట్టడమనేది మనము తరచూ వింటున్నదే. కాకపోతే భూతికపరమైన కోరికలు కాకుండ ఆధ్యాత్మిక కార్యాలకు కూడా ఈ దినము సర్వశ్రేష్ఠమనేది మనందరమూ మరచిపోతున్నదే. దానిని ఒక్కసారి మనం జ్ఞాపికి తెచ్చుకొని ఆ మాగ్గంలో సడిచి సర్వశ్రేష్ఠఫలితాలను ఆజన్మాంతము ఆహ్వానిద్దాము మరి!!! అక్షయ అనగా అ..క్షయు.. క్షయము లేని

పవిత్రదినమే అక్కయ.

చందనయాత మహోత్సవానికి సంబంధించిన
కథ శ్రీచైతన్యచరితామృతంలో వస్తుంది. దానిలో శ్రీల
కృష్ణదాసకవిరాజగోస్వామి ఏపులంగా వర్ణించారు.
శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు పూరీక్షేత్రధామానికి వెళ్ళేటప్పుడు
దారిలో వేసవికాలం “రేముణ” అనే గ్రామాన్ని చేరుకొని
క్షీరచోర గోపినాథుని దర్శనం చేసుకున్నారు. గోపినాథుని
దర్శనంతో మహాప్రభువు కృష్ణప్రేమ పరపశులై దివ్యమైన
సృత్యాన్ని చేస్తూ, కీర్తనలు పాడుతూ తమను తాము
మైమరచిపోతారు. ఈ దృశ్యం వీక్షించిన పూజారి
మహాదానందంతో అయసుకు గోపినాథునికి సమర్పించిన
12 పాయసపు కుండలను సమర్పించుకుంటాడు. కాని
మహాప్రభువు తనతో పచ్చిన ముఖ్యశిష్యులు నలుగురు
మాత్రమే అవడం పలన మొత్తం 5 కుండల పాయసాన్ని
స్వీకరించి, మిగతా 7 కుండలను తిరిగి పూజారికి
ఇచ్చారు. మహాప్రభువు ఆ పాయసం దివ్యమైన
అమృతంలాగా ఉండని చెప్పి మరీ మరీ ఆస్వాదించారు.
ఆ తర్వాత మహాప్రభువు తమ గురువైన శ్రీల
ఈశ్వరపురిగారు ఏవరించిన శ్రీల మాధవేంద్రపురి
చరిత్రమును తమ శిష్యులకు చెప్పుడం మొదలుపెట్టారు.
శ్రీల ఈశ్వరపురిగారి గురువుగారే శ్రీల మాధవేంద్రపురి.
సుమారు 600 సం || క్రితం శ్రీల మాధవేంద్రపురి అనే
ఉత్తమ భక్తుడు హరినామభజన, రాధాకృష్ణుల స్నేరణ
చేస్తూ బ్యందాపనంలోని గోవర్ధన పర్వతం వద్ద సున్న
గోవిందకుండము దగ్గర ఉపవాసం ఉండసాగారు. భక్తిలో
లీసమైన అయసుకు పగలు, రాత్రి అనే భేదం తెలిసేది
కాదు. ఒక్కొక్కసారి అయసు సృంపా తపివీ నేలమీద

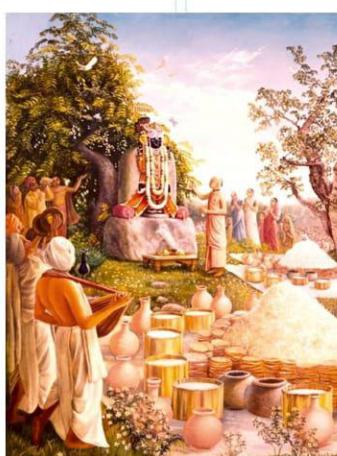
పడిపోయేవారు. అలా పూర్తిగా ఆయసు కృష్ణభక్తిలో
లీసమైపోయారు. ఆయసు భిక్షకు కూడ వెళ్ళేవారు కాదు.
ఎవరి సుంచి ఏమీ ఆశించేవారు కాదు. శ్రీకృష్ణభగవానుని
అశీస్తున్నాలతో ఏది తన వద్దకు వస్తే దానిని మాత్రమే
స్వీకరించేవారు. దీనినే ఉత్తమభక్తి అంటారు. పూర్తిగా
కృష్ణుని శరణపొందడం. ఒక బాలగోపాలుడు ఆయసు వద్దకు వచ్చి
చిరునప్పులు చిందిస్తూ ఒక పాయసపు కుండను ఆయసు
చేతికి ఇస్తూ ఇలా చెప్పసాగాడు : “మా గ్రామంలో ఉండే
గోపికలు మీ ఉపవాసదీక్ష గురించి మా తల్లిగారితో
చెప్పారు. మా గ్రామంలో ఎవ్యారూ ఉపవాసం ఉండరు.
భిక్షకు ఎవరైనా వెళ్ళాలేని పరిస్థితి వస్తే స్వయంగా నేనే
వారి వద్దకు వెళ్ళి ప్రసాదం సమర్పించుకుంటాను.
ఇకనైనా మీ భజనను కాసేపు ప్రక్కకు పెట్టి ఈ పాయసపు
ప్రసాదాన్ని స్వీకరించండి. తర్వాత నేనే స్వయంగా ఈ
భూతీ కుండని తిరిగి తీసికొనివెళతాను” అని చెప్పి
అద్భుతమయ్యాడు. కాని ఆ ప్రసాదాన్ని స్వీకరించడానికి
ముందే ఆ బాలుని మధుర వాక్యాలకు, దివ్యమైన
సుందర శరీరానికి శ్రీల మాధవేంద్రపురి ముగ్గులై
అకలిదప్పికల సుంచి విముక్తులయ్యారు. మరి వచ్చింది
స్వయంగా దేవాదిదేపుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు కదా. తన
భక్తుని అకలిదప్పికలను తీర్చుడానికి ఒక గోపబాలుని
రూపంలో శ్రీకృష్ణదే ఆయసు వద్దకు వచ్చాడు. ప్రసాదం
స్వీకరించిన తరువాత శ్రీల మాధవేంద్రపురి మెల్లగా ఆ
రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమించారు. ఆ రాత్రి స్వప్నంలో మళ్ళీ
అ బాలుడు దర్శనమిచ్చి ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు :
“చూసావా! నేను ఈ అడవిలోని ఈ కుంజములో ఎండకు,
చలికి, గాలికి, వాసుకు అనేక కష్టాలు పడుతున్నాను. నన్ను
దయ యుంచి ఈ కుంజము సుండి బయటకు
తీసికొనివచ్చి చల్లని నీటితో స్నానం చేయించి, గోవర్ధన
పర్వత శిభరము మీద ప్రతిష్టించి పూజించు. నీ
ఉత్తమభక్తికి, ప్రేమకు నేను ఆనందంతో నీకీ ఉత్తమ
సేవను ప్రసాదిస్తున్నాను, స్వీకరించు. నన్ను దర్శనం
చేసుకున్న ప్రతివారికి జన్మురాహిత్యం తప్పకుండా
లభిస్తుంది. నా పేరు గోపాలుడు. గోవర్ధనగిరిధారి. నన్ను
స్వయంగా వజ్రనాథుడు (శ్రీకృష్ణభగవానుని మనుమడు)
ప్రతిష్టించాడు. కాని ముస్లిందొరల దండయాత వల్ల నా
సేవకుడు నన్ను ఈ కుంజములో దాచి ఉంచి
వెళ్ళిపోయాడు” అని చెప్పి అంతర్థానమయ్యాడు.
శ్రీల మాధవేంద్రపురి స్వప్నం సుండి మేలుకొని చాలా
పశ్చాత్తాపవడ్డారు. “అయ్యా! స్వయంగా దేవాదిదేపుడు
నా వద్దకు వచ్చినా నేను గుర్తించలేకపోయాను కదా” అని
తీవ్రంగా బాధపడతారు. పిదప వెంటనే తన

(మే నెల 3వ తేదీ అక్షయ తృతీయ చందనయాత్ర (ప్రారంభము)

మానసికవ్యధను ప్రక్కకు పెట్టి కృష్ణ సేవ కోసం బయలుదేరారు. వెంటనే ఆ గ్రామప్రజల సహాయంతో స్వప్నంలో కనిపించిన చోటికి వెళ్లి ఆ గోపాలుని శ్రీవిగ్రహాన్ని బయటకు తీఱించి, చల్లని నీటితో స్నానం చేయించి, పిదప అంత బరువైన శ్రీవిగ్రహాన్ని మెల్లగా గోపర్థన శిఖరం పైకి తీసుకొని వెళ్లి అక్కడ వెనక, ప్రక్కన నిలువెత్తు రాళ్ళు ఆ శ్రీవిగ్రహానికి ఆధారంగా పెట్టి, విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన గావిస్తారు. పిదప మరలా 900 కుండల గోవిందకుండములోని పవిత్ర జలంతో శ్రీవిగ్రహానికి అభిషేకం చేస్తారు. మహాకీర్తనలు, వివిధ సృత్యాలతో విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన జరుగుతుంది. అంతే కాకుండ గోపస్త్రీలు తెచ్చిన పాలు, పెరుగు, నెయ్యతో మళ్ళీ అభిషేకం చేస్తారు. అనేకమైన పుష్టిలు, మిత్రాలు, తులనిపుత్రాలు, ఖరీదైన వస్త్రాలు గోపాలునికి సమర్పించబడ్డాయి. పంచగవ్య, పంచమృతాలతో మహాకుంభాభిషేకం గావించి ఖరీదైన వస్త్రాలను ధరింపజేసి, దివ్యమైన నైవేద్యాన్ని ఆరగింపుజేసి, మహాపారతిని గోపాలునికి సమర్పిస్తారు. గోపర్థన పర్యత శిఖరం మొత్తం అన్నం, పప్పు, మిత్రాలు, చపాతీలు, కూరలు వంటి రాశులతో కప్పబడింది. అది ఒక అన్నకూటం లాగా ప్రజలకు దర్శనమిచ్చింది. గోపాలుడు ఆ నైవేద్య రాశులను స్వీకరించిన తర్వాత ఆ గ్రామస్థులందరూ ఆ ప్రసాదాన్ని (పేమతో, భక్తితో స్వీకరించారు. ఆ దినము సుండి ప్రతీ దినము గ్రామజనులందరు వివిధ రకాల నైవేద్యాలు సమర్పించుకోవడం

సాంప్రదాయమై పోయింది. ప్రతిదినము ఒక అన్నకూట క్షేత్రంగా ఆ స్థలం ప్రాశస్త్రము పొందింది. పిదప మధురలో ఉండే ధనికులు గోపాలునికి ఒక అందమైన మందిరం కట్టించి బంగారు, వెండి, వివిధ అభరణాలు, అపులు, భూమి దానమిస్తూ పచ్చారు. ఆ విధంగా 2 సం|| గోపాలునికి దివ్యంగా సేవ జరిగింది. పిదప గోపాలుడు మళ్ళీ స్వప్నంలో మాధవేంద్రపురికి దర్శనమిచ్చి, ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు : “నాకు ఇంకా ఈ వేసవికాలంలో చాలా తాపంగా ఉంది, నీవు వెంటనే వెళ్లి నీలాచలంలో ఉండే మలయజ చందనాన్ని తీసుకొనిపచ్చి నా శరీరానికి పూసి నన్ను సేదదీర్చు” మని అడిగాడు. వెనువెంటనే, శ్రీల మాధవేంద్రపురి ఆనందంతో గోపాలుని సేవ నిమిత్తము బయలుదేరి బరిస్తాలో రేముణ అనబడే గ్రామం చేరుకుంటారు. అక్కడ ఉన్న గోపినాథుని శ్రీవిగ్రహానికి జరుగుతున్న విశిష్ట పూజలను వీక్షించి అయిన ఆశ్చర్యచకితులౌతారు. అక్కడ ఉన్న పూజారి నుండి గోపినాథుని నైవేద్య సమర్పణ సేవల గురించి

తెలుసుకుంటారు. ప్రతీరాత్రి వారు మధురమైన కీరపాయసాన్ని 12 కుండలలో సమర్పించుకుంటారు. దాని రుచి దేవలోకపు అమృతాన్నే తలదన్నుతుందట. అది వీక్షించిన పిదప ఒక్క క్షణం శ్రీల మాధవేంద్రపురి తన మనస్సులో “ఈ కీర్తిరామృతాన్ని నేను స్వీకరించగలిగితే అదే విధమైన రుచితో దివ్యమైన కీర్తిరామ్ నా గోపాలునికి కూడ నేను సమర్పించుకోగలను కదా!” అని తలుస్తారు. కానీ వెంటనే అయిన ఆ రకంగా ఆలోచించడం మానసికంగా చేసిన

అపరాధంగా భావించి తీవ్ర బాధకు గురియై వెంటనే మందిరం నుండి బయటకు వెళ్లిపోతారు. శాస్త్రీప్రకారం భగవంతునికి సమర్పించడానికి ముందే ఆ నైవేద్యాన్ని రుచి చూడాలనుకోవడం ఒక అపరాధం. కానీ ఇక్కడ శ్రీల మాధవేంద్రపురి ఒక ఉత్తమ భక్తుడు. నిరంతరము కృష్ణప్రేమలో మునిగి ఉండే ఆయనకు భూతికపరమైన ఆకలిదప్పులు మనలాగా ఉండపు. కానీ ఆయన ఉత్తమ భక్తుడు కాబట్టి అంత ఉన్నతంగా ఆలోచించగలిగారు. ఆయనకు తమ శ్రీకృష్ణుని సేవ నిమిత్తము ఆ క్షీరాన్ని చూడాలనే కోరిక కలిగిందే గాని, తన జిహ్వాచాపల్యము కోసం కాదు. అదే ఉత్తమభక్తులకు, మనకు ఉన్న తేడా.

కానీ ఆ రాత్రి గోపినాథుడు తన పూజారికి స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి ఇలా చెప్పాడు : “నేను ఆ 12 కుండలలో క్షీరపాయసము ఉన్న ఒకదానిని మాధవేంద్రపురి కోసం పూజాగదిలో తెర వెనుక దాచి ఉంచాను. నీవు వెనువెంటనే దానిని తీసుకువెళ్లి ఆయనకు నా కానుకగా సమర్పించు”. పూజారి అలాగే వెళ్లి ఆ మహాప్రసాదాన్ని శ్రీల మాధవేంద్రపురి గోపినాథుని మహాప్రసాదాన్ని మహాదానందంతో స్వీకరించి పిదప ఆ మట్టికుండను పగులగొట్టి చిన్న ముక్కలుగా చేసికొని ఒక బట్టలో భద్రపరచుకొని, రోజూ కొంచెము ప్రసాదంగా

గీతాసందేశము (3)

కర్మరహస్యం తెలిసికోవడం
చాలాకరినం!

ఇది కర్మజగత్తు. ఇక్కడ ప్రతీక్షణం కర్మలు జరిగిపోతానే ఉంటాయి. ఒక్కొక్కణమైనా ఎవ్వటూ ఏది చేయకుండ ఉండలేదు. కర్మల విషయంలో జగత్తు ఇంత గంభీరంగా ఉంటుంది. కర్మ విపరాలు తెలిసికోవాలంటే ఏది కర్మయో, ఏది వికర్మయో, ఏది అకర్మయో తెలిసికోవడం అనివార్యం. ఇదే గీతాచార్యుడు చెప్పిన సందేశము. భగవద్రాసత్యాన్ని పెంచేకర్మలు శాస్త్రబధంగా ఉన్నప్పుడు అని కర్మగా చెప్పుబడుతాయి, ఇక శాస్త్రాలలో నిశేధింపబడిన కర్మలు వికర్మలు. కర్మలు చేయకపోవడమనేది అకర్మగా చెప్పుబడుతుంది. ఈ కర్మరహస్యాన్ని కృష్ణభక్తిభావనలో ప్రామాణికులతో సాంగత్యం చేసి వారి నుండి రహస్యం తెలిసికోవాలి. లేకపోతే ఎంతో తెలివిగలవారైనా విమోహితులౌతారు.

(భగవద్గీత, అధార్యాయము 4, స్తోకము 17 అధారంగా)
కూర్చు : డా॥ వైష్ణవాంఘ్రిసేవక దాన్

స్వీకరించేవారు. ఎందుకంటే మరి స్వయంగా గోపినాథుడు ఆ కుండలను తన దివ్య స్వహస్తాలతో ముట్టుకున్నాడు కదా. అందువలన కుండలలో ఉన్న పాయసమే కాకుండ మట్టికుండలు కూడ మహాప్రసాదమయ్యాయి. అది ఉత్తమ భక్తుని ఆలోచన. దాని వలన ఆయన నిరంతరం కృష్ణప్రేమలో లీనమైపోయేవారు.

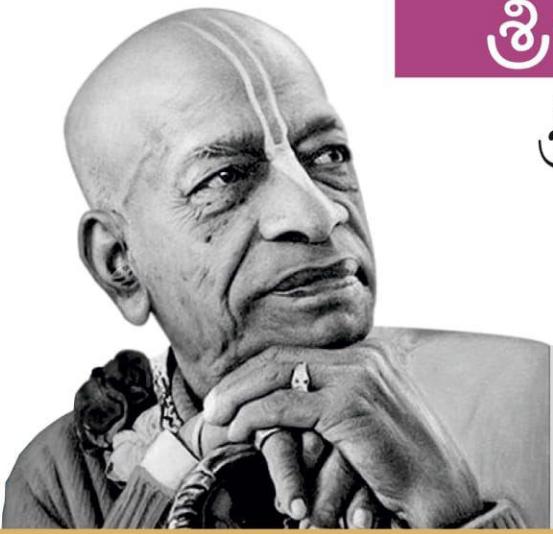
పిదప ఆయన పూరీక్షేత్రానికి మరలయజచందనం కోసం బయలుదేరుతారు. మాధవేంద్రపురి శుద్ధభక్తి గురించి ఆనోటా ఈనోటా విన్న పూరీక్షేత్ర రాజు తానే స్వయంగా వచ్చి 40 కిలోల మరలయజ చందనాన్ని, పచ్చకరూర్గాన్ని నీలగిరి పర్వతం నుండి తెప్పించి ఆయనకు సమర్పించుకుంటాడు. ఆ రోజు రాత్రి తిరిగి గోపాలుడు స్వప్నంలో మాధవేంద్రపురికి దర్శనమిచ్చి ఇలా చెప్పసాగాడు : “గోపినాథునికి, నాకు ఏ రకమైన భేదం లేదు. కనుక నీవు ఆ 40 కిలోల చందనం మరియు కరూర్గాన్ని గోపినాథుని శరీరానికి లేపనం చేసినట్టతే నేను ఇక్కడ నుండి ఆ సేవను స్వీకరిస్తాను. నీవు ఆ బరువును మోసుకొని ఇంత దూరం రావడానికి ప్రయాస పడనక్కరలేదు” అని చెప్పాడు. వెంటనే మాధవేంద్రపురి ఆ వేసపికాలం మొత్తము ఆ 40 కిలోల చందనం, పచ్చకరూర్గం రెండింటిని సూరి ముద్దలాగా చేసి గోపినాథుని దివ్యమైన శరీరానికి ప్రతినిత్యం లేపనం చేయసాగారు. దానితో ఇక్కడ గోపాలుని శరీరం కూడ చల్లబడసాగింది. గోపినాథుడైనా, గోపాలుడైనా భగవంతుడు ఒక్కడే కదా. ఆనాటి నుండి శ్రీకృష్ణుని శ్రీవిగ్రహాలకు వేసపికాలంలో 21 రోజులు చందనంతో అలంకారం చేసి సేదదీర్ఘడం కొన్ని అలయాల్లో సాంప్రదాయమై పోయింది. కానీ ఈ చందన అలంకార సేవ ఒక్కొక్క అలయంలో ఒక్కొక్క రీతిగా జరుగుతుంది. ఇక సింహాచల నరసింహాక్షేత్రం విషయానికి వస్తే అక్కడ సంవత్సరం పొడవునా నరసింహాస్వామికి చందనంతో నింపి అలంకారం చేస్తారు. ఇదీ చందనయాత్ర యొక్క ప్రాముఖ్యత. మరి మనము కూడ అక్కయ తృతీయ నాటి నుండి అంతర్భాతీయ కృష్ణచైతన్యసంఘము వారి అలయాలలో జరిగే 21 రోజుల చందనయాత్ర ఉత్సవాన్ని కళ్యాంరా వీక్షించి, దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యచందన దర్శనాన్ని పొంది ఆయన కృపకు పాత్రులమగుదుము గాక!!!

శ్రీకీరచోరగోపినాథుకీ జై, శ్రీగోపాలజీకీ జై
శ్రీల మాధవేంద్రపురికీ జై,
చందనయాత్రా మహామహాత్మవీకీ జై,
శ్రీల ప్రభుపాదకీ జై !!!

హారేకృష్ణ!

శ్రీగురుపరంపర

శ్రీ శ్రీమద్ ఏ.సి.బ్లక్‌వేదాంతస్వామి ప్రభుపాదుల వారి జీవిత చరిత్ర

.....భాగవతములోని రెండవ సంపుటాన్ని పూర్తి చేయడానికి భక్తివేదాంతస్వామి బ్యందావనానికి తిరిగి వచ్చారు. శ్రీరాధాదామోదర మందిరంలోని తమ నివాసానికి చేరుకోగానే ఆయన తిరిగి రచనా వ్యాసంగాన్ని ఆరంభించారు. మొదటి సంపుటము ప్రథమ స్క్రూంఫములోని ఆరు అధ్యాయాలను పూర్తి చేసి ఏడవ అధ్యాయంలోని ఏడవ శ్లోకంలో ఆగింది. ఇక రెండవ సంపుటము ఏడవ అధ్యాయంలోని ఎని మిదవ శ్లోకంతో ఆరంభమైంది. శ్రీమద్భాగవతము పరమహంసులకే, అంటే కేవలము ఆత్మానుభూతిలో నెలకొనినవారికి ఉద్దేశించబడినదని భక్తివేదాంతస్వామి వ్యాఖ్యానం ప్రాయాడం మొదలుపెట్టారు. “అయినా ఇది లోకికలు హృదయలోతులలోకి కూడ పనిచేస్తుంది. లోకికలు ఎల్లప్పుడూ ఇంద్రియభోగ విషయంలో అనురక్తులై ఉంటారు. కానీ అటువంటి వ్యక్తులకు కూడ ఈ వైదిక సాహిత్యంలో వారి భాతిక రుగ్మతలకు పరిష్కారమార్గం కనిపిస్తుంది” అని వ్యాఖ్యానాన్ని కొనసాగించారు.

రెండవ సంపుటాన్ని ముద్రించడానికి భక్తివేదాంతస్వామి చందాలు వసూలు చేయడానికి థిల్లీలో ప్రయత్నించారు. మొదటి సంపుటాన్ని చూపించడము, దాన్నిపై ప్రముఖులు ప్రాసిన అభిప్రాయాలను వినిపించడము, చందాలు వసూలు చేసేది తన పోషణకుగాక సాహిత్యముద్రణకని విపరించడము ఆ కార్యంలో భాగమైంది. ఒక చెక్కర ఫ్యాక్టరీ ఉన్నతోద్యోగి రెండవ సంపుట ముద్రణానికి ఐదువేల రూపాయలు విరాళంగా ఇచ్చాడు. ఇంకా సంవత్సరంలో సంపుటము ముద్రణకు వచ్చింది. ముద్రణ పూర్తి కాగానే భక్తివేదాంతస్వామి వాటిని అనేకచోట్ల అమ్మకానికి ఇచ్చారు. ఇంకా జనవరి నెలలోనే భక్తివేదాంతస్వామికి భారత ఉపరాష్ట్రపతి శ్రీజాకీర్

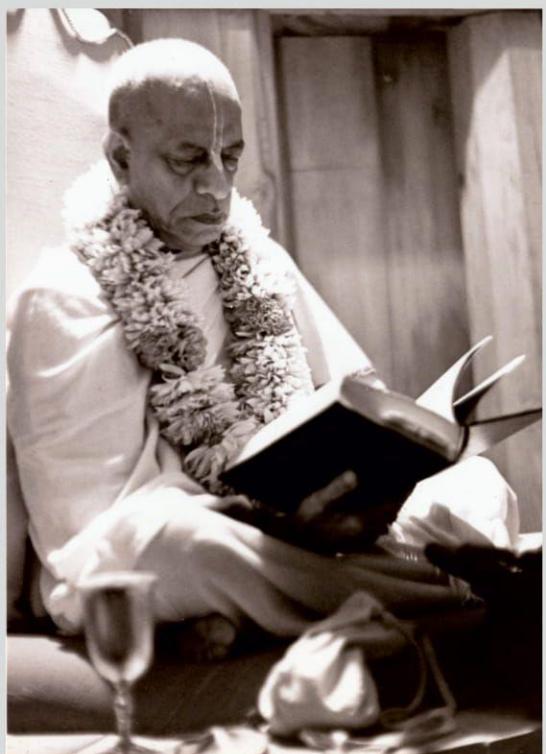
భాగము
17

హూస్సెన్వెన్తో భేటీ జరిగింది. శ్రీహూస్సెన్వెన్ భక్తివేదాంతస్వామి భాగవతరచనపై చక్కని విమర్శ ప్రాసారు. తన నివాసభవనంలోకి సాదరంగా ఆహ్వానించిన శ్రీహూస్సెన్కు భక్తివేదాంతస్వామి భగవత్సేవమ పొందడంలో భాగవత ప్రాధాన్యాన్ని గురించి వివరించారు. కానీ భగవత్సేవమ ఏ విధంగా మానవాలికి సహాయపడుతుందో ఉపరాష్ట్రపతి తెలిసికోగోరారు. దేశపాలకుడు ఒక సాధువును అడిగిన ఈ ప్రశ్న ఎంతో ఉదాత్తమైనది; కానీ దాని పూర్తి సమాధానాన్ని వినేటంత సమయం శ్రీహూస్సెన్కు లేకపోయింది. అయినా భక్తివేదాంతస్వామి తరువాత ఒక సుదీర్ఘమైన ఉత్తరం ప్రాసి భారత ఉపరాష్ట్రపతి యొక్క సందేహాన్ని నివృత్తి చేయడానికి ప్రయత్నించారు.

జూన్ నెలలో భక్తివేదాంతస్వామికి భారత ప్రధానమంత్రి శ్రీలాల్బహుదూర్ శాస్త్రీతో భేటీకి అవకాశం లభించింది. పార్లమెంటు భవనతోటలో ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక కార్యాక్రమ సందర్భంగా ప్రధానమంత్రి అనేకమంది అతిథులను కలవడం జరుగుతోంది. తెల్లని ధోపతి, కుర్రాను ధరించి నెహ్రూ టోపీని పెట్టుకున్న శ్రీశాస్త్రీ గౌరవంగా భక్తివేదాంతస్వామిని ఆహ్వానించారు. కళ్ళుద్దాలతో విద్యాంసునిగా గోచరించే భక్తివేదాంతస్వామి ముందుకు అడుగువేసి తనను పరిచయం చేసికొని తన భాగవతాన్ని పరిచయం చేసారు. తరువాత భాగవతం తొలిసంపుటాన్ని భారతదేశ ప్రధానమంత్రికి బహుకిరించారు. అప్పుడే ఒక ఫోటోగ్రాఫర్ తన కెమెరాను క్లిక్ మనిపించాడు. గ్రంథాన్ని పట్టుకొని రచయిత, దానిని నవ్వుతూ చూస్తున్న ప్రధానమంత్రి ఆ ఫోటోలో వచ్చారు.

మూడవ సంపుట రచన కోసం భక్తివేదాంతస్వామి తిరిగి

బృందావనంలోని శ్రీరాధాదామోదర మందిరానికి చేరుకున్నారు. ఈసారి మూడవ సంపుట ముద్రణకు బొంబాయిలో చందాలకై ప్రయత్నించాలని ఆయన భావించారు. జూలై నెలలో బొంబాయికి వచ్చిన భక్తివేదాంతస్వామి ప్రేమకుటీర ధర్మశాలలో బస చేసారు. షిండియా స్టీమ్ షివ్ కంపెనీ అధిపతి శ్రీమతి సుమతి మొరార్జీని కలుధ్యామని ఆయన నిర్ణయించుకున్నారు. సాధువులకు సహాయం చేయడంలో ఆమె సుప్రసిద్ధురాలని, బొంబాయి గౌడీయమానికి ఆవిష ఎంతో దానం చేసిందని తెలిసిన భక్తివేదాంతస్వామి శ్రీమద్భాగవత ముద్రణకు విరాళం అడుగుదామనుకున్నారు. కాని ఆవిషను కలిసే ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. ఆఫీసులోని అధికారులు అట్టు చేప్పేసరికి భక్తివేదాంతస్వామి విసుగుచెంది ఆఫీసు మెట్ల మీదనే కూర్చుండిపోయారు. సాయంత్రం వేళైనా ఆమె అటుగా వెళుతుందని, అప్పుడు ఆవిష దృష్టిలోకి వచ్చి తనను పరిచయం చేసుకోవచ్చునని ఆయన అనుకున్నారు. అనుకున్నట్లుగా సాయంత్రం ప్రాధ్యాపోయిన తరువాత శ్రీమతి సుమతిమొరార్జీ ఆఫీసు నుండి బయటకు వచ్చి భక్తివేదాంతస్వామిని దూరం నుండి చూసి “ఇక్కడ కూర్చున్న ఈ పెద్దమనిషి ఎవరు?” అని కార్యదర్శిని అడిగింది. “ఆయన మీ కోసం ఐదుగంటల నుండి ఎదురు చూస్తున్నారు” అని కార్యదర్శి చెప్పగానే ఆమె

భక్తివేదాంతస్వామి దగ్గరకు వచ్చి “స్వామీజీ! మీకేడైనా సహాయం కావాలా?” అని అడిగింది. శ్రీమద్భాగవతము మూడవ సంపుటము మొక్క ముద్రణకు సహాయం చేయమని ఆయన అడిగారు. “సరే! రేపు కలుసుకుండాము. ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యం అయిపోయింది. మీరు రేపు రండి. అన్నీ మాట్లాడుకుండాము” అని శ్రీమతి మొరార్జీ సమాధానంగా పలికింది.

మర్మాడు ఆఫీసులో భక్తివేదాంతస్వామి ఆమెను కలిసికొన్నారు. ముద్రించబడిన రెండు సంపుటాలను, ఔపు చేయబడి ఉన్నట్టి మూడవ సంపుటము కాగితాలను చూసిన శ్రీమతి మొరార్జీ “సరే! దీని ముద్రణకు కావలసిన డబ్బును నేనిస్తాను. మీరు దీనిని ముద్రించండి” అని అన్నది. ఆమె ఇచ్చిన ఆశ్చర్యసంతో భక్తివేదాంతస్వామి వెంటనే బృందావనం వచ్చేసారు. ఇప్పుడు చేయవలసినదంతా మూడవ సంపుటమును పూర్తి చేయడమే!

కృష్ణాష్టమి దగ్గర పడుతోంది. ఈసారి భక్తివేదాంతస్వామి శ్రీరాధాదామోదర మందిరంలో పెద్ద ఉత్సవాన్ని తలపెట్టారు. ఆ కార్యక్రమానికి ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నర్ శ్రీ విశ్వనాథదాన్నను పిలవాలని ఆయన నిర్ణయించుకున్నారు. బృందావనం మున్నిపల్ ప్రేసిడెంట్ మంగాలాల్ ద్వారా గవర్నర్కు ఆహ్వానం పంపడానికి ఆయన యోచించారు. ఆ సందర్భంగా ఒక కరపత్రాన్ని భక్తివేదాంతస్వామి ముద్రించారు. దాని మీద అరవై సంపుటాల శ్రీమద్భాగవత వ్యాఖ్యానం గురించి ప్రకటన ముద్రించబడింది. అదివారం 20వ తేదీ ఆగష్టు 08ఎంసాయంత్రం 2.30 నుండి 3.30 వరకు జరిగిన ఆ కార్యక్రమం విజయవంతంగా నిర్వహించబడింది. చాలామంది భక్తులు దానిలో పాల్గొన్నారు. వైష్ణవ గీతాలాపనలతో, శ్రీకృష్ణప్రసాదంతో అందరూ ప్రసన్నమైయారు. అప్పుడు భక్తివేదాంతస్వామి భాగవతం మీద ప్రసంగిస్తూ కలియుగం దోషసాగరమైనా దానిలో ఒక మహాగుణమున్నదని, అదే హరేకృష్ణమహామంత్ర జపకీర్తనమని వివరించారు. తరువాత ఆయన గవర్నర్కు భాగవత రెండవ సంపుటాన్ని బహుకరించి విశ్వవ్యాప్త ప్రచారం గురించి తన ఆలోచనలను తెలియజేసారు. కృష్ణాష్టమి మర్మాడే భక్తివేదాంతస్వామి ఇంప జన్మదినోత్సవము. కొన్ని రోజులకు గవర్నర్ విశ్వనాథదాన్ నుండి ఆహ్వానం వచ్చింది. లక్ష్మీలోని తన భవనంలో ఏర్పాటు చేసిన కీర్తన కార్యక్రమానికి ఆయన పలుపురు సాధువులను, గాయకులను ఆహ్వానించారు. దానిలో భాగంగా భక్తివేదాంతస్వామికి కూడ ఆహ్వానం అందింది. ఆ కార్యక్రమంలో ఆయన పాల్గొన్నారు. కీర్తనలు పాడే బృందంలోని శిశిర్కుమార్చభట్టాచార్యుకు భక్తివేదాంతస్వామి

ఎంతో నచ్చారు.

మూడువ సంపుటము రచన పూర్తయింది, దానిని ముద్రించడానికి అవసరమైన డబ్బు సిద్ధమైంది. దానితో భక్తివేదాంతస్వామి తిరిగి ముద్రణ లోకంలోనికి ప్రవేశించారు. కాగితాన్ని కొనడము, ప్రాఘలు దిద్దడం, టైము ప్రకారము ముద్రణ జరిగేటట్లు ముద్రణాలయంలో మాట్లాడడము వంటి చేయడం ఆయన మొదలుపెట్టారు. జనపరి ఉఱి వరకు పుస్తకాన్ని ముద్రించడము ఆయన లక్ష్యం. ఈ విధంగా భక్తివేదాంతస్వామి దాదాపు రెండేళ్ళ కంటే కొద్దిగా ఎక్కువ సమయంలో మాడు సంపుటాలను ముద్రించడంలో కృతకృత్యులయ్యారు. మూడువ సంపుటము ముద్రణ కాగానే తాను సన్మధుతెనట్లుగా భక్తివేదాంతస్వామి తలచారు. ఆయనకు అపుడు ఒక సంపత్తురాలు. పాశ్చాత్యదేశాలలో కృష్ణభక్తిని ప్రచారం చేయమని తమ గురువుగారైన శీల భక్తిసిద్ధాంతసరస్వతీ గోస్వామి మహారాజులు మొట్టమొదటిసారిగా అడిగి ఇప్పటికే నలబై ఏళ్ళు దాటింది. అప్పటో అది ఆయనకు అసంభవముగా అనిపించింది. కానీ ఇప్పడు అన్ని అడ్డంకలు తొలగిపోయాయి. అయినా ప్రయాణానికి ఇప్పడు ఆయన దగ్గర చిలిగవైనా లేదు. అయినా ఆయన దగ్గర మాడు సంపుటాల భాగవతం ఉన్నది.

తరువాత భక్తివేదాంతస్వామి మథురలో ఒక వ్యాపారవేత్తనమైన అగర్యాల్ని కలపడం తటస్థించింది. కలిసిన ప్రతి వ్యక్తితో చెప్పినట్లుగానే భక్తివేదాంతస్వామి అగర్యాలకు కూడ తన పాశ్చాత్యదేశ ప్రయాణ కోరికను

భాగవతోపదేశము (1)

పరతత్త్వము మాడు పేర్లతో పిలువబడుతుంది!

తీమద్భాగవతము పరతత్త్వముగురించినస్పష్టమైన అవగాహననుకలిగిస్తూ ఆ దివ్యతత్త్వముబుట్టాము, పరమాత్మడు, భగవానుడు అనే మాడు పేర్లతో పిలువబడుతుందని తెలియజేసింది. ఈ విషయం ఎవరికి తెలుస్తుంది? ఎవరికితే పరతత్త్వవిషయంపూర్తిగా తెలుస్తుందో వారికి ఈ సత్యము బోధపడుతుంది. పరతత్త్వముజ్ఞానులకు నిరాకారబుట్టాముగా అవగతమౌతుంది, యోగులకు పరమాత్మనిగా అనుభూతమౌతుంది, భక్తులకు షడ్యోభాతిపూర్ణార్థుడైన భగవంతునిగా అనుభవములోకి వస్తుంది. భగవంతుడు సచ్చిదానందవిగ్రహమాడు కాగా, బ్రహ్మములో “సత్త” అనుభూతి మాత్రమే ఉంటుంది, పరమాత్మ తత్త్వంలో “సత్త, చిత్త” రెండింటి అనుభూతి కలుగుతుంది. శ్రీకృష్ణభగవానునిలో “సత్త, చిత్త, అనంద” తత్త్వాల సంపూర్ణ అనుభూతి ఉంటుంది!

భాగవతోపదేశము (2)

పరతత్త్వాన్ని అనుభూతము చేసికొనే పద్ధతి!

ఆధ్యాత్మికరంగంలో సాధారణంగా అత్యధికశాతం తాము అక్కడో, ఇక్కడో విన్న విషయాలనుజీవితాలలో పాటిస్తూ దానినే భక్తిగా భావిస్తుంటారు. భక్తియోగంలోడన్నామంచే పరతత్త్వం అనుభూతం కావాలి, దుఃఖాలు నశించిపోవాలి. మరి అలాంటి అనుభూతి కలగడం లేదంపే కారణమేమిటి? జీజ్ఞాసువు లేదా ముని జ్ఞానవైరాగ్యాలను కూడినవాతై వేదాంతశ్శతి, అంటే ప్రామాణికగ్రంథాల ద్వారా తాను వినిన విధంగా భక్తిని చేస్తూ పరతత్త్వాన్ని అనుభూతము చేసికోగలడని శ్రీమద్భాగవతము పలుకుతున్నది. ప్రామాణిక శాస్త్రాలలో, అంటే భగవద్గీత, భాగవతాలలో చెప్పిన విధంగా భక్తియుతసేవను చేసినప్పుడే మనము వాంచించే దుఃఖనివృత్తి, సుఖప్రాప్తి, భగవదనుభూతి కలుగుతుందే తప్ప వేరొక విధంగా కాదు.

తెలుగు రాష్ట్రంలో శ్రీనృసింహదర్శనం

జతో నృసింహా పరతో నృసింహా
యతో యతో యామి తతో నృసింహా /
బహిర్ నృసింహా హృదయే నృసింహా
నృసింహమాదిం శరణం ప్రపద్యే //

“శ్రీనృసింహాడు ఇక్కడ ఉన్నాడు,
అక్కడను ఉన్నాడు, నేనెక్కడకు వెళ్తే
అక్కడను నృసింహాడు ఉన్నాడు. ఆ
నృసింహాడు హృదయం లోపల, బయట
కూడ ఉన్నాడు. సమస్తానికి
ఆదిమైనవాడు, పరమాశ్రయమైనవాడు
అయినట్టి శ్రీనృసింహానికి నేను
శరణుచ్చెదను.”

భక్తిలో ఎటువంటి విఘ్నాలు
కలగకుండా ఉండేందుకు వైష్ణవులు శ్రీనృసింహాని
కొలుస్తారు, భక్తితో సేవిస్తారు, ఆనందంతో కీర్తిస్తారు.
శ్రీనృసింహాడు భక్తప్రఫ్ఫదుని రక్షించిన విధము
అత్యధ్యుతము. పైన తెలుపబడిన స్తోత్రంలో లాగా
తెలుగువారి పుణ్యఫలంగా శ్రీనృసింహాడు మన రాష్ట్రంలో
అడుగడుగునా వెలసి ఉన్నాడు. భక్తులకు కోరిన కోరికలు
తీరుస్తున్నాడు. ఆ విధంగా వెలసిన శ్రీనృసింహాతీర్థాలలోని
కొన్ని ముఖ్యమైనవాటిని ఇక్కడ మీరు సంక్లిష్టంగా
తెలిసికోపచ్చను.

సింహాచలం

సింహాచల క్షేత్రం
విశాఖపట్నంలో ఉన్నది.
సింహాచలానికి సింహాచలి
అనే పేరు కూడ ఉంది.
ఇక్కడ వెలసి ఉన్నవాడు
పరాహా నృసింహాడు.
ఏడాది పొడుగునా

ప్రఫ్ఫదునికి ఎంత చెప్పినా ఆ బాలభక్తుడు వినలేదు.
తన మాట వినకపోయేసరికి ఆ అసురుడు తన పుత్రుని
ఎంతో భయపెట్టాడు. చిపరకు అతడిని చంపేయమని
భటులకు ఆదేశించాడు. ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగా
ప్రఫ్ఫదుని కొండ మీద నుండి తోసివేసినవుడు
శ్రీమన్మారాయణుడే అతనిని రక్షించాడు. ఆ సమయంలో
భక్తరక్షణార్థము భగవంతుడు నిలబడిన చోటనే సింహాచల
మందిరం ఉన్నది.

క్రీ.శ. 1267వ సంవత్సరంలో ఒరిస్సా రాజు
నరసింహాదేవుడు ప్రధాన గుడిని నిర్మించినట్లుగా
శిలాశాసనాలు చెబుతున్నాయి. క్రీ.శ.1516లో, క్రీ.శ.
1519లో శ్రీకృష్ణదేవరాయలు ఒరిస్సా రాజును ఓడించి
తిరిగి వస్తూ ఈ క్షేత్రాన్ని దర్శించాడు. ఆ సమయంలో
అతడు శ్రీనృసింహాని నిత్యసేవకై ఎన్నో గ్రామాలను,
విలువైన ఆభరణాలను సమర్పించాడని తెలుస్తున్నది.
కృష్ణదేవరాయలు సమర్పించిన పచ్చల కంఠాభరణం
ఇప్పటికే దేవస్థానంలో ఉంది.

దక్కిణభారతదేశ యూతకు బయలుదేరిన శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు మన రాష్ట్రంలో మొదట శ్రీకూర్మంలో శ్రీకూర్మనాథుని దర్శించి ఆ తరువాత విశాఖపట్టానికి చేరి శ్రీనృసింహుని దర్శించుకున్నారని “శ్రీచైతన్యచరితామృతం”లో నర్ణించబడింది. శ్రీనృసింహుని దర్శించగానే ఆయన పారవశ్యంతో పులకించి సృత్యకీర్తనలు చేసారు. శ్రీల ప్రభుపాదులవారి గురుపుగారైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంతసరస్వతీ గోస్యామి వారు శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు పాదముద్రలను ఈ సింహాచల క్షేత్రంలో ప్రతిష్ఠించారు.

గుడిలో ఉన్నట్టి కప్పుస్తంభానికి ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉంది. ఆ స్తంభంలో ఎన్నో అద్భుతమైన మహిమలు ఉన్నాయి. ఆ స్తంభం క్రిందనే సంతాన గోపాలస్యామి యంత్రం ఉన్నది. ఎవరైతే ఈ స్తంభాన్ని భక్తిప్రపత్తులతో ఆలింగనము చేసికొంటారో వారికి సత్కంతానం కలుగుతుందని చెబుతారు. తమ కోరికలు తీర్మాకొసగోరేవారు ఈ స్తంభానికి “కప్పుము” (కానుకలు) చెల్లిస్తారు కాబట్టి ఇది కప్పుస్తంభంగా ప్రసిద్ధి చెందింది. సాధారణంగా ఉండే అలయాలకు భిన్నంగా సింహాచల క్షేత్రంలో గుడి పడమటి వైపు ముఖంగా ఉంటుంది. ఇది విజయానికి సూచకమని అంటారు.

మంగళగిరి

మంగళగిరి క్షేత్రం గుంటూరు జిల్లాలో ఉంది. ఇది విజయవాడ నగరానికి దాదాపు 13 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంటుంది. మంగళగిరి కూడ కొండ మీద ఉన్నట్టి తీర్థస్థానమే. మంగళగిరి అంటే సకల శుభదాయకమైన పర్వతమని అర్థం.

కొండ పైన వెలసిన భగవంతుడు శ్రీపానకాల సరసింహస్యామి. ఇక్కడ స్యామికి భక్తులు బెల్లం పానకం, చక్కెర పానకం సమర్పిస్తారు. ఎవరి తాపాతుకు తగట్టు వారు సమర్పించినా, అందులో కొంత భాగాన్ని స్యామి వెనకకు ప్రసాదరూపంలో ఇచ్చివేయడం ఇక్కడ ప్రధానమైన విషయం. కొండ మీద బిలంరూపంలో ఉన్న

స్యామి నోట్లో పానకం పోయడం జరుగుతుంది. వందలు, వేలాదిగా భక్తులు ఇక్కడ సృసింహానికి పానకం సమర్పించినా గుడిలో ఒక్క చీమైనా మనకు కనిపించదు. కొండ క్రింద లక్ష్మినరసింహస్యామి దేవాలయం ఉన్నది. అద్భుతమైన ఈ శ్రీవిగ్రహాన్ని పాండవజ్యేష్ఠుడైన ధర్మరాజు ప్రతిష్ఠాపన చేసాడని చెబుతారు. గుడిగాలిగోపురం పదకొండు అంతస్తులలో ఎంతో ఎత్తుగా ఉండి రఘ్యంగా కనిపిస్తుంది.

ఈ తీర్థక్షేత్రాన్ని శ్రీశంకరాచార్యులు, శ్రీపాద రామానుజాచార్యులు, శ్రీల మధ్యాచార్యులు దర్శించి స్యామిని అర్పించారు. శ్రీవల్లభాచార్యులు ఇక్కడ కొంతకాలం పసించి ప్రచారం కూడ చేసారు.

శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు కూడ తమ దక్కిణాదేశయూతలో భాగంగా ఇక్కడ శ్రీలక్ష్మినృసింహాదేవుని దర్శించారు. ఆయన ఈ తీర్థాన్ని దర్శించిన గుర్తుగా మెట్లదారిలో శ్రీచైతన్యుల పాదముద్రలు శ్రీల ప్రభుపాదులవారి గురుపుగారైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంతసరస్వతీగోస్యామి వారిచే ప్రతిష్ఠించబడినాయి. అక్కడ నిత్యపూజలు జరుగుతాయి. ఫాల్గుణశుభ చతుర్దశిరోజు స్యామివారి కల్యాణోత్సవం జరుగుతుంది. ఆ రోజుకు ముందు చెంచులు తమ కుమారైయైన చెంచులక్కి స్యామిని వివాహం చేసికొన్న ఉత్సవాన్ని నిర్వహిస్తారు. కల్యాణం జరిగిన మర్మాదు పౌర్ణమినాడు రథోత్సవం జరుగుతుంది.

సముచి అనే రాక్షసుని సంపాదంలో శ్రీనృసింహాడు సుదర్శనచక్ర స్థితుడై తత్కార్యం చేసాడని, ఆ కార్యం తరువాత స్యామిని శాంతింపజేయడానికి దేవతలు అమృతం ఇచ్చారని స్ఫలపురాణం చెబుతున్నది. అది కృతయుగంలోని మాట. తరువాత భక్తులు త్రేతాయుగంలో నెయ్యాని సమర్పించారు, ద్వాపరయుగంలో క్షీరాన్ని సమర్పించారు, అయితే కలియుగంలో బెల్లం పానకం సమర్పించబడుతోంది. అందుకే సృసింహానికి ఇక్కడ పానకాల లక్ష్మినృసింహాడని పేరు వచ్చింది.

వేదాద్రి

పావన కృష్ణానదీరీంటంలో ఉన్న

క్షేత్రాలలో వేదాది ఒక గొప్ప పుణ్యక్షేత్రం. ఇది విజయవాడ - హైదరాబాదు సగరాలను కలిపే ప్రధాన రహదారిలో చిల్లకల్లు కూడలికి పది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నది. ఈ క్షేత్రం పంచనరసింహ మూర్తులతో గొప్పవదైన పుణ్యక్షేత్రంగా భక్తుల మన్మసులను పొందుతుందని సూతపౌరాణికుడు శాసనాది బుములతో చెప్పాడు.

ఈ దివ్యక్షేత్రంలో శ్రీసరసింహాండు వేదశిఖరము మీద జ్యోలా సరసింహానిగాను, కృష్ణానది గర్భములో సాలగ్రామ రూపంలోను, బుష్యశృంగునిచే ప్రతిష్ఠించబడిన యోగ నరసింహానిగాను, పీరమునందు వెలసిన శ్రీలక్ష్మీసరసింహానిగాను, చివరకు ఈ క్షేత్రానికి అనుబంధంగా తూర్పుదిశగా సుమారు ఐదు కిలోమీటర్ల దూరంలో గరుడాద్రిపై శ్రీమన్మారాయణుని స్వయంభువుగా ఉన్నట్టి పీరసరసింహుని రూపంలోను వెలసి ఉన్నాడు. ఈ విధంగా వేదాది క్షేత్రము పంచ సరసింహ రూపాలతో (జ్యోల, సాలగ్రామ, యోగానంద, లక్ష్మీసరసింహ, పీరసరసింహ) యాపత్తి భారతదేశం సుండి భక్తులను ఆకర్షిస్తూ గొప్ప పుణ్యక్షేత్రంగా ప్రభ్యాతి చెందింది.

అహోబిలం

అహోబిల క్షేత్రం కర్మాలు జిల్లా సంద్యాల దగ్గరలో ఉన్నది. అహోబిలం అనే పేరులో “అహో” అనేది ఆశ్చర్యరక్తము. ఆశ్చర్యరక్తముని బిలం రూపంలో శ్రీసృసింహాని మందిరం ఉన్నది కాబట్టే ఇది అహోబిలమైంది. ఇక్కడ సృసింహాదేవుని దర్శనం తొమ్మిది రూపాలలో జరుగుతుంది. ఈ సవసృసింహాల ఆలయాలు సల్లమల అడవిప్రాంతంలో విస్తరించి ఉన్నాయి. గరుడుడు తన స్వామిని సృసింహరూపంలో దర్శించడానికి తపస్సు చేసినపుడు తన భక్తుని కోరికను తీర్చడానికి భగవంతుడు తొమ్మిది రూపాలలో ప్రత్యక్షమయ్యాడని స్తలపురాణం చెబుతున్నది.

అహోబిల క్షేత్రంలో శ్రీసృసింహాండు వరసిధి సరసింహానిగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. సృసింహాడు

హిరణ్యకశిష్టుని వధించిన తరువాత చెంచులక్ష్మీని చూసింది కూడ ఈ ప్రాంతంలోనేనని చెబుతారు. ఇక్కడ కూడ చెంచులు స్వామివారి కల్యాణాన్ని చేస్తారు. సవసరసింహాక్షేత్రంగా ప్రసిద్ధి చెందిన అహోబిల క్షేత్రంలో క్రింద నున్న గుడి ప్రఫోదవరద సృసింహానిది.

యాదాది

యాదాది సల్లోండజిల్లాలో ఉన్నది. ఇది హైదరాబాదు సగరానికి దాదాపు 60 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంటుంది. ఇప్పుడు సూతన గుడి నిర్మాణం జరిగింది. మార్చినెల 28, 2022 నాడు ఆ భవ్యమైన మందిర ఆవిష్కరణము జరిగింది. ఏడాది పొడుగునా శ్రీసృసింహానికి ఉత్సవాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. ప్రతి సంపత్తరము మార్చిలో బ్రహ్మాత్మవాలు జరుగుతాయి.

త్రైయమగంలో బుష్యశృంగుని తసయుడైన యాదబుషి ఇక్కడ అంజనేయస్వామి ఆశీర్వాదంతో కొండగుహలో తపస్సు చేసాడు. అతని తపస్సుకు మెచ్చిన శ్రీసృసింహాదేవుడు ఐదురూపాలలో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. జ్యోల సృసింహాడు, యోగానంద సృసింహాడు, గండభేరుండ సృసింహాడు, ఉగ్ర సరసింహాడు, లక్ష్మీసరసింహాడు అనేవే ఆ ఐదురూపాలు. ఆ విధంగా యాదబుషి పేరు మీదనే ఈ క్షేత్రం యాదాదిగా పేరు పొందింది. అంతే కాకుండ దీనిని పంచ సరసింహాక్షేత్రమని కూడ అంటారు. స్వందవురాణంలో ఈ క్షేత్రం గురించిన ప్రస్తావన ఉన్నది.

ఇక్కడ బుములు శ్రీసృసింహాని ఆరాదించిన స్థలం కాబట్టి “బుషి ఆరాధన క్షేత్రము” అని కూడ ప్రసిద్ధి చెందింది. ముఖ్యంగా శ్రీసృసింహాడు ఇక్కడ వైద్యసృసింహానిగా పేరు పొందాడు. ఎందరో భక్తులు యాదాదిలో శ్రీసృసింహాని దర్శనం ద్వారా రోగిముక్తులయ్యారు. అంతే కాకుండ ఇక్కడ శ్రీసృసింహాడు దుష్టగ్రహ నివారక్షున సకలశుభదాయకునిగా భక్తులకు ఇష్టదైవముగా ఆయ్యాడు. స్వయంగా శ్రీసృసింహాడే భక్తులకు కలలో కనిపించి వైద్యం చేసిన వృత్తాంతాలు, బౌధము ఇచ్చిన

సంఘటనలు భక్తులు ఎంతో విశ్వాసంగా చెప్పుకుంటారు.
వైశాఖ శుద్ధ ద్వాదశి నుండి చతుర్దశి వరకు
శ్రీనృసింహాజయంతి ఉత్సవాలు ఇక్కడ ఘనంగా
జరుగుతాయి.

ధర్మపురి

ధర్మపురి క్షేత్రం కరీంనగర్ జిల్లా జగిత్యాలకు దగ్గరలో ఉన్నది. అద్భుతమైన ధర్మపురి క్షేత్రం గోదావరి ఒడ్డున వెలసి ఉన్నది. ఇక్కడ పాత సరసింహాస్యామి అలయం, క్రొత్త సరసింహాస్యామి అలయం అనేవి రెండు ఉంటాయి. గోదావరి తీరంలో కూడ బ్రహ్మగుండం, యమగుండము, సత్యవతి గుండం పంటి అనేక స్థానఫుట్టాలు ఉన్నాయి. ధర్మపురి అనే రాజు బ్రహ్మవిష్ణువుల గురించి తపస్సు చేయగా శ్రీనారసింహాని సౌమ్యరూప ధర్మనం జరిగిందని స్ఫుర్తి రాజం చెబుతున్నది. తరువాత బ్రహ్మ దేవుని ఆశీర్వాదం మేరకు ఈ స్థలం ఆ రాజు పేరు మీద ధర్మపురిగా ప్రసిద్ధి చెందింది. ఇక్కడ అలయంలో యోగనరహింహానితో పాటు బ్రహ్మ దేవుని మూర్తి కూడ ఉండడం విశేషం. బలరాముడు, మురళీకృష్ణుని శ్రీమూర్తులు ఇక్కడ ధర్మనమివ్యాపం ఇంకొక విశేషం. ఫాల్గుణమాసంలో స్యామివారికి ఇక్కడ కల్యాణోత్సవం జరుగుతుంది.

యోగనరసింహాని అలయంలో రామలింగేశ్వరస్యామి గుడి కూడ ఉన్నది. లంకలో రావణుని జయించిన తరువాత శ్రీరామచందుడు అయోధ్యకు తిరిగి వెళుతూ ఇక్కడ ఆగి శివుణ్ణి ఆరాధించడము వలన రామలింగేశ్వరస్యామి (రామేశ్వరంలో లాగా) అనే పేరు ప్రసిద్ధి చెందింది.

అంతర్వేది

అంతర్వేది సృసింహాక్షేత్రం తూర్పుగోదావరి జిల్లా నరాపురానికి దగ్గరలో ఉన్నది. గోదావరి ఒక పాయమైన వశిష్ఠునది ఇక్కడ బంగాళాభాతంలో కలుస్తుంది. హిరణ్యకశిష్ఠుని తనయుడైన రక్తవిలోచనుని

సంహరించడానికి శ్రీనృసింహాడు అవతరించి తన మాయాప్రయోగంతో ఆ రాక్షసుని రక్తం నేలపై పడకుండా చేస్తూ వాడి తలను చేదించిన క్షేత్రమే అంతర్వేది. వశిష్ఠుని ప్రీత్యర్థము ఈ రాక్షస సంహాన్ని నృసింహాని అక్కడే ఉండిపొమ్మని అర్థించగా ఆ స్యామి దానికి అంగీకరించాడు. ఆ విధంగా వశిష్ఠుడు సకల దేవతల సన్నిధిలో శ్రీలక్ష్మీనృసింహాని ప్రతిష్ఠించాడు. రక్తవిలోచనుని రక్తం నేలమీద పడకుండ ఆపిన

మాయాశక్తి ఆ రక్తాన్ని తరువాత పదలినందువలననే అక్కడ నదికి రక్తకుల్య అనే పేరు పచ్చింది.

ఇక్కడ శ్రీనృసింహాదేవునికి మాఘశుద్ధ సప్తమి నుండి కల్యాణోత్సవము జరుగుతుంది. అసలు కల్యాణం దశమిరోజు, రథయాత్ర శుద్ధ ఏకాదశి రోజు జరుగుతాయి. ఇక సృసింహా జయంతి వైశాఖ శుద్ధ చతుర్దశి రోజు జరుగుతుంది.

అంతర్వేదిలో సాగరము, సాగరసంగమ స్థానము, వశిష్ఠునది, రక్తకుల్యనది, చక్రతీర్థమునే ఐదు స్థానాలు అత్యంత ముఖ్యమైనవిగా చెప్పబడతాయి. ఎవరైతే ఈ తీర్థాలలో స్మానం చేసి దక్కిణలు సమర్పిస్తారో వారికి తప్పకుండా మోక్షం లభిస్తుందని చెప్పబడుతుంది. ఈ తీర్థాలలో చేయబడే పిండోదక క్రియలు గయ, గంగాతీరంలో చేసే పిండోదక క్రియలతో సమావ్యాపి ఫలితం ఇస్తుంది. ఈ స్థానం ముక్తినొపగే ప్రదేశం కాబట్టి ముక్తిక్షేత్రమని, శ్రీనృసింహాదేవుని తీర్థము కనుక “సృసింహాక్షేత్రము” అని పిలువబడుతోంది.

సింగరాయకొండ

సింగరాయకొండ ప్రకాశం జిల్లాలోని ఒంగోలు దగ్గరలో ఉన్నది. ఇక్కడ పదిహేవన శతాబ్ది శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్యామి ఆలయం ఒక కొండ పైన ఉన్నది. కొండ క్రింద ప్రసన్నానుజనేయ స్యామి ఆలయం,

పెద్ద చెఱువు ఉన్నాయి.

భక్తప్రస్తావుడు శ్రీనృసింహాని స్తుతిస్తూ
“దేవదేవా! మహాసుభావా! ప్రియములు, అప్రియములు
అయిన పరిస్థితుల సంయోగము చేత, వాటి వియోగము
చేత జీవుడు శోకాగ్నితో తప్తమై స్వర్గవరకాది లోకాలలో
ఉంచబడుతున్నాడు. అటువంటి దుఃఖమయ్య జీవితము
నుండి బయటపడడానికి పలు ఉపాయములు ఉన్నప్పటికిని
అవి అస్త్రాన దుఃఖము కన్నను అమిత దుఃఖకరములై

మనిషిని సర్వదా కలతపరచేది ఒకే ఒక్కటి. అదే
మనస్సు. అదెంత తెలివైసంధంటే ఎంతో తెలివైన
బుద్ధిని కూడ మోహాప్ట్రుడానికి పెద్ద మాయాజాలం
తయారు చేస్తుంది. అడవిలో దారి తప్పినవాడికి
దిక్కులు తెలియవు. గంటల కొద్ది, రోజుల కొద్ది అతడు
అడవిలోనే తిరుగాడుతూ ఉంటాడు. మనస్సు ఎంతో
చాకచక్కయితో బుద్ధిని మోహరణ్యంలో పడేస్తుంది. ఈ
రహస్యాన్ని, విషయాన్ని శాస్త్రం ద్వారా అర్థం
చేసికొన్నవాని బుద్ధి అవలీలగా ఆ మోహరణ్యాన్ని
దాటుతుంది. అప్పుడే సాధకుడు తన ప్రజ్ఞ స్థిరంగా
ఉన్నవాడుగా అపుతాడు. అయితే మనిషి
నిజంగా ఆ స్థితికి పచ్చాడో, లేదో ఎలా
తెలుస్తుంది? అతని లక్షణాలు ఎలా ఉంటాయి,
అతడు ఎట్లా మాట్లాడతాడు, అతని భాష ఎలా ఉంటుంది,
అతడు ఎలా కూర్చుంటాడు, ఎలా నడుస్తాడు? దేనివైనా
త్రికరణశుద్ధిగా చేయాలని అంటారు. అంటే
స్థితప్రజ్ఞాడైనవాడు మనసా, వాచా, కర్మణా అత్మస్థితిలోనే
నిలిచి ఉంటాడు. అటువంటి లక్షణాలనే అతడు
ప్రదర్శిస్తాడు. అటువంటి వ్యక్తి నడక, మాట, తీరు,
లక్షణాలు అన్నే కూడ ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి. ఇవి
తెలిసికోవడం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే ఒక్కొక్కసారి
కపటులు తాము అత్మదర్శులమని చెప్పుకొని
అమాయకులను బురిడీ కొట్టిస్తారు. ఇంకోకప్రక్క నిజమైన
అత్మదర్శులు తమ ఉనికి బయటకు తెలియకుండ

గీతామృతము

ఉన్నాయి. కనుక నీ సేవలో నెలకొనడమే నిజమైన
ఉపాయమని నేను తలుస్తున్నాను. దయచేసి నాకు
అటువంటి నీ సేవను ప్రసాదించు” అని కీర్తించాడు.
మన రాఘ్వంలో శ్రీలక్ష్మీనృసింహాడు మనకు
సేవాభాగ్యాన్ని కలిగించడానికి అడుగడుగునా వెలసి
ఉన్నాడు. కాబట్టి జీవితాన్ని భగవధామ పథంలో
నడిపేవారు, ఆస్తికులు, ధర్మపరులు అందరూ కూడ
శ్రీనృసింహాని అనవరంతము కొలుస్తూ సుఖశాంతులతో
జీవించెదరు గాక! సమస్తమగు దుఃఖాల నుండి
బయటపడెదరు గాక! శ్రీలక్ష్మీనృసింహాదేవునికి జయము
జయము!!! హారేకృష్ణ!

(మే నెల 15వ తేదీ ఆదివారం శ్రీనృసింహాదేవుని
అవిర్భావ దినోత్సవం సందర్భంగా ఈ వ్యాసం
ప్రచురించబడింది. ఆ రోజు సంధ్యాసమయం వరకు
ఉపవాసం ఉండాలి. శ్రీనృసింహాని ధూపదీపనైవేద్యాలతో
పూజించి, స్తుతించి, భాగవతం నుండి శ్రీనృసింహాలీలను
చదివిన తరువాతనే ప్రసాదం తీసికోపాలి.)

స్థితప్రజ్ఞాదంటే ఎవరు?

గుప్తంగా ఉండిపోతారు. అందుకే కపటుల బారిన
పడకుండ ఉండడానికి, అనస్తేస అత్మదర్శులను గుర్తించి
వారి సౌంగత్యాన్ని పొందడానికి స్థితప్రజ్ఞాని లక్షణాలను
తెలిసికోవడం చాలా అవసరం. స్థితప్రజ్ఞాని అత్యంత
ముఖ్యమైన లక్షణమేమిటంటే తన ఇంద్రియభోగానికి
ఎటువంటి కోరికలు లేకపోవడం. అతని మనస్సు పూర్తిగా
శుభ్రిధపడి ఉంటుంది. దానిలో కామవాసనే ఉండదు. అతడు
సర్వదా అత్మలో తృప్తుడై ఉంటాడు. అతడు
అధిదైవిక, అధ్యాత్మిక, అధిభౌతిక తాపాలకు
చలించడు; సుఖము కలిగితే ఉప్పాంగిపోడు.
అంతేకాదు రాగము, భయము, క్రోధమనే గుణాల నుండి
అతడు పూర్తిగా దూరమై ఉంటాడు. అతడు తన
ఇంద్రియాలను, ఇంద్రియార్థాల నుండి దూరంగా
తీసికొనిపోతాడు. అతని నైజం అచ్చము తాబేలును పోలి
ఉంటుంది. ఏదైనా ప్రమాదం ఎదురుకాగానే తాబేలు తన
అవయవాలను చిప్పు లోపలకు ముడుచుకొని సురక్షిత
స్థితిని పొందుతుంది. స్థితప్రజ్ఞాడు కూడ సరిగ్గా అదేవిధంగా
చేస్తా మనస్సు ఇంద్రియాలను ఇంద్రియార్థాల వైపుకు
అక్రోచే ప్రయత్నం చేయగానే ఇంద్రియాలను వాటి
నుండి దూరంగా తీసికొనిపోతాడు. అంటే తన వైపుకు
లాక్కుంటాడు. అందుకే అతని బుద్ధి సుస్థిరంగా ఉంటుంది.

హారేకృష్ణ!

అనవసర - నేత్రోత్సవం, నవయౌవనం

ఆ స్నానయాత్ర రోజు భగవంతుడు నేరుగా గర్భగుడి నుండి బయటకు పస్తాడు కనుక అందరికీ కులమతబేదం లేకుండ దర్శనభాగ్యం కలుగుతుంది. ఈ కార్యక్రమం ప్రాధున నుండి రాత్రి వరకు సాగుతూనే ఉంటుంది. ఈ స్నానయాత్ర ఉత్సవం నిశ్చయంగా కన్నుల పండుగే అనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. స్నానయాత్ర రోజున శ్రీజగన్మాథ బలదేవ సుభద్ర శ్రీమూర్తులు మరీ వేడి సమయంలో చల్లట నీళ్ళ స్నానం చేసి చాలాసేపు సాయంత్రం ఆరు బయటే గాలిలో ఉండిపోవడం వలన జలుబు చేసి జ్వరం వస్తుందని అంటారు. అందుకే పదిహేనురోజుల పాటు వారు ఏకాంత మందిరంలో విశ్రాంతి తీసికొంటారు. అప్పుడు అంతరంగిక సేవకులకు తప్ప ఇంకొకరికి దర్శనమే లభించదు. ఈ పదిహేనురోజుల సమయాన్ని “అనవసర” అని అంటారు. ప్రత్యేకమైన సేవకులే (దయితులు) అప్పుడు సేవలో పాల్గొంటారు. ఈ ప్రత్యేకమైన సమయంలో శబర వంశియులే శ్రీవిగ్రహోలకు మరమత్తులు చేయాలని శ్రీజగన్మాథుడే స్వయంగా ఇంద్రధృష్టమ్మ మహారాజుకు ఆదేశించాడు. ఈ రకంగా అతి తక్కువ కులంలో పుట్టిన భక్తులు ఈ అనవసర కాలంలో ప్రత్యేకమైన సేవలు చేసే విశేషమైన అధికారాన్ని పొందారు.

ఈ పక్క సమయంలో జ్వరం తగ్గడానికి శ్రీమూర్తులకు మందులు, ఘలరసాలు, ఉషధులు, బరిసాన్ అడవులలో దొరికే మూలికలు పెడతారు. అదే సమయంలో శ్రీమూర్తులకు రంగులు వేయడం, అవసరమైన మరమత్తులు చేయడం కూడ జరుగుతుంది. శ్రీజగన్మాథుడు ఆదర్శనీయ భర్తగా స్వాక్షీయరసభావనలో లక్ష్మీ దేవితో ఈ సమయంలో ఒంటరిగా విహారిస్తాడని, ఆ విధంగా ఆ దేవదేవుడు దివ్యానందాన్ని ఆస్వాదిస్తాడని శ్రీల భక్తిసిద్ధాంతసరస్వతీ రాకూరులు వివరించారు. ఆ సమయం గడిచిపోగానే శ్రీజగన్మాథుడు సెలవు తీసికొని రథయాత్ర కొరకై బయటకు పస్తాడు. జగన్మాథుడు అందరికి కనిపించే రోజునే నేత్రోత్సవమని అంటారు. అంటే పదిహేనురోజుల తరువాత భగవంతుని

శ్రీజగన్మాథ
మహామలు

పునర్దర్శనం నిజంగానే నేత్రోత్సవం అపుతుంది. సరిగ్గా రథయాత్రకు ముందు రోజు తెల్లవారురుమామునే నవయావన రోజును నిర్వహిస్తారు. అప్పుడే చక్కగా రంగులు వేసి తీర్చిదిద్దబడిన శ్రీజగన్మాథుడు, శ్రీబలదేవుడు, శ్రీసుభద్ర మండపంలో ఆసీనులొతారు. సుదర్శనచక్రం కూడ తన అసనాన్ని స్వీకరిస్తుంది. ఆ రోజు వేసే ప్రత్యేకమైన అలంకారాన్ని నవయావనవేషమని అంటారు. తమ ప్రియాతిప్రియమైన భగవంతుడిని తిరిగి గర్భగుడిలో ఉన్నతాసనం మీద కూర్చొని ఉండగా చూడగలిగే కారణంగా అది భక్తులకు ఆత్మానందకారకమే అపుతుంది.

రథయాత్ర

భాగము

16

ఆషాఢమాసం అమావాస్య తరువాత రెండవరోజు రథయాత్ర జరుగుతుంది. రథయాత్ర అనే పదంలో రథం, యాత్ర అనే రెండు మాటలు ఉన్నాయి. రథం అంటే ప్రయాణించే సాధనం, యాత్ర అంటే ఉత్సవం. పూర్ణిష్ఠతమైన రథయాత్రనే అత్యున్నతమైన రంగురంగుల పండగ, అంతా శోభాయమానంగా ఉంటుంది. దాదాపు నాలుగు నెలల ముందు నుండే, అంటే రమారమి పసంతపంచమి సమయంలో మహాస్నుతమైన రథాల నిర్మాణానికి కర్తను తేవడం మొదలొతుంది. బరిసాన్లోని రసవల్లి జిల్లాలో ఉండే రాణాపూర్ అడవులలో నుండి కురను సేకరిస్తారు. పందలాది ప్రదంగులు, కూలీవాళ్ళు, రంగులు వేసేవారు, ఇతర కళాకారులు మూడు దివ్యమైన రథాలను తయారు చేస్తారు. అక్షయ తృతీయ, అంటే ఎండాకాలం లేదా చందనయాత్ర మొదటిరోజున రథనిర్మాణానికి శ్రీకారం చుడతారు. గ్రాండ్రోట్టోని జగన్మాథ మందిర కార్యాలయము ముందే ప్రదంగులు రెండు నెలలలో రథనిర్మాణం పూర్తి చేస్తారు. ఈ రథనిర్మాణంలో కూడ ఎటువంటి మార్పులు, చేర్చులు లేకుండ పరంపరలో పస్తున్న పంథాలలో ఏర్పాట్లు జరుగుతూ ఉంటాయి.

శ్రీజగన్నాధుని రథానికి నందిఫోషమని పేరు. అది దాదాపు యాభై అడుగుల ఎత్తు ఉంటుంది, దానికి పదహారు చక్రాలు ఉంటాయి. ఇక ప్రతీ చక్రానికి పదహారు ఆకులు ఉంటాయి. రథంలో నానాచోట్ల వివిధ దేవీదేవతల శ్రీమూర్తులను చెక్కుతారు. నందిఫోషకు గరుడధ్యజం ఉంటుంది. దానికి మాతలి రథసారథి.

రథానికి తెల్లగుళ్లాలు పూన్చుబడి ఉంటాయి.

జయవిజయులు ద్వారపాలకులు. రథనిర్వాణానికి 832 కర్మ ముక్కలను వాడతారు. అక్కడక్కడ, అప్పుడప్పుడు ఇనుప చట్టాలను బిగించి రథానికి దృఢత్వాన్ని తీసికొని పస్తారు. రథానికి ఉండే మేలుకట్టు పందిరి పసుపు, ఎతువు రంగుబట్టలతో తయారాతుంది.

బలభద్రుని రథం పేరు తాళధ్యజం. అది నలబైవిడు అడుగుల ఎత్తు ఉంటుంది, దానికి హలం ధ్యజంగా ఉంటుంది. ఈ రథానికి పద్మాలుగు చక్రాలు ఉంటాయి, ప్రతీ చక్రానికి పద్మాలుగు ఆకులు ఉంటాయి. శేషనాగు ఈ రథానికి రక్షకుడు. సంది, సునంది దీని ద్వారపాలకులు. దారుకుడు దీని రథసారథి, అతడు నల్లగుళ్లాలను తోలుతుంటాడు. 763 కర్మముక్కలతో ఈ రథనిర్వాణం జరుగుతుంది. దీని మేలుకట్టు పందిరి ఆకుపచ్చ, ఎతువు బట్టలతో ఉంటుంది.

ఈ సుభద్ర రథం పద్మధ్యజమని పిలువబడుతుంది. దీనికి దేవదళస లేదా దేవరథమని కూడ పేర్లు ఉన్నాయి. నలబైమూడు అడుగుల ఎత్తు ఉండే ఈ రథానికి పద్మము ధ్యజంగా ఉంటుంది. ఈ రథానికి పన్నెండు చక్రాలు, ప్రతీ చక్రానికి పన్నెండు ఆకులు ఉంటాయి. జయదుర్గ దీనికి రక్షకురాలు. గంగ, యమున ద్వారపాలకురాళ్లు. దీని రథసారథి అర్థసుడు. అతడు గోధుమరంగు గుళ్లాలను తోలుతూ ఉంటాడు. 593 కర్మముక్కలతో తయారయ్యే ఈ రథంలో సుభద్ర, శ్రీసుదర్శనసుడు ఇద్దరు ఉంటారు. ఈ రథానికి మేలుకట్టు పందిరి ఎతువు, నలుపు బట్టలతో తయారాతుంది. రథయాత్ర తెల్లవారురూమునే వేలాదిమంది, లక్షలాది మంది భక్తులు ఉత్సవం కొరకు దారి పొడవునా నిలబడి ఉంటారు. శ్రీజగన్నాధుని క్షణకాలదర్శనం కొరకు అందరు ముందుకు, వెనక్కు తోసుకోవడం, లాక్షోవడం పరిపాటే. అదంతా అందరికి ఆనందాన్నే కలిగిస్తుంది. రథయాత్ర కొరకు శ్రీమూర్తులు ఆలయం నుండి రావడంతోనే కోలాహలం మొదలౌతుంది. మొట్టమొదలు శ్రీబలదేవుడు బయటకు పస్తాడు. తరువాత సుదర్శనచక్ర సమేతంగా సుభద్ర వస్తుంది. చివరకు శ్రీ జగన్నాధుడు పరమోత్సాహంతో బయటకు పస్తాడు. ఆ దేవదేవుడు మందిరంలో నుండి బయటకు పచ్చ రథాన్ని

అధిరోహించే ఉత్సవాన్నే పాండువిజయం లేదా పహండి అని అంటారు. ఆ తరువాత శ్రీవిగ్రహాలను ఎంతో ఉత్సాహంతో, కీర్తనలతో శాస్త్రీక్తంగా రథాలలో అలంకరిస్తారు. తరువాత అమ్మతంగా రథయాత్ర ఉత్సవం మొదలౌతుంది.

చేరా పహచరా

తరువాత ఒక ఏనుగు జనుల మధ్య నుండి నడుస్తూ రాజమందిరానికి వెళుతుంది. ఆ రాజును సాదరంగా ఆహ్వానించిన తరువాత ఆయనను రథయాత్రకు తీసికొని రావడానికి పల్లకీని పంపుతారు. చేరా పహచరా ఉత్సవమంటే భగవంతుని ముందు ఊడ్చే సేవ. పల్లకీలో ఊరేగుతూ వచ్చే రాజు మొట్టమొదలు చేసేది శ్రీజగన్నాధుడి ముందు చీపురు పట్టుకొని ఊడ్చుడం అయితే స్వీయంగా రాజే ఆ కార్యం చేస్తున్నాడు కాబట్టి చీపురుకు బంగారు తొడుగు ఉంటుంది. దేశానికి రాజైనా భగవంతుని ముందు సేవకుడేనని, నిజానికి ప్రజలకు అధిష్టతియైన అతడే మొదటి సేవకుడని సూచించేదే ఈ సంప్రదాయము.

ఈ ఉత్సవానికి సంబంధించిన ఒక ఆసక్తికరమైన కథ కూడ ఉంది. పురుషోత్తమ మహారాజు (1467-1497) ఒరిస్సాకు రాజుగా ఉండేవాడు. ఆ రాజుకు పెళ్ళిందు వచ్చింది; కళింగదేశ రాజవుత్తిక పద్మావతితో వివాహం కూడ నిశ్చయమైంది. పెళ్ళికి ముందు రథయాత్రకు పద్మావతి తండ్రిని, అంటే తనకు కాబోయే మామగారైన సాలువ నరసింహాని పురుషోత్తమ మహారాజు ముఖ్య అతిథిగా ఆహ్వానించాడు. కాని సాలువ నరసింహాడు ఆ కార్యక్రమానికి రాలేక తన మంత్రి చిన్నబట్టును పంపాడు. రథయాత్రకు ముందు చేరాపహచరా ఉత్సవం వచ్చింది. అందులో పురుషోత్తమ మహారాజు చీపురు పట్టుకొని శ్రీజగన్నాధుని ముందు ఊడ్చుడం మొదలుపెట్టాడు. అతని భక్తిప్రవత్తులకు మెచ్చుకోవడానికి బదులుగా చిన్నబట్టు రాజు కార్యాన్ని తప్ప పట్టాడు. ఎవరికైతే సాలువ నరసింహాడు తన పిల్లను ఇవ్వబోతున్నాడో ఆ పూరీ రాజు కేవలము రోడ్డు ఊడ్చేవాడని అతడు కబురుపెట్టాడు. దానితో పెళ్ళి ఆగిపోయింది. పురుషోత్తమ మహారాజుకు అది తీర్చి అవమానంగా అయింది. వెంటనే అతడు సైన్యాన్ని కదిలించి కళింగరాజ్యంపై దండెత్తాడు, కాని ఆ యుద్ధంలో అతని సైన్యం ఫూరంగా ఓడిపోయింది. వారంతా ఓటమి ముఖంతో వెనుదిరుగుతూ ఒక ఆశ్రమం దగ్గర ఆగారు. అది సైకతాచార్యుని ఆశ్రమము. ఆయన జగన్నాధుని భక్తుడు. జరిగినదంతా విని ఆ సాధువు పురుషోత్తమ మహారాజు చేసిన తప్పిదాన్ని తెలియజేసాడు. (సశేషం)

శ్రీచైతన్యమహాపథవు

(శ్రీల బృందావనదాస శాకూరులు రచించిన శ్రీచైతన్యభాగవతము ఆధారంగా)

“నిజంగా లక్ష్మాధికారి ఎవడో మీకు తెలియదు. నా ఉద్దేశ్యం ప్రకారం ఎవడైతే రోజూకు ఒక లక్ష నామజపం చేస్తాడో, వాడే లక్ష్మాధికారి. అటువంటి వ్యక్తి ఇంట్లోనే నేను భోజనం చేస్తాను గానీ వేరొకరి ఇంట్లో కాదు” అని శ్రీచైతన్యులు అపుడు భక్తులకు తమ మనోగతాన్ని తెలియజేసారు. అది వినిన బ్రాహ్మణులందరు ఎంతో సంతోషించారు, వారి మనస్సులు కుదుటపడ్డాయి.
“మహాప్రభు! మేము ధన్యులమయ్యాము. ఇప్పటి నుండి మేము ప్రతీరోజు లక్ష నామజపము చేస్తాము. మీరు ఈ విధంగా మాకు ఉపదేశించడం మా భాగ్యం” అని అపుడు వారంతా చేతులు జోడించి నమస్కరించారు. వారి వినిమ్ర స్వభావానికి సంతోషించిన మహాప్రభువు మళ్ళీ పలుకుతూ “కృష్ణభక్తునికి క్షేమము, శుభము అనేవి నిత్యసహచరులుగా ఉంటాయి” అని అన్నారు.

ఒకసారి మహాప్రభువు తమ సన్మానస గురువైన కేశవభారతితో మాట్లాడుతూ భక్తిజ్ఞానాలలో ఏది శ్రేష్ఠమైనదో చెప్పమని అడిగారు. కానేపు ఆలోచించిన శ్రీల కేశవభారతి భక్తియే సర్వోన్నతమైనదని జవాబిచాచారు. అది వినిన మహాప్రభువు ఆయనతో “ఇది ఆశ్వర్యంగా ఉన్నదే! ఎందుకు మీరు భక్తి ఉన్నతమైనదని చెప్పారు. మీ వంటి సన్మానసులు ఎప్పుడు భక్తి కంటెను జ్ఞానమే ఉన్నతమైనదని చెబుతారు కదా!” అని అన్నారు. అపుడు శ్రీల కేశవభారతి ఆ మాటకు బదులు చెబుతూ “సాధారణ సన్మానసులకు అసలు శాస్త్రసారమే తెలియదు. ఎవరైనా సరే మహాజనులు ఏర్పాటు చేసిన మార్గాన్నే అనుసరించాలి. కానీ బుధిహానులు ఈ మాటను పట్టించుకోకుండ దారి తప్పుతూ ఉంటారు. బ్రహ్మ, శివుడు, నారదుడు, ప్రహ్లాదుడు, శుకదేవుడు, వ్యాసుడు, కుమారగణము, ధర్మరాజు, ప్రియప్రతుడు, పృథుమహారాజు, ద్రుపుడు, అక్రూరుడు, ఉధృపుడు వంటి మహాజనులందరు కేవలం భక్తినే అర్థించారు గానీ

భాగము
16

జ్ఞానాన్ని కాదు. అంటే ఈ మహాజనులు పొరబడ్డారని అర్థమా?” అని అన్నారు.

శ్రీల కేశవభారతి మాటలను వినగానే శ్రీచైతన్యులు హరి, హరి అని గట్టిగా అరిచి “నేను చెప్పి నిజమేమిటంటే కేవలము భక్తిని నెలకొల్పాడానికి ధరణిలో నా అవతరణము జరిగింది. భారతీ మహాశయా! మీరు జ్ఞానమే ఉన్నతమైనదని జవాబు చెప్పి ఉంటే ఈ పాటికి నేను సముద్రములో మునిగిపోయి ఉండేవాడిని!” అని అన్నారు. తరువాత ఆయన తమ సన్మానసగురువుకు నమస్కరించి, ఆ పైన ఆలింగనము చేసికొన్నారు. ఒకరోజు శ్రీఅమైయైతాచార్యులు వైష్ణవులందరినీ పిలిచి శ్రీచైతన్యుల గుణకీర్తనము చేద్దామని ప్రిత్నహించారు.

ಅದ್ವಯತಾಚಾರ್ಯರು ಅದೇ ಸಂ ಮೇರಕು ವೈಪ್ಪನುಲಂದರು ಕೃಷ್ಣನಾಮ ಕೀರ್ತನು ಬಹುಲು ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಕೀರ್ತನ ಚೇಸಾರು. ಕೀರ್ತನ ಚಾಲಾನೇವು ಸಾಗಿನ ತರುವಾತ ಭಕ್ತುಲಂದರು ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲ ದರ್ಶನಾನಿಕಿ ವೆಳಾರು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ವಜ್ಞಾಡು ಅಯಿನ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲಕು ಜರಿಗಿನ ವಿಷಯಂ ಅಥಭೈಂದಿ. ಅವುಡು ಅಯನ ಶ್ರೀವಾಸುನಿತ್ಯೋ ಮಾಟ್ಲಾಡುತ್ತೂ “ಶ್ರೀವಾಸಾ! ಈ ರೋಜು ಭಕ್ತುಲಂದರು ಕೃಷ್ಣನಾಮಕೀರ್ತನನು ವಿಡಿചಿಪೆಟ್ಟಿ ನಾಗುಣಗಾನಮು ಎಂದುಕು ಚೇಸಾರು? ದೀನಿಕಿ ಕಾರಣಮೇಮಿಯಿ?” ಅನಿ ಅಡಿಗಾರು. ದಾನಿಕಿ ಶ್ರೀವಾಸತಾಕೂರುಲು ಜವಾಬಿಂತ್ರೂ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ! ಜೀವುಲಂದರು ಪರತಂತ್ರಲು. ಪರಮನಿಯಾಮಕುಡು ಏ ವಿಧಂಗಾ ತಲಿಸ್ತೇ ಅ ವಿಧಂಗಾ ಅದೆ ತೊಲುಬೊಮ್ಮೆತೆ ವಾರು. ಪರಮ ನಿಯಾಮಕುಡು ಏದಿ ಕೋರುಕುನ್ನಾಡ್ದೋ ಅದೆ ಭಕ್ತುಲು ಈ ರೋಜು ಕೀರ್ತಿಂಚಾರು” ಅನಿ ತೆಲಿವಿಗಾ ಪಲಿಕಾರು. ರಘುನ್ಯಂಗಾ ಉಂಚವಲಸಿನ ವಿಷಯಾನ್ನಿ ಎಂದುಕು ಬಹಿರಂಗಪರಸ್ತನ್ನಾರನಿ ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಅವುಡು ಚಿರುಕೋಂತೋ ಅನ್ನಾರು. ಅದಿ ವಿನಗಾನೇ ಶ್ರೀವಾಸತಾಕೂರುಲು ಚೇತುಲು ಆಕಾಶಂಲೋಕಿ ಎತ್ತಿ ಸೂರ್ಯನಿ ವೆಲುಗು ತನ ಮುಖಂ ಮೀದ ಪಡಕುಂಡ ಉಂಡೆಟಲ್ಲಿ ಅರಚೇತುಲು ಚಾಚಾರು.

“ಶ್ರೀವಾಸಾ! ನೀವು ಚೇಸ್ತುನ್ನುದೇಮೆಟಿ?” ಅನಿ ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಅವುಡು ಅಡಿಗಾರು. “ಮಹಾಪ್ರಭೂ! ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿನಿ ನಾ ಚೇತುಲತೋ ಕಷಾಪಾಲನಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತುನ್ನಾನು. ಕಾನಿ ಇದಿ ಸಾಧ್ಯಮೇನಂಟಾ? ಅದೆವಿಧಂಗಾ ಮೀ ಯಂತ್ರಾನು ಮೇಮೆಟ್ಟಾ ದಾಚಿಪೆಟ್ಟಿಗಲಂ? ಒಳ ಚೇತಿತೋ ಸೂರ್ಯನಿ ಕಪ್ಪಡಂ ಸಾಧ್ಯಮೇಮೋ ಗಾನಿ ಮೀ ಮಹಾಮನು ದಾಚಡಂ ಎವ್ವರಿಕ್ಕೆನಾ ಅಸಾಧ್ಯಂ!” ಅನಿ ಅಪುಡು ಶ್ರೀವಾಸತಾಕೂರುಲು ಜವಾಬಿಚ್ಚಾರು. ಇಂತಲೋ ಇಂಟಿ ಮುಂದು ಮೂಗಿನ ವೇಲಾದಿಮಂದಿ ಭಕ್ತುಲು “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚೈತನ್ಯಮಹಾಪ್ರಭುವುತ್ತು ಜೇಜೆಲ್ಲ” ಅನಿ ಗಟ್ಟಿಗಾ ಅರಿಚಾರು. ವಾರಂತಾ ಗಟ್ಟಿಗಾ ಅಯನ ಗುಣಗಾನಮು ಚೇಸಾರು. ಅಪುಡು ಶ್ರೀವಾಸುಡು ಮಾಟ್ಲಾಡುತ್ತೂ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ! ಇವುಡು ಮೀರೆಕ್ಕೆಡು ದಾಕ್ಕುಂಟಾರು. ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಮು ಮಿಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಸ್ತುನ್ನಾದಿ. ಕೇವಲಮು ನಿರ್ದೇಶುತ್ತು ಕರುಣತೋ ಮೀರು ಈ ಜಗತ್ತುಲೋ ಅವಶರಿಂಚಾರು. ಮೀ ಕೃಪನು ಬಡಸಿನವಾರೆ ಈ ವಿಷಯಾನ್ನಿ ತೆಲಿಸಿಕೊಂಟಾರು” ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. ಅಪುಡು ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಅನಂದಮುತ್ತೋ ಜನುಲಕು ದರ್ಶನಮಿಚ್ಚಾರು. ಆ ಸಮಯಮುಲೋನೇ ಇದ್ದರು ಪರಮ ಭಾಗ್ಯವಂತುಲು ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲನು ಕಲಿಸಿಕೊನ್ನಾರು. ವಾರೇ ಶ್ರೀರೂಪಸನಾತನಮು. ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ವಾರಿನಿ ಅಷ್ಟೋನಿಂಚಿ ಕೃಪಾಪ್ರಪ್ರಿಯಿ ಕುರಿಪಿಂಚಾರು. ಆ ಸಮಯಮುಲೋ ವಾರಿ ಪೇರ್ಕು ದಬೀರ್ಭಾನ್, ಸಾಕರಮಲ್ಲಿಕ್. ನಿಜಾನಿಕಿ ಆ ಸೋದರುಲಿದ್ದರು ಉನ್ನತಮೈನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶಂಲೋ ಜನ್ಮಿಸಿದೆ ವೆದವೇದಾಂಗಾಲು ಅಧ್ಯಯನಂ ಚೇಸಿನಾ ಮಹ್ಯದೀಯರಾಜು ಕೊಲುವುಲೋ ಪನಿಚೇಸ್ತುನ್ನ ಕಾರಣಂಗಾ ತಮ ಪೇರ್ಕನು ಮಾರ್ಪುಕನ್ನಾರು. ಆ ಸೋದರುಲಿದ್ದರು ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತುಲನಿ, ಸನ್ನಾಯಸುಲೈ

ಬ್ರಾಂಡಾಪನಮುಲೋ ಜೀವಿಸ್ತೂ ಕೃಷ್ಣನಾಮಾನ್ನೆ ನಿರಂತರಮು ಗಾನಮು ಚೇಯಬೋತುನ್ನಾರನಿ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಪಲಿಕಾರು. ಆ ತರುವಾತ ಅಯನ ದಬೀರ್ಭಾನ್ ಕು ರೂಪಗೋಸ್ಯಾಮಿ ಅನೇ ಪೇರು ಪೆಟ್ಟಾರು, ಸಾಕರಮಲ್ಲಿಕ್ ಕು ಶ್ರೀಸನಾತನಗೋಸ್ಯಾಮಿ ಅನೇ ಪೇರು ಪೆಟ್ಟಾರು. ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಕರುಣ ವಲನನೇ ಆ ಸೋದರುಲು ಈನಾಟಿಕ್, ಏನಾಟಿಕ್ ಜಗತ್ತುಲೋ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಲುಗಾ ಅಯಿಪೋಯಾರು.

ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಾನ್ನಿ ಕೇವಲಮು ಗದಾಧರನಿ ಸುಂಡಿ ವಿನೇವಾರು. ಅದೆವಿಧಂಗಾ ಕೃಷ್ಣಗುಣಕೀರ್ತನನು ಅಯನ ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರ ಗೋಸ್ಯಾಮಿ ಸುಂಡಿ ವಿನೇವಾರು. ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರು ಭಕ್ತಿತನ್ನಾಯತ್ಯಮುತ್ತೋ ಕೀರ್ತನ ಚೇಸ್ತುನ್ನಾಪ್ತಾಡು ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಸ್ವತ್ಯಂ ಚೇಯಕುಂಡ ಉಂಡಲೆಕಪೋಯೇವಾರು. ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರು ಚೇಸೇ ಕೀರ್ತನ ಚೆಪುಲಲೋ ಪಡಗಾನೇ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲ ಪಾದಾಲು ಸರ್ತಿಂಚೇವಿ; ಅಯನ ದಿವ್ಯನ್ನಾದಭರಿತುಲಯ್ಯೇವಾರು. ಆ ಸಮಯಂಲೋ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಸಿಂಹಂಲಾಗಾ ಗರ್ಜಿಂಚಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಾ ನೇಲಪೈ ಪಡಬೋಯೇವಾರು. ಕಾನಿ ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರು ವೆಂಟನೇ ಅಯನನು ಪಟ್ಟುಕೊನಿ ಕ್ರಿಂದಪಡಕುಂಡ ಆಯೇವಾರು. ಆಹೋ! ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರನಿ ಭಾಗ್ಯಮು ಏಮನಿ ವರ್ಣಿಂಚಗಲಮು? ಒಕಸಾರಿ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಪಾರವಶ್ಯಂತೋ ನಡುಸ್ತೂ ಬಾವಿಲೋ ಪಡಿಪೋಯಾರು. ಅದಿ ವಿನಿ ಭಕ್ತುಲು ದೀನಂಗಾ ಏಡ್ವಾರು. ಕಾನಿ ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಮಾತ್ರಮು ತನ್ನಾಯತ್ಯಂತೋ ನೀಳ್ಜುಲೋ ತೇಲುತ್ತೂನೇ ಉನ್ನಾರು. ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಸ್ವರ್ಪತ್ತೋ ಬಾವಿತೋ ನೀಳ್ಜು ವೆನ್ನುಗಾ ಮಾರಿಪೋಯಿ ಅಯನ ದೇಹಾನಿಕಿ ಎಟುವಂಬಿ ಗಾಯಾಲು ಕಾಕುಂಡ ಅಯಿಂದಿ. ಸ್ವರೂಪದಾರ್ಮಾದರು ಚೇಸೇ ಕೀರ್ತನಲೋ ಎಂತಬೇ ಮಹಿಮು ಉಂಡೆದಂಬೇ ಅದಿ ವಿನಿ ಭಕ್ತುಲು ಸ್ವತ್ಯಂ ಚೇಸೇಟಪ್ಪಾಡು ಮುಂಜ್ಞಪಾದಲು ವಾರಿ ದೇಹಾಲನು ಚೀರಿನಾ ವಾರಿಕಿ ತೆಲಿಸೇದಿ ಕಾದು. ಮೆತ್ತಾನಿಕಿ ಕೊಂತೆಸೆಪಟ್ಟೋ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲನು ಬಾವಿಲೋ ಸುಂಡಿ ಬಯಟಕು ತೀಸಾರು. ಬಯಟಕು ವಚ್ಚಿನ ತರುವಾತ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಬಾಹ್ಯಲೋಕಸ್ವರ್ಗಾತಿಕಿ ಪಚ್ಚಿ “ಏಂ ಜರಿಗಿಂದಿ?” ಅನಿ ಪದೇಪದೆ ಅಡಗಡಂ ಮೊದಲು ಪೆಟ್ಟಾರು. ಏದಿಯೇಮೈನಾ ತಮ ಪ್ರಾಣಪ್ರಭುವು ಏಮೀ ಕಾಕಪೋಪಡಂ ಚೂಸಿ ಭಕ್ತುಲಂದರು ಅನಂದಿಂಚಾರು.

ಪ್ರೇಮನಿಧಿಯೈನ ಶ್ರೀಲ ಪುಂಡರೀಕ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಜಗನ್ನಾದಪುರಿಕಿ ರಾಗಾನೇ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲಲೋ ಆನಂದಮು ಪೆಲ್ಲಾಬಿಕಿಂದಿ. “ಈ ನಾ ತಂಡ್ರಿ ಪಚ್ಚಾಡು” ಅನಿ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲು ಉತ್ತಾಪಂಗಾ ಅನ್ನಾರು. ವಿದ್ಯಾನಿಧಿನಿ ಅಲಿಂಗನಮು ಚೇಸಿಕೊನ್ನ ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಕಳ್ಳು ಸುಂಡಿ ಅನಂದಾಪ್ರಭುಲು ಏಕಧಾಟಿಗಾ ಕಾರಾಯಿ. ಅದಿ ಚೂಸಿ ಭಕ್ತುಲ ನೇತ್ರಾಲ ಸುಂಡಿ ಪ್ರೇಮಬಿಂದುಪುಲು ರಾಲಸಾಗಾಯಿ. ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಲ ಸನ್ನಿಧಿಲೋನೇ ಶ್ರೀಲ ಪುಂಡರೀಕವಿದ್ಯಾನಿಧಿ, ಶ್ರೀಲ

స్వరూపదామోదరుడు పరస్పరము కలిసికొన్నారు. ఒకరి మహిమ వేరొకరికి తెలుసు. అందుకే వారిద్దరు ఒకరినొకరు నమస్కరించుకోవడానికి, పాదధూళి శిరముపై నిలుపుకోవడానికి పోటీపడ్డారు. ఆ పోటీ చాలా గమ్మత్తుగా సాగింది. మొత్తానికి ఒకరి పాదధూళిని మరొకరు తీసికోవడంలో ఇద్దరూ విఫలురయ్యారు. వైష్ణవుల విలాసం చూసి అందరు అసందించారు.

పుండరీకవిద్యానిధి మహాశయుని మహిమకు అంతు లేనేలేదు. అద్వైతాచార్యులు, శ్రీవాసరాకూరులు, మురారిగుప్త, హరిదాసరాకూరులు అందరు ఆ మహిమను నిరంతరము వర్ణించేవారు. శ్రీకృష్ణనికి పుండరీకవిద్యానిధి ఎంత ఇష్టమో గదాధరపండితుని నుండి తాను వినిన విషయాన్ని చెబుతున్నానని గ్రంథకర్మయైన శ్రీల బృందావనదాస రాకూరులు అన్నారు. అది ఓదనష్టి ఉత్సవము. ఆ రోజు జగన్నాథునికి పెద్ద ఉత్సవం చేసారు. పండగ బాగా జరిగింది. భక్తులందరు ఉత్సవం కాగానే వెళ్లిపోయారు. స్వరూపదామోదరుడు, పుండరీకవిద్యానిధి ఇద్దరే మిగిలారు. వారి మధ్య మాటలు జరుగుతున్నాయి. ఆ రోజు జగన్నాథునికి గంజపట్టి ఉన్న నూతన వస్త్రాలు వేస్తారు. వస్త్రాలను మొదట ఉత్కకుండ గంజపట్టిన వస్త్రాలనే ఎందుకు వేసారని విద్యానిధి అడిగారు. గంజపట్టిన వస్త్రాలు మలినమైనవని ఆయన అభిప్రాయుపడ్డారు. “అది ఇక్కడ ఆచారం” అని స్వరూపదామోదరుడు సమాధానమిచ్చారు. ఆ విషయం కాసేపు చర్చ జరిగింది. గంజపస్త్రాలను వేయడం చక్కగా లేదని విద్యానిధి నికృచిగా చెప్పారు; “ఆ విధంగా గంజపట్టిన వస్త్రాలను వేయడం ఓదనష్టిలో భాగం” అని స్వరూపదామోదరుడు చెప్పారు. తరువాత ఇద్దరు తమ తమ నివాసాలకు వెళ్లిపోయారు. అప్పడు రాత్రి పుండరీకవిద్యానిధికి కలలో జగన్నాథబలదేవులు కనిపించారు. ఇద్దరు కోపంగా ఆయన చెంపలు వాయించడం మొదలుపెట్టారు. దానితో ఆ బుగ్గలు బూరెలలాగా ఉచ్చిపోయాయి. “కృష్ణా! కృష్ణా! నన్ను క్షమించు. నేను చేసిన తస్మైమిట?” అని విద్యానిధి అన్నారు. “నీ తప్పులకు అంతే లేదు, నాకు కులగోత్రాలు ఉండవు. ఇది తెలిసే నీవికృడకు వచ్చావు. అయినా మళ్ళీ నా భక్తులు చేసేదానిలో తప్పులు పట్టాలని చూస్తున్నావు. కాబట్టి నీవు నీ పాతప్రదేశానికి వెళ్లిపోయి ఉండడం మంచిది” అని జగన్నాథుడు అన్నాడు. అప్పడు పుండరీకవిద్యానిధి జగన్నాథబలదేవుని పాదపద్మాలకు నమస్కరించాడు. జగన్నాథుడు ఆయనను క్షమించాడు. ఇంతలో విద్యానిధికి మెలకుప వచ్చేసింది. తనకు వచ్చిన కలను తలచుకొని ఆయన సమ్మకున్నారు. కానీ బుగ్గలు

మాత్రము బూరెలలాగానే ఉండిపోయాయి. జగన్నాథుడు ఇచ్చిన శిక్ష బాగానే ఉంది. నేను అదృష్టపంతుడిని” అని ఆయన అనుకున్నారు.

ఆహా! పుండరీకవిద్యానిధి ఘనతను చూడండి! దేవదేపుడు తన పిల్లలను, భార్యను, బంధువులను, ప్రార్థదులనైనా ఈ విధంగా శిక్షించలేదు. ఈ విధంగా కలలో ఆ దేవదేపుడు వ్యవహారించడం ఇదే మొదటిసారి. మర్మాడు స్వరూపదామోదరుడు జగన్నాథమందిరానికి వెళ్లి వస్తూ ఎందుకు పుండరీక విద్యానిధి గుడికి రాలేదో కనుక్కుండామని వచ్చారు. అసలు విషయం తెలిసింది. ఆయన ఆశ్చర్యానికి గురయ్యారు. తన మిత్రుడైన పుండరీకవిద్యానిధికి లభించిన పరమభాగ్యానికి స్వరూపదామోదరుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. “మిత్రమా! భగవంతుడే స్వయంగా నిన్ను కలలో శిక్షించడం ఆశ్చర్యమే సుమా! ఇటువంటి విషయాన్ని నేను కనీచినీ ఎరుగను. ఇది ఎంత అసాధారణమైన విషయం!” అని స్వరూపదామోదరుడు అన్నారు. శ్రీల పుండరీకవిద్యానిధి ఆధ్యాత్మికస్థితియే అంతటి మహాత్మరమైనది. అందుకే శీచైతన్యలు ఆయనను “తండ్రి” అని సంబోధించేవారు. పుండరీకవిద్యానిధి ఎంత వినమ్ములంబే తన కాళ్ళు గంగకు తగులుతాయనే భయంతో ఆయన గంగలో స్నానమైనా చేయలేదు. కేవలం ఆయన కొన్ని చుక్కల జలాన్ని తీర్థంగా స్వీకరించేవారు.

ఈ విధంగా శ్రీల పుండరీకవిద్యానిధి మహాశయుని అద్భుతమైన భక్తిమహిమతో శ్రీల బృందావనదాసరాకూరులు చైతన్యభాగవత గ్రంథాన్ని ముగించారు. శ్రీకృష్ణచైతన్యలు, శ్రీనిత్యానందులనే తమ ప్రాణముగా భావించిన శ్రీల బృందావనదాస రాకూరులు వారి పాదపద్మాలకే శీచైతన్యభాగవత గ్రంథాన్ని సమర్పించారు. ఓం తత్త్వ సత్! హరేకృష్ణ!

జపించండి..

**హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే
...ఆనందించండి**

గోపాలుని సాక్ష్యం

పూర్వము దక్కిణభారతదేశంలోని విద్యానగర ప్రాంతము నుండి ఇద్దరు బ్రాహ్మణులు తీర్థయాత్రలకు బయలుదేరారు. వారిలో ఒక బ్రాహ్మణుడు వృధుడు, అతి ధనవంతుడు. ఇంకొక బ్రాహ్మణుడు యువకుడు, బీదవాడు. బీద బ్రాహ్మణ యువకుని సహయ్యంతో ధనిక వృధు బ్రాహ్మణుడు తీర్థయాత్ర చేస్తూ బృందావనానికి వచ్చాడు. తీకృష్ణుని సకల లీలాస్తానాలను చూసాడు. ఎంతో సంతృప్తి చెందాడు. తనకు అంతటి భాగ్యాన్ని కలుగజేసిన యువకుని మీద అనుగ్రహం కలిగి తన కుమార్తెను అతనికి కన్యాదానం చేస్తానని మాట కూడ ఇచ్చాడు. తన వంటి బీదవాడికి పిల్లలినివ్యుదానికి ఇంట్లో వాళ్ళు ఒప్పుకోరేమోనని యువకుడు సందేహం వెలిబుచ్చాడు. తన మాటను ఎప్పురూ కాదనలేరని, కావాలంబే కన్యాదానం చేసే మాటను గోపాలుని ముందే చెప్పి ప్రతిజ్ఞ చేస్తానని వృధు బ్రాహ్మణుడు అన్నాడు. తరువాత అన్నుంత పనీ చేసాడు.

తీర్థయాత్ర చేసి తిరిగి వచ్చిన తరువాత వృధు బ్రాహ్మణుడు యాత్రా విశేషాలు చెబుతూ తాను బ్రాహ్మణ యువకునికి ఇచ్చిన మాటను కుటుంబమువారితో చెప్పాడు. అందరూ ఒక్కసారిగా మండిపడ్డారు. ఇంట్లో వారి వ్యక్తిరేకత చూసి బ్రాహ్మణుడు ప్రమానంచోయాడు. తానిచ్చిన మాట ఎలా తీరుతుందోనని భయపడ్డాడు. ఒకరోజు బీద బ్రాహ్మణ యువకుడు వచ్చి బృందావనంలో తనకిచ్చిన మాట ప్రకారము కన్యాదానము చేయమని పృథివ్యాహార్మణి అడిగాడు. అప్పుడు ఇంట్లో వాళ్ళుండరు కర్ర పట్టుకొని అతనిని తరిమి వేసారు. ఆ యువకుడు వెళ్ళి ఊరిపెద్దలకు తన గోడు వెళ్ళుబుచ్చుకున్నాడు. గ్రామపంచాయితీ మొదలైంది. అందరు ఇరువైపులవారి కథనాన్ని విన్నారు. “బృందావనములోని గోపాలుడే వచ్చి సాక్ష్యం చెచితే పిల్లలినివ్యుదానికి నేను సిద్ధమే”నని వృధు బ్రాహ్మణుడు అన్నాడు. దానికి ఇరుపక్కాలవారు ఒప్పుకున్నారు.

బీదయువకుడు బృందావనానికి వెళ్ళి గోపాలుని సాక్ష్యానికి రమ్మని పిలిచాడు. భక్తవత్పులుడైన భగవానుడు

సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి బయలుదేరాడు. వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా యువకుడు ముందుకు సాగిపోవాలని, ప్రతీరోజు కిలో బియ్యం వంటి వైవేద్యం పెట్టాలని, గజ్జెల శబ్దం ద్వారా తాను వెనువెంటనే పస్తుస్తుట్లు తెలుస్తుందని గోపాలుడు అన్నాడు. కానీ వెనక్కి తిరిగి చూస్తే ఏ స్థానంలో ఉన్నాడో అదే స్థానంలో ఉండిపోతానని కూడ గోపాలుడు పురతు పెట్టాడు. బృందావనం నుండి విద్యానగరానికి గోపాలుని ప్రయాణం మొదలైంది. మనోహారమైన గజ్జెలధ్వని వింటూ బ్రాహ్మణ యువకుడు ముందుకు సాగిపోయాడు. ఇక ఊరు దగ్గరలో ఉన్నదనగానే గజ్జెల శబ్దం వినిపించలేదు. అనుమానంతో యువకుడు వెనక్కి తిరిగి చూసాడు. గోపాలుడు అక్కడే నిలిచిపోయాడు. అయినా తన ఊరు దగ్గరలోనే ఉన్నది కాబట్టి యువకుడు ఊళ్ళోకి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి గోపాలుడు సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి వచ్చిన వార్తను తెలియజేసాడు. ఊరంతా కదిలిపచ్చి బృందావనం నుండి వచ్చిన గోపాలుని చూసి ఆనందించింది. వృధు బ్రాహ్మణుడు గోపాలుని ముందు సాష్టాంగ దండప్రణామం చేసాడు. గోపాలుని అందము జనులందరినీ విస్తుతులను చేసింది; గోపాలుడు స్వయంగా బృందావనం నుండి నడిచి వచ్చాడని విని వారంతా ఆశ్చర్యపోయారు. మనస్సు ర్తిగా దండప్రణామం అర్పించారు. అప్పుడు వృధుబ్రాహ్మణుడు ఊరివారందరి సమక్కంలో తన కన్యను బ్రాహ్మణ యువకునికి ఇచ్చి వివాహం జరిపించాడు. పెళ్ళి కార్యక్రమం పూర్తి కాగానే గోపాలుడు బ్రాహ్మణులిడ్డరితో పలుకుతూ “మీరిద్దరు నాకు జన్మజన్మలకు నిత్యసేవకులు” అని అన్నాడు. ఆ విధంగా గోపాలుడు సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి వచ్చి సాక్షి గోపాలునిగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. ఆ సంఘటనను విని అన్ని దేశాల నుండి ప్రజలు వచ్చి గోపాలుని దర్శించి పులకించారు. ఆ దేశరాజు సాక్షి గోపాలునికి ఒక మందిరాన్ని కట్టించి పావనుడయ్యాడు. అప్పటి నుండి సాక్షి గోపాలుడు చాలాకాలం ఆ ప్రాంతవసుల సేవలను స్వీకరించి అనుగ్రహించాడు. హరేకృష్ణ!

విష్ణుసహస్రనామ స్తోత్రము

(శ్రీల బలదేవవిద్యాభూషణుల నామార్థశుద్ధ భాష్యము)

శ్లోకము 41

పృష్ఠాహీ పృష్ఠాహీ విష్ణుర్పృష్ఠాపర్వా పృష్ఠాహరః ।
పర్వతో పర్వతమానశ్చ వివిక్తః శృతిసాగరః ॥

శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యగుణాలు ఇంద్రుని ఘనతను కపివేస్తాయి (పృష్ఠాహీ). ఆ దేవదేవుడు భక్తియోగ విధానాలను బోధించడం ద్వారా సమస్త జగత్తను ఉధీపితము చేస్తాడు, రక్షిస్తాడు (పృష్ఠాహీ). సృష్టిలోని అణుపణువులో ఉంటూ ఆతడు సర్వవ్యాపియై ఉన్నాడు (విష్ణు). ఆతడే ఇంద్రునికి, ఉత్తమ యోగులకు పరమానందకారణుడు (పృష్ఠాపర్వా). ఆతడే తల్లి తన సంతానాన్ని రక్షించినట్లుగా ఇంద్రుని రక్షిస్తాడు (పృష్ఠాహరా). ప్రజాపతులు వృధి చెందే విధంగా చేసేది ఆతడే (పర్వత). విశుద్ధభక్తులు సమర్పించే అల్పమైన కాసుకనైనా ఆతడు మహాఘనమైనదిగా భావిస్తాడు (పర్వతమానా). సృష్టిలో ప్రతీచోట ఉన్నప్పటికీ ఆ దేవదేవుడు తాను సర్వదా భూతికసంపర్కాన్నికి అతీతంగా ఉంటాడు (వివిక్త). ఆతడే సమస్త వేదజ్ఞాన నదులన్నీ వచ్చిచేరే సాగరము వంటివాడు (శృతిసాగర).

విష్ణునామానికి పరమశివుడు ఇచ్చిన విపరణను శ్రీల బలదేవ విద్యాభూషణులు ఈ విధంగా వివరించారు : “ విష అంబే ప్రవేశించడము. దేవదేవుడైన కేశవుడు ప్రతీ బ్రహ్మండములోను సర్వత్ర ఉండడము పలన, అలాగే సకల జీవహృదయాలలో నిలిచిన కారణంగా విష్ణువుగా తెలియబడతాడు ”. ఇక హాయిగ్రీవాపతార నామాలలో మొదటిదే “పర్వత” అనే నామము.

శ్లోకము 42

సుభుజో దుర్భరోవాగ్ని మహాష్టో వసుదో వసుః ।
శ్రేకరూపో బృహాద్రాపః శిపివిష్ణుః ప్రకాశనః ॥
తన దృఢమైన రెండు భుజాలతో శ్రీకృష్ణభగవానుడు భక్తులకు అభయత్యాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. అలాగే ఆతడు వేదాలను రక్షిస్తాడు (సుభుజ). మధువు, కైటభుడు పంటి ఏ దానపుని చేతనైనా ఆతడు పరాజితుడు కాడు (ధృతర). ఉత్తమమైన స్తోత్రాలకు సరియైన లక్ష్యము ఆతడే,

భాగము

15

అంతేగాక స్వయంగా ఆతడు అనగ్గిలైన వాక్కు కలిగినవాడు (వాగ్గీ). ఆతడే సకల ఐశ్వర్యాలు కలిగి పరమప్రభువు (మహాంద్ర). ఆతడు దానపులను పరాజితులను చేస్తాడు, జీవులకు ఆశ్రయాన్ని కలిగిస్తాడు, విశుద్ధభక్తులకు దివ్యమైన ప్రేమరస భావాలు పంచుతాడు (వసుద). తన దివ్యమహామలు తెలిసినవారికి ఆతడు

ప్రత్యక్షమాతాడు, ఆ విధంగా ఆతడు వారి సంపదే, సంపత్తే అపుతాడు (వసు). భక్తుల అభీష్టాలను తీర్పడానికి ఆతడు పలురూపాలలో ప్రకటమాతాడు (శ్రేకరూప). ఆతని దివ్యరూపము సమస్తము కంబే పెద్దది (బృహాద్రాప). ఆ దేవదేవుడే ప్రభయజలాలలో ప్రవేశించి విశ్వవిలయానికి కారణమాతాడు (శిపివిష్ణు). ఆతడే ఈ సమస్త జగత్తకు మూలకారణము (లేదా ఆతడే మధుకైటభుల నుండి వేదాలను రక్షించినవాడు) (ప్రకాశన).

శ్లోకము 43

ఘజస్తేజో ద్యుతిధరః ప్రకాశాత్మా ప్రతాపనః ।
ముధః సృష్టాక్షరో మస్త్రశ్చద్రాంశుర్భాస్తురమ్యతిః ॥

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమ శక్తిసంపన్నుడు (ఘజః తేజః). ఆతడు పరమ సుందరుడు, పరమ తేజోపూర్వుడు (ద్యుతిధర). తన విశుద్ధభక్తులకు ఆతడు స్వయంగా ప్రకటమాతాడు (ప్రకాశాత్మా). ఆ దేవదేవుడు అసురులకు భీతిని కలిగిస్తాడు (ప్రతాపన). ఆతడు దివ్యవిభూతి సంపన్నుడు (ముధ). ఆ దేవదేవుడే వేదసందేశాన్ని ప్రబోధ చేసేవాడు (సృష్టాక్షర). మహాస్తులు, సన్నిహిత భక్తులు అయినవారికి ఆతడు తన గోపనీయ లీలల సత్యాన్ని వెల్లడి చేస్తాడు (మంత్ర). చంద్రునిలాగా ఆతడు అత్యంత రమణీయుడు (చంద్రపసు). మహాతేజోమయుడైన శ్రీకృష్ణదే తన పరమశక్తిచే మధుకైటభ దానపులను పరాజితులను చేసాడు (భాస్తురమ్యతి). హరేకృష్ణ!

జపించండి..

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే
...ఆనందించండి

శ్రీహరి వస్తువస్తువేదిక మార్జన పద్ధతి

- భక్తుడు శ్రీహరి వస్తు వస్తు వేదికలను విధిగా శుభ్రపరుస్తూ ఉండాలి. భగవంతుని రాగిపాత్రలను, వస్తోలను, ఆసనమై ఉండే పూజావేదికను శుభ్రపరచడం సకల శ్రేయస్తును, పరమలాభాన్ని చేకూరుస్తుంది.
- భక్తుడు శ్రీకృష్ణవేదికను బిల్వదళంతో రుద్ది తరువాత వేడి నీళ్ళతో కడగాలి. ఈ విధంగా చేయడం ద్వారా అతడు సకల పాపవిముక్తుడోతాడు.
- భగవంతుని రాగిపాత్రలను పుల్లని పదార్థాలతోను, గాజి, కళాయి వేసిన పాత్రలను భస్మముతోను; ఇత్తడి పాత్రలను భస్మము జలంతోను శుభ్రం చేయాలి. కేవలం వేడి చేయడం ద్వారా నెఱ్య వంటి పదార్థాలు పదలిపోతాయి.
- మణిలు, వజ్రాలు, పగడము, ముత్యాలు, శంఖాలు, రాళ్ళనగలు సుప్యుల ముద్దతో గాని, ఆవాల ముద్దతో గాని రుద్దితే శుభ్రపడతాయి.
- మలినపదార్థాలను నీళ్ళలోను, క్లారవస్తువులోను ఉంచి శుభ్రం చేయాలి. తరువాత ఆ వస్తోన్ని ఉత్తికి ఎండలో గాని, గాలిలో గాని ఆరేయాలి. ఊలు, పట్టు, గొడ్డ బొచ్చుతో చేసిన కంబలి వంటి వస్తోలను ఎండలో వేసి శుభ్రం చేయాలి. ఒక్కాకప్పుడు నీళ్ళు చిలకరించడం ద్వారా వస్తోలు పవిత్రమౌతాయి.
- ధాన్యము, ఆకుకూర, ఇతర కూరగాయలు, కందమూలాదులు, పండ్లు వంటివి కేవలము నీళ్ళు చల్లడం ద్వారా పవిత్రమౌతాయి లేదా అపవిత్ర భాగాలను తొలగించడం ద్వారా లేదా కేవలము చెక్కు తీయడం ద్వారా పవిత్రమౌతాయి.
- నెఱ్య, పాలు, నూనె, పాలపదార్థాలు కేవలము ఆ పదార్థాల పాత్రలపై నీళ్ళు చల్లడం ద్వారా పవిత్రములౌతాయి.
- నెఱ్య, పరమాన్నము, పాలు, చెరకురసం, బెల్లం, మజ్జిగ, తేనె శూద్రుడు తాకినా అవపవిత్రము కావు. శూద్రుని పాత్రలో ఉంచినా అవి పవిత్రమను కోల్పోవు.

- చేతిలో పట్టుకున్న వస్తువు అకస్మాత్తుగా అపవిత్రమైతే ఆ వస్తువునే గాక, చేతిని కూడ పవిత్రం చేసికోవాలి. ఈ రకంగా స్నేహుల ద్వారా వైష్ణవుడు పవిత్రతకు సంబంధించిన విషయాలను స్మషంగా తెలిసికోవాలి.
- స్నానం చేయకుండానే తులసీదళాలు కోస్తే అవి పూర్తిగా వ్యర్థమై పోతాయి. అయినా పంచగవ్యాలలో పెట్టడం ద్వారా తులసీదళాలకు మళ్ళీ పవిత్రతను తేవచ్చును. స్నానం కాగానే తడిబట్టలతోనే పూలు కోస్తే ఆ పూలను దేవతలు స్వీకరించరు. ఔగా ఆ పూలు కట్టులులాగా కాలి భస్మమై పోతాయి. హరేకృష్ణ!

శ్రీరాముని యువరాజ పట్టాభిషేక సంకలనము

శ్రీరాముని యువరాజ పట్టాభిషేకసంకలనము దేవతలు ప్రార్థింపగారావడాది దుష్టదానపులను నిర్మించడానికి అవతరించిన దేవదేవుడే శ్రీరామచంద్రుడు. దేవతల కార్యానిధికి అవతరించిన ఆ శ్రీరామచంద్రుడు మహాబలసంపన్నులైన దానపులనుసంహరించి ధర్మరక్షణ కావించాడు. సముద్రుని నిగ్రహించి దాన్నిపై అధ్యాత్మమైన వంతెనను నిర్మించడము వంటి శాశ్వతభ్యాతియుతమైన కార్యాలు చేసి తన దేవదేవతాన్ని శ్రీరామచంద్రుడు ధరణిలో విస్తరింపజేసాడు. పుడ్యభూతిసంపన్నుడైన భగవంతుని ఒకానోక విభూతిర్మే యశస్వి. శ్రీరామువతారములో యశస్వి అనే భగవద్విభూతి సంపూర్ణంగా ప్రకటించబడింది. అందుకే రామురాజ్యం వంటి రాజ్యం లేదని, శ్రీరాముని వంటి ధర్మమూర్తిఇంకొకడు లేడని శాశ్వతమైన శ్రీరామకీర్తిసర్వత నెలకొన్నది. మహాఘనమైన శివధనస్సును విరిచి సీతాదేవిని పరిణయమాడి అయ్యాధ్యకు చేరుకున్న శ్రీరాముడు తనవారందిరితో కలిసి సుఖభోగాలలో నెలకొన్న తరుణంలో తదుపరి కథ ముందుకు సాగుతూ ఆ దేవదేవుని యువరాజ పట్టాభిషేక ప్రస్తావన పచ్చింది.

శ్రీరాముని ఈ యువరాజ పట్టాభిషేక సమయంలో భరతుడు తన మేనమామ ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతని వెంట శత్రుఘ్నుడు కూడ వెళ్ళాడు. తన కుమారుని యువరాజుగా అభిషిక్తుని చేయాలని దశరథ మహారాజు సంకల్పించగానే ఒక దివ్యసభను ఏర్పాటు చేసాడు. ఆ సభకు ఎందరో సామంతరాజులు, పురప్రముఖులు, జానపదులు, బ్రాహ్మణోత్తములు, బంధుమిత్రులు అందరు విచ్ఛేసారు. ఆ విధంగా సభలో కొలువు తీరిన దశరథుడు దేవేంద్రునిలాగా శోభిల్లాడు. అప్పుడు ఆ మహారాజు సభికులందరినీ ఉచ్ఛేశించి పలుకుతూ “రఘువు మున్సుగు ఎందరో మహానీయులు ఈ రాజ్యాన్నిపాలించారు. ఇక్కాలు మహారాజు, అయిన వంశీయులందరు ఎంతో వైభవోపేతంగా రాజ్యపాలన చేసారు. నేను కూడ వారి బాటలోనే నడుస్తూ రాజ్యాన్ని పరిపాలించాను. ఇప్పుడు వయస్సు మీద పడుతోంది. వేలకొలది సంవత్సరాల ఈ

॥ శ్రీమద్రామాయణ ॥

కథాసుధ

- శ్రీవైశ్వక

శరీరము ముసలితనముచే జీర్జసితికి చేరుకొన్నది. అందుకే రాజ్యభారాన్ని తన పుత్రునికి అప్పగించి విశ్రాంతి తీసికొండామని అనుకుంటున్నాను. నా పెద్ద కుమారుడైన శ్రీరాముడు దివ్యపరాక్రమయుతుడు, పరమధార్మికుడు, దివ్యతేజో సంపన్ముడు, దివ్యగుణశోభితుడు, మీ యందరి ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్నవాడు. అందుకే అతని రాజ్యపాలనలో మీరందరు సుఖభాగులు కాగలరని నా విశ్వాసం. అటువంటి శ్రీరామునికి పుష్యమీ సక్కత్రయుక్త సుముహూర్ధములో యువరాజ పట్టాభిషేకము చేయాలని నేను సంకల్పించాను. ఈ ప్రస్తావన మీకు సచ్చితే నాకు అనుమతిని ఇవ్వండి” అని అన్నాడు.

దశరథ మహారాజు పలికిన మాటలకుసభలో అందరు కేరింతలు కొడుతూ తమ హాహ్యోల్సాన్ని తెలియబరిచారు. వారు చేసే హాహ్యాతిరేకధ్యానాలతో చప్పట్లతో సభ దద్దరిల్లింది. ఆ తరువాత సభలోని వసిష్ఠాది బ్రాహ్మణులు, రాజులు, పురప్రముఖులు అందరుకలిసి రాజు చేసిన ప్రస్తావనను కూలంకపంగా చర్చించారు. అందరూ ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చినవారై ముక్తకంఠంతో పలుకుతూ “రాజు! మీరు ఆలోచించినట్లుగా శ్రీరామచంద్రునికి యువరాజ్యాభిషేకము చేయండి. పట్టాభిషిక్తుడైన శ్రీరాముడు గజారోహణము చేసి పురవీధులలో ఊరేగడం చూడాలని మేమందరము ఉచ్చిశ్శర్మరుతున్నాము” అని పలికారు.

సభాసదుల ఉత్సాహాన్ని చూసి పరమానందభరితుడైన దశరథ మహారాజు తన మనస్సులోని మాటను వారితో పలుకుతూ “సభాసదులారా! నేను శ్రీరామునికి యువరాజ్యాభిషేక ప్రస్తావన తీసికొని రాగానే మీరందరు ఏకాభిప్రాయంగా దానిని ఒప్పుకున్నారు. అది బాగానే ఉన్నది. కానీ నాపాలనతో విసుగుచెంది ఈ మార్పును కోరుకుంటున్నారా లేక శ్రీరాముని సధ్యణాలకు

ఆకర్షితులై అది కోరుకుంటున్నారా? ఈ విషయం నాకు తెలిసికోవాలని ఉంది. నేను మిమ్మల్ని చక్కగానే పాలిస్తున్నాను కదా, మరి నా కుమారుడు రాజు కావాలని మీరెందుకు కోరుకుంటున్నారు? అని కుతూహలంతో అడిగాడు.

దశరథుని మాటలను వినిన సభాసదులు ఉప్పాంగిన హృదయముకలవారై ముక్కకంఠంతో శ్రీరాముని సధ్యణరాజైని పొగుడుతూ “మహారాజా! మీ కుమారుడు కళ్యాణగుణనిధి. ఆతని గురించిన వివరాలు ప్రీతికరమైనవి, ఆనందదాయకమైనవి. శ్రీరాముడు సకల ధర్మాలు తెలిసినవాడు, సకల ధర్మాలను పాటించేవాడు, దేశరక్షణకై లక్ష్మీణవితో పాటుగా వెళ్ళే శ్రీరాముడు సర్వదా విజయుడేవై తిరిగి వస్తాడు. లోకమర్యాదను పాటించడములో శ్రీరాముడు తనకు తానే సాటి. జనుల సుఖదుఃఖాలను తనవిగా భావించే శ్రీరాముడు మా రాజుగా కావడము మా మహాద్యాగ్నయు” అని పలుకుతూ చివరగా “మహారాజా! శ్రీరాముడే యువరాజు కావాలని దేవమనుష్యాదులందరు కోరుతున్నారు. వారు మ్రొక్కులు మ్రొక్కుతున్నారు. మీ అనుగ్రహముతో వారి కోరిక నెరవేరుగాక. మీ పుత్రుడైన శ్రీరాముని యువరాజపీఠం మీద చూడాలనేదే మా తీవ్రమైన కోరిక” అని పలికారు.

సభికులందరి మాటలను వినిన దశరథ మహారాజు పరమానందభరితుడై పలుకుతూ “అహ! నా భాగ్యమే భాగ్యము. మీరందరునా జ్యేష్ఠకుమారుని యువరాజుగా చూడాలని కోరుకోవడం నాకు అనందదాయకము” అని పలికి వశిష్ట వామదేవాది గురువులతో సంప్రదింపులు చేసాడు. తరువాత దశరథుడు వసిష్ఠునికి కార్యభారము అప్పజెప్పాడు. రాజు దేశంతో వసిష్ఠుడు కార్యానికి సడుముకట్టి సమస్తకార్యాలను ఆయా సమూహాలకు ఆదేశించాడు. మర్మాడే యువరాజ పట్టాభిషేక ముహూర్తమని అందరికి తెలిసిపోయింది. వసిష్ట

“మహారాజా! శ్రీరాముడే యువరాజు కావాలని దేవమనుష్యాదులందరు కోరుతున్నారు. వారు మ్రొక్కులు మ్రొక్కుతున్నారు. మీ అనుగ్రహముతో వారి కోరిక నెరవేరుగాక. మీ పుత్రుడైన శ్రీరాముని యువరాజపీఠం మీద చూడాలనేదే మా తీవ్రమైన కోరిక ” అని పలికారు.

మనీంద్రుని ఆదేశాలు వినగానే అందరు తమ తమ కార్యాలలో నియుక్తులయ్యారు. తరువాత దశరథమహారాజు శ్రీరామచంద్రుని సభా భవనానికి తీసికొని రమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. అప్పుడు సుమంత్రుడు ఒక చక్కనిరథం మీద శ్రీరాముని అక్కడకు తోడ్కొని వచ్చాడు. రథము దిగి వస్తున్న శ్రీరాముని దశరథుడు రెపొర్చుకుండ చూస్తూ పరమానందభరితుడుయ్యాడు. శ్రీరాముడు నేరుగా వచ్చి తన తండ్రి పాదపద్మాలకు సమస్కరించి ఆశీర్వాదాలు పొందాడు. ఆ తరువాత ఆ మహారాజు తన నిర్ణయాన్ని శ్రీరామునితో ఇలా తెలిపాడు.

“శ్రీరామా! నీవు మాప్రియపుత్రుడివి. నీ సుగుణాల ద్వారా నీవు సకలజనులను రంజింపజేసావు. అందుకే పుష్యమీ సక్కత్రము రోజున నీవు యువరాజుగా అభిషిక్తడు కమ్ము! నీవెంతో వినయ సంపన్నుడివి, సధ్యణ శోభితుడివి. నేను చెప్పే రెండుమూడు మాటలేమించే నీపుణంకా వినయంతుడివి కావాలి, ఎల్లపుడు జితేంద్రియుడువై మెలగాలి. కామము లేదా క్రోధము పలనకలిగే వ్యుసనాలను విడిచిపెట్టాలి. గూఢచారుల ద్వారా నీ రాజ్యావేషపాలను తెలిసికొని తద్దితిగా వర్తించాలి. స్వయంగాను, ప్రజల సుండి, ఇతరుల సుండి వాస్తవాలుతెలిసికొని రాజ్యపాలన చేయాలి. సామంతరాజులను, పురజనులను, జానపదులను, పురరక్షకులను అందరినీరంజింపజేస్తూపరిపాలన చేయాలి. సభాభవనంలో జరుగుతున్న విశేషాలను కొందరు కొసల్యాభవనానికి చేరుకొని ఆమెకు వివరించారు. అంతటి శుభవార్తను తీసికొని వచ్చిన శ్రీరాముని మిత్రులకు కొసల్యాదేవి అనేకమైన, విలువైన కాసుకలను ఇచ్చి అనందింపజేసింది. అతి శీఘ్రంగానే ఈ వార్త సగరమంతా వ్యాపించింది. “అహ! మా చిరకాలవాంఛ ఇప్పుడు నెరవేరబోతున్నది కదా” అని అందరు పరమానందభరితులయ్యారు. సభాసదులు కూడ రాజుగారి దగ్గర సెలపు తీసికొని ఉల్లాసభరితమైన హృదయాలతో ఇండ్రకు తిరిగి వెళ్ళారు. యువరాజ పట్టాభిషేక మహాత్మపము నిర్విఫ్ఫున్మంగా నెరవేరాలని వారందరు తమ తమ ఇష్టదేవతలకు పూజలు చేసారు. సభ సుంది అంతఃపురానికి వెళ్ళిన దశరథుడు తన రథసారథికి ఆదేశమిచ్చి శ్రీరాముని తిరిగి పిలిపించుకున్నాడు. సభలో కలిసి మాట్లాడిన తండ్రి తిరిగి అంతఃపురానికి పిలవడంలో ఏదో సంశయం కలిగిన శ్రీరాముడు కించిత్తు కలవరపడ్డాడు. అయినా తండ్రి ఆజ్ఞ మేరకు ఆయన అంతఃపురానికి వెళ్ళిన శ్రీరాముని చూసి దశరథుడు ధర్మచర్చ కొండిగా చేసిన తరువాత తన మనస్సులోని మాటను చెబుతూ “రామా! ఈ మధ్యలోనాకు ఒక కల

వచ్చింది. అందులో ఎన్నో ఆపశకునాలుకనిపించాయి. నాగ్రహస్తాతి కూడ బాగాలేదని జ్యోతిష్ములు చెబుతున్నారు. నా బుద్ధి మారక ముందే నీవు యువరాజుగా అభిషిక్తుడిని కావడము మంచిది. రేపే సుముహూర్తము. నీ తమ్ముడు భరతుడు అయోధ్యకు తిరిగి వచ్చే లోపలే నీవు అభిషిక్తునివి కావడం మంచిదని నా భావం” అని ఇంకా ఏవో కొన్ని మాటలు చెప్పిన, తన మనోభారాన్ని తొలగించుకున్నాడు. ఆ తరువాత తండ్రి ఆదేశము మేరకు శ్రీరాముడు అక్కడ నుండి బయలుదేరి కొసల్యాదేవి భవనానికి చేరుకొని ఆమెకు నమస్కరించాడు. అప్పుడు తల్లితో సుగుణాలియైన శ్రీరాముడు పలుకుతూ “అమ్మా! ప్రజలనుపరిపాలించే బాధ్యతను స్వీకరించమని తండ్రిగారు నన్ను ఆశీర్వదించారు. ఆ కార్యానిమిత్తము నేను, నా పతిన్న సీత ఈ రాత్రికి ఉపవాసము చేయాలి. ఇదే బుత్యోక్కులతో పాటుగా తండ్రిగారు నాకిచ్చిన ఆదేశము” అని అన్నాడు. శ్రీరాముని మాటలకు పులకించిన కొసల్యాదేవి తన పుత్రుని ప్రియమార దీవించింది. తరువాత శ్రీరాముడు లక్ష్మణస్తేతంగా తల్లికి నమస్కరించి తన అంతఃపురానికి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాత్రికి రాత్రే నగరాన్ని అధ్యుతంగా అలంకరించసాగారు. మర్మాడు శ్రీరామునికి యువరాజ పట్టాభిషేకము జరుగబోతున్నదని తెలిసికొని స్త్రీ పురుషులు, బాలబాలికలు, వృథలు అందరు కూడ ఎప్పుడు సూర్యోదయము అవుతుండా యని ఎదురు చూడడం మొదలుపెట్టారు. అందరు తమ ఇండ్రును కూడ చక్కగా అలంకరించుకున్నారు. తమ రథాలను, బండ్లను కూడ చక్కగా అలంకరించుకొని మర్మాడు ప్రయాణానికి అందరు సన్నద్ధులయ్యారు.

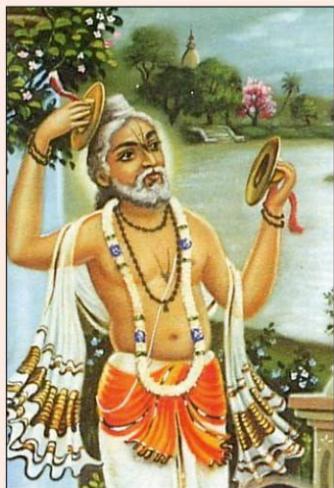
శ్రీరాముడు ఆ రాత్రి దర్ఘతో చేసిన చాప మీదనే

ఉపవాస దీక్షితుడై శయనించాడు. మర్మాడు వేకుపజమునే నిద్రలేచి, స్నానాదికాలు పూర్తి చేసి గాయత్రీ మంత్రాన్ని జపించాడు. తరువాత నూతన పస్త్రుధారియై బ్రాహ్మణ సమస్కరాలు చేసాడు. తరువాత సీతారాములకు బ్రాహ్మణులు స్వస్తివాచనాలతో ఆశీర్వదించాడు. అయోధ్య మొత్తం మంగళమయంగా వెలుగొందింది. సగరవాసులందరి హృదయాలు అనందదోలికలలో ఊగసాగాయి.

శ్రీరాముని యువరాజ పట్టాభిషేక కార్యక్రమంలో పాల్గొనడానికి అందరు గుంపులు గుంపులుగా రాపడం మొదలుపెట్టారు. అందరు శ్రీరాముని దివ్యగుణాలను గురించే చర్చించుకుంటున్నారు. తమ బాగోగులు చూసే శ్రీరాముడే తమ ప్రభువుగా కావడం తమ మహాధ్యగ్యమని అందరు చెప్పుకోసాగారు. శ్రీరాముని పంచీరాజును తమకు ఇవ్వసున్న దశరథమహారాజు కలకాలము జీవించాలని వారందరు కోరుకోసాగారు. సగరంలోని వారేగాక అనేక పందలు వేల గ్రామాల నుండి వచ్చిన జానపదులతో అయోధ్య సగరము మానవసాగరంలాగా కనిపించసాగింది. ఎక్కడ చూసినా సందడేసండడి! అంతా ఒక మహాపర్వదినంలోజరిగే జాతరలాగా అనిపించింది. ఆ సమయంలో అయోధ్యానగరము మహావైభవోవేతమైన అమరావతిలాగా కనిపించింది. అందరి హృదయాలలో ఆనందము తాండవించింది. అందరి నోట శ్రీరామగుణ గానమే వినిపించింది, అందరి చెవులలో శ్రీరామనామమే మారుమోగింది, అందరిపాదాలు సభాభపనము వైపుకే సడిచాయి. శ్రీరామ పట్టాభిషేక దర్శనాభిలాప ప్రతీ జీవిలో సంపూర్ణంగా గోచరించింది. (సశేషం)

భాగవతోపదేశము(3)

భగవత్సేవలో నెలకొనే పద్ధతి ఏమిటి?

ఐశ్వర్యము, బలము, యశస్వి, సౌందర్యము, జ్ఞానము, వైరాగ్యము అనే ఆరు విభాతులను సంపూర్ణముగా కలిగియున్నవాడే భగవంతుడు. అటువంటి భగవంతునికి సంపూర్ణ శరణాగతుడైన మానవుడే భక్తుడు. అట్టి శరణాగత భక్తుడిని రక్తించేవాడు కాబట్టే భగవంతుడు సాత్మ్రతాంపతిగా వర్ణించబడ్డాడు. అటువంటి భక్తరక్కకుని భక్తుడు ఏ విధంగా సేవించాలో భాగవతము తెలియజేస్తున్నది. భగవత్సేవలోనాలుగుకార్యాలు ఉన్నాయి. అవే భగవత్పుత్తరు, మహిషుసు ప్రతీదినము శ్రవణము చేయడము. ఇది మొట్టమొదటి భగవత్సేవాకార్యము. తరువాతది భగవత్సేవనము. ఆ తరువాతది భగవన్నామ స్నేరణము. ఇక నాలుగుది భగవంతుని ఆరాధనము, అంటే భగవంతుని పూజించడము. ఈ విధంగా ఏకాగ్రమైన చిత్రంతో సాధకులు నిరంతరము భగవత్సేవలో నెలకొంటే జన్మ ధన్యమై భగవత్స్వాప్తి కలుగుతుంది!

కూర్చు : ఔ॥ వైష్ణవాంధ్రిసేవక దాన్

(భక్తివేదాంతభాష్య సహిత శ్రీమద్భాగవతము తెలుగు అనువాదకులు)

- శ్రీ శ్రీమద్ ఏ.సి.బట్కివేదాంతస్వామి ప్రభుపాదులు

నామాచార్య శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు

1. మహ్మాదీయ కుటుంబములో జన్మించినప్పటికిని శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు నామజపము కారణంగా దీక్షిత బ్రాహ్మణుడు, అంతే కాకుండ నామాచార్యులు అయ్యారు. శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు బాహ్యనికి మహ్మాదీయ కుటుంబానికి చెందినప్పటికిని హరేకృష్ణ మహామంత్ర జపయజ్ఞంలో సతతము పాల్గొన్నారు. అందువలననే ఆయన బ్రాహ్మణుడు కూడ అయ్యారు. ఇది శ్రీమద్భాగవతములో (3.33.6) పూర్తిగా సమితించబడింది :

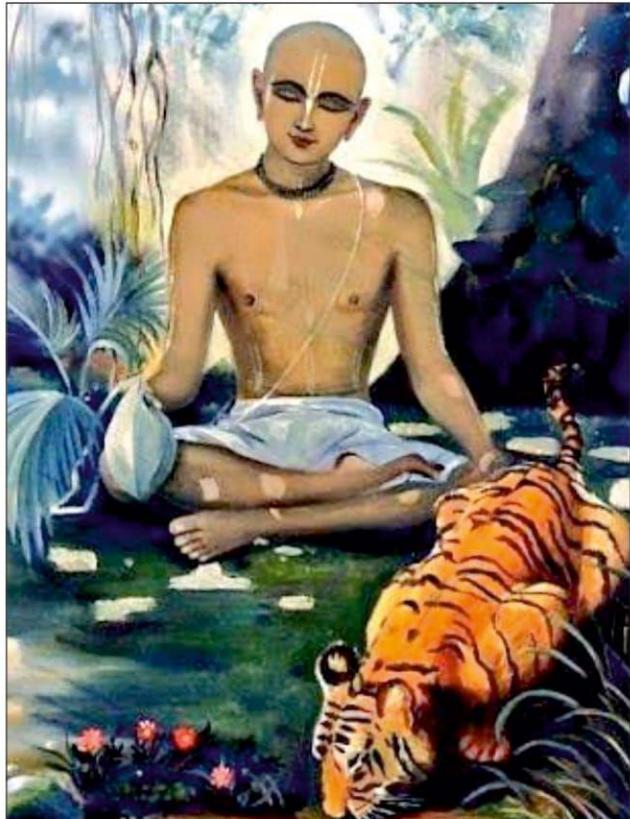
“చండాలుర వంశములో జన్మించినప్పటికిని మనిషి భగవంతుని శరణుజౌచ్చితే శీఘ్రమే బ్రాహ్మణుడై యజ్ఞనిర్వహణకు యోగ్యుడోతాడు. కానీ బ్రాహ్మణ వంశములో జన్మించిన వ్యక్తి ఆ కార్యము చేయడానికి సంస్కారపూర్తికై వేచి ఉండాల్సి వస్తుంది.”

(శ్రీచైతన్యచరితామృతము, అంత్యలీల 3.124)

2. శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు నామమహిమను శ్రీల హరిదాసఠాకూరుల ద్వారా ప్రదర్శించారు. శ్రీహరిదాసఠాకూరుల కృప వలననే తాను హరినామ మహిమను అర్థం చేసికొన్నానని శ్రీచైతన్యులే అన్నారు. ఈ విషయాన్ని ఆయన వల్లభభట్టుతో మాట్లాడినపుడు ప్రకటించారు : “నామాచార్యుడైన శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు వైష్ణవులందరిలోను పరమోత్సాహించుడు. ఆయన ప్రతీరోజు మూడు లక్షల హరినామాన్ని జపిస్తారు. హరిదాసఠాకూరుల నుండే నేను హరినామ మహిమను తెలిసికొన్నాను; ఆయన కరుణ వలననే ఆ మహిమ నాకు అర్థమైంది.”

3. శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు బ్రాహ్మదేవుని అవతారము. (శ్రీచైతన్యులు హరిదాసుతో ఈ విధంగా అన్నారు:) “జనులను ఉధరించడమే ఈ అవతారములో నీవు పోషించిన పాత్ర. హరినామ మహిమను నీవు జగత్తులో చక్కగా విస్తరింపజేసావు.”

4. రామచంద్రభాన్ పంపించిన వేశ్యను శ్రీల హరిదాసఠాకూరులు హరినామజపము ద్వారా ఉధరించారు. శ్రీల హరిదాసఠాకూరులను మోహపరచడానికి పచ్చినప్పటికిని వేశ్య ఆయన భక్తితత్వరతకు హృదయ

పరివర్తనము చెందినదై తాను కూడ భక్తురాలిగా మారిపోయింది. తన దుష్టప్యవహారాన్ని, కార్యాలను మానేసి ఆమె నిత్యనిరంతర నామజపము ప్రారంభించి వైష్ణవులందరి మనుసలను పొందింది. పతీతురాలైన వేశ్యరేమే భక్తురాలిగా మారడం చూసి అందరూ శ్రీల హరిదాసఠాకూరుల మహిమను వేసోళ్ళ కొనియాడారు.

5. హరినామజపము ద్వారా నిరంతరము శ్రీకృష్ణుని స్నానించే కారణంగా హరిదాసఠాకూరులు మాయను జయించారు. (మాయ హరిదాసఠాకూరులతో అన్నది :) హరిదాసఠాకూరులకు నమస్కరించిన తరువాత మాయాదేవి పలుకుతూ “నేను భగవన్నాయను. నిన్ను పరీక్షించడానికి ఇక్కడకు వచ్చాను” అని అన్నది. అయినా ఆ పరీక్షలో హరిదాసఠాకూరులు గెలుపొందారు, మాయనే ఆయన ముందు పరాజితమైంది. శ్రీల హరిదాసఠాకూరులకు జయము జయము! హరేకృష్ణ!

గౌడీయ వైష్వవ కీర్తనలలోకృష్ణప్రేమ

- వైష్వవాంధ్రిసేవక దాసు

ధనమోర నిత్యానంద

(ప్రార్థన గ్రంథము నుండి)

గౌడీయ వైష్వవ సంప్రదాయములో శ్రీల సరోత్తమదాస శాకూరులు ప్రాసిన ఎన్నో కీర్తనలు శ్రీరాధాకృష్ణుల ప్రేమతత్త్వాన్ని, శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు స్వయంగా ఆస్యాదించి పంచినట్టి ప్రేమభక్తిని మనకు తెలియజేస్తాయి. గౌడీయ వైష్వవ తత్త్వము ఆ కీర్తనలో సృష్టింగా కనిపిస్తుంది. గౌడీయ వైష్వవ సంప్రదాయంలో ప్రేమకే పెద్దపీట వేయడం జరిగింది.

శ్రీమద్భాగవతము రసిక భక్తుల కొరకే ఉద్దేశించబడిందని భాగవతము అదిలోనే చెప్పబడింది. భాగవతాన్ని ఆస్యాదించిన రసికభక్తుల భావాలే గౌడీయవైష్వవ కీర్తనలలో, ముఖ్యంగా శ్రీల సరోత్తమదాస శాకూరుల కీర్తనలలో మనకు కనిపిస్తాయి. ఇతర సంప్రదాయాలలో భగవంతుడికి, భక్తునికి మధ్య ప్రభువు దాసుల సంబంధమే కనిపిస్తుంది. కాని గౌడీయ వైష్వవ సంప్రదాయంలో భగవంతునికి, భక్తునికి మధ్య దాసభక్తిసంబంధమే కాకుండ సఖ్యవాత్పల్య మధురభక్తి భావాలు కూడ మహాజ్యలంగా కనిపిస్తాయి. అంతే కాకుండ గౌడీయులలో గౌరనిత్యానందుల పట్ల ప్రత్యేకమైన ప్రేమాదరాలు ఉంటాయి.

శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు సామూహిక హారినామసంకీర్తనను ఈ జగత్తులో అవిష్కరించడానికి అవతరించారు. ఈ సత్యము గౌడీయ కీర్తనలలో పదేపదే కనిపిస్తుంది. శ్రీల సరోత్తమదాస శాకూరులు ప్రాసిన “ధనమోర నిత్యానంద” గౌడీయవైష్వవుల హృదయానికి చక్కగా అద్దం పడుతుంది.

ఈ కీర్తనలో మూడు చరణాలు ఉన్నాయి. మొదటి చరణంలోని రెండు పాదాలనే భక్తులు వల్లచిలాగా కూడ పాడుతూ ఉంటారు. “ధనమోర నిత్యానంద, పతిమోర గౌరచంద, ప్రాణమోర యుగళక్షోర్ / అద్యైత అచార్య బల గదాధర మోర కుల నరహరి విలాసయి మోర్ ” అనేది కీర్తనలోని మొదటి చరణము. ఈ భూతికజగత్తు విషయం బాగా తెలిసిన అనుభవజ్ఞాలు “ధనమూలమిదం జగత్” అని అంటారు. ఈ జగత్తుకు మూలము ధనమేని దాని అర్థము.

- (శ్రీల నరోత్తమదాస శాకూరుల విరచితము)

ఇది అక్షరసత్యం. అయితే భక్తులు ఈ జగత్తులో తమ జీవిత కలాపాలను సాగిస్తున్నప్పుడు నిత్యానందప్రభువునే తమ ధనంగా భావించి పూర్తి నిర్మయంగా ఉంటారు. అందుకే శ్రీనరోత్తములు “ధనమోర నిత్యానంద - నా ధనము నిత్యానందుడే” అని చెప్పారు. ధనముతో పాటుగా ఈ జగత్తులో ప్రతియొక్కడికి నాథుడు ఉండాలి. నాథుడు లేనివాడే అనాథ. నాథుడు ఉన్నవాడు సనాథ.

“గౌరచందుడే నా నాథుడు” అని శాకూరులు ఇక్కడ చెబుతున్నారు. ఈ మాట గౌడీయ వైష్వవులు అందరికి పర్తిస్తుంది. ఇక ప్రాణము గురించిన మాట వస్తే “రాధాకృష్ణులే నా ప్రాణం” అని విస్ఫులైషించు పలుకుతాడు. ప్రాణము విలువ అందరికి తెలిసిందే.

ప్రాణము లేకపోతే శరీరము శవము అవుతుంది. అలాగే జీవితంలో శ్రీరాధాకృష్ణులు లేకపోతే మనిషి జీవచ్ఛపమే అవుతాడు. మనకి సంఘంలో కులము, బలము కూడ

శ్రీనరోత్తములు “ధనమోర నిత్యానంద - నా ధనము నిత్యానందుడే” అని చెప్పారు.
ధనముతో పాటుగా ఈ జగత్తులో ప్రతియొక్కడికి నాథుడు ఉండాలి.
నాథుడు లేనివాడే అనాథ. నాథుడు ఉన్నవాడు సనాథ. “గౌరచందుడే నా నాథుడు” అని శాకూరులు ఇక్కడ చెబుతున్నారు.

ఆవసరము. వాటితోపాటు వినోదము కూడ ఆవసరము. శ్రీచైతన్యులను భువికి తెప్పించిన శ్రీఅద్వైతాచార్యులే తన బలమని, గదాధరుడే కులమని, నరహరి సర్గుర్ లాకూరులే తన వినోదమని లాకూరులు ఇక్కడ గానము చేస్తున్నారు. ఈ మాటలు నిశ్చయంగా గౌఢియ వైష్ణవుని హృదయంలో ఉన్నట్టి భక్తిభావతరంగాలను, ప్రేమభావ తరంగాలను స్వప్తంగా చూపిస్తాయి.

రెండవ చరణంలో లాకూరులు తన జీవితంలో భాగవతులకు, భాగవతానికి ఉన్నట్టి ప్రముఖ స్థానాన్ని వివరిస్తున్నాడు. “ వైష్ణవేర పదధూళి తాహే మోర స్నానకేళి తర్వాత మోర వైష్ణవేర నామ / ఎచార కరియా మనే భక్తిరస అస్వాదనే మధ్యభ్యాస శ్రీభాగవత పురాణ ” అనేది ఈ కీర్తనలోని రెండవ చరణము. గౌఢియ వైష్ణవ సంప్రదాయాలలోనే కాకుండ ఇతర వైష్ణవ సంప్రదాయాలలో కూడ వైష్ణవసేవ విష్ణుసేవ కంబే కూడ ఎక్కువ శక్తిపంతమైనదిగా చెప్పబడింది. వైష్ణవులు తమ హృదయాలలో శ్రీకృష్ణుడినే నిలుపుకొని ఉంటారు కనుక వారిని సేవించడము దేవదేవునికి ఎక్కువ అనందాన్ని కలిగిస్తుంది. వైష్ణవ పాదధూళిని తన శరీరము మీద చల్లుకోవడమే తన స్నానమని నరోత్తమదాను ఇక్కడ పర్చిస్తున్నారు. ఈ విషయాన్ని భాగవతంలో ప్రపాదుడు “ పాదరజోభీషేకం ” అని అన్నాడు. ఎవ్వుడైతే వైష్ణవ పాదధూళితో అభిషేకము చేసికొంటాడో అతడికి కృష్ణభక్తి కలుగుతుంది. అది లేకపోతే కృష్ణభక్తి కలిగే అపకాశమే లేదు. అంతేకాదు, వైష్ణవుల నామాలను విని ఆనందించడమే తనకు ఎంతో సంతృప్తిని కలిగిస్తుందని ప్రతీ వైష్ణవుడు భావిస్తాడు. భాగవతంలో

ఉన్నదంతా భక్తిరసామృతమే అటువంటి రసామృతాన్ని నిత్యము అస్యాదించడమే తన ధ్యానమని శ్రీల నరోత్తమదాను లాకూరులు చెబుతున్నారు. ఎవరైతే నిత్యభాగవతసేవనలో ఉన్నారో వారు నిశ్చయంగా ధ్యానంలో ఉన్నారే అపుతారు. శ్రీల వ్యాసదేవుడు ఎన్నో వేదసారస్వత గ్రంథాలను లోకానికి ప్రసాదించినా చివరకు అందరి సౌభాగ్యానికి భాగవతాన్ని ప్రసాదించి తన కార్యాన్ని పూర్తి చేసారు. పంచమ పురుషార్థమైన కృష్ణప్రేమమను అందించడమే భాగవత ప్రయోజనము. అటువంటి ప్రేమసాగరమైన భాగవతాన్ని అధ్యయనము చేయడమే నిజమైన ధ్యానము.

ఈ జగత్తులో అత్యంత బాధాకరమైనది వైష్ణవుల సాంగత్యము నుండి దూరము కావడమేనని శ్రీచైతన్యమహాప్రభువు అన్నారు. అటువంటి వైష్ణవులతో తన సంబంధము ఎలా ఉంటుందో శ్రీల నరోత్తములు ఈ చివరి చరణంలో చెబుతున్నారు. “ వైష్ణవేర ఉచ్చిష్ట తాహే మోర మన నిష్ట, వైష్ణవేర నామేతే ఉల్లాస్ / బృందావనే చెబుతారా తాహే మోర మన ఫూరా కహా దీన నరోత్తమదాన్ ” అనేది ఆ చివరి చరణము. మహాభక్తుల ఎంగిలిని తినడం మీదనే తన మనస్సు లగ్గుమై ఉంటుందని లాకూరులు పలుకుతున్నారు. నిజానికి భగవత్పూరుణము, భగవదనుగ్రహాన్ని, భగవద్వ్యాఖ్యానాన్ని పొందడానికి భాగవత ఉచ్చిష్టము చాలా బాగా పనిచేస్తుంది. నారదుడు పూర్వజన్మలో దాసీపుత్రునిగా ఉన్నప్పుడు భక్తివేదాంతుల ఎంగిలిని తీనిన కారణంగా తదుపరి జన్మలో నారదమునిగా జన్మించాడు. వైష్ణవ ఎంగిలిని బలపంతముగా తినడము కాకుండ, వారే తమ ఎంగిలిని ఇచ్చి నిన్ను పవిత్రము చేసే భావన కలిగే రీతిలో భక్తిని చేయాలి. అదే ఉత్తమమైన మార్గము. నిజానికి వైష్ణవుల పేరు తలిస్తేనే తనకు ఉల్లాసము కలుగుతుందని నరోత్తమదాను అభిష్టాయపడుతున్నారు. భక్తిలో పరుగులు కాకుండ కుంటి నడక సాగుతున్నందో ఏదో వైష్ణవ అపరాధము తప్పకుండ జరిగే ఉంటుందని అర్థం చేసికోవాలి. ఇక గౌఢియ వైష్ణవులందరి ప్రాణాలు బృందావనము మీదనే ఉంటాయి. బృందావనము మొత్తంలో అత్యంత మహాస్నాతమైన స్థానం రాసలీలా స్థానము. అక్కడ ఒక రమ్యమైన వేదిక ఉన్నది. ఆ వేదిక చుట్టూనే తన మనస్సు పరిభ్రమిస్తూ ఉంటుందని శ్రీల నరోత్తమదాను లాకూరుల మాట. ఆ విధంగా గౌఢియ వైష్ణవులు నిరంతరము తమ మనస్సులో రాసలీలా వైభవాన్నే పదేపదే తలచుకొని దివ్యానందాన్ని పొందుతారు. ఆ విధంగా హృదయంలో ఇప్పుడ్నీ తలచుకుంటూ వారు తదుపరి జన్మలో నేరుగా గోలోకబృందావనములోనే జన్మిస్తారు. ఈ సత్యాన్ని శ్రీల నరోత్తమదాను లాకూరులు ఈ కీర్తనలో పలుకుతున్నారు. హరేకృష్ణ!

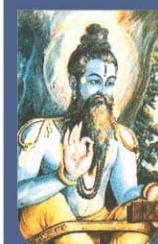

ద్రోణుని వద్ద రాకుమారుల శిష్యరికం

ఆధ్యాత్మికరంగంలో గాని, లాకికరంగంలో గాని ప్రగతి కొరకు గురువు అవశ్యకత ఎంతెని ఉంటుంది. ఏ విద్యకైనా గురువు అవసరమే, ఏ విద్యలోనైనా శిష్యునికి గురువుశ్రాప చేయడము అవసరమే. గురుశిష్యుల అన్యోన్యోన్యు సంబంధము ద్వారానే అధ్యాత్మమైన ఫలితాలు వస్తాయి. గురువు విద్యను నేర్చి సమయంలో అయిన దగ్గర విద్యతోపాటు అనుభవం ఉంటుంది, కాగా శిష్యుని దగ్గర వయస్సు, శ్శ్శి ఉంటాయి. అందుకే తనకు లభించిన అనుభవంతో గురువు తన ప్రియతమ శిష్యుడికి అన్ని మొళకువలు చెప్పే ప్రయత్నం చేస్తాడు. నిజానికి గురువు అనే పదము చాలా గంభీరమవునది. చాలా బరువైనదని దాని అర్థం. శిష్యుని బరువుబాధ్యతలు అయిన తీసికొంటున్నాడని దాని అర్థం. గురుశిష్యుల సంబంధము గురించిన చర్చలో ద్రోణార్థునుల కథ, ద్రోణ ఏకలప్యల కథ అందరు చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నీటిలో మొదటిదాంట్లోగురువుకు శిష్యుడంచే ప్రీతి, రెండవ దానిలో శిష్యునికి గురువంచే గౌరవము కనిపిస్తాయి. అయినా గురువుకు శిష్యుని పట్ల ప్రీతి కలగడమనేదే అత్యంత ముఖ్యమైన విషయం. దీనికి సంబంధించినదే రాకుమారుల శిష్యరికమనే ఈ కథ.

ద్రుపదుడు చేసిన ఆపమానంతో రగిలిపోతున్న ద్రోణాచార్యుడు కుటుంబమేతంగా హాస్తినాపురానికి రాగానే భీష్ముడు అతనికి రాకుమారులకు విద్యనేరే స్థానము ఇచ్చాడు. ద్రోణుడు ఆ కార్యానికి ఎంతో ఆసందంగా ఒప్పుకున్నాడు. పాండపులకు, కారపులకు ధనుర్ధ్యము, అస్త్రావిద్యము నేర్చడానికి సమ్మతించిన ద్రోణాచార్యుడు తనకు తెలిసిన విద్యలన్నింటినీ వారికి చెప్పడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. భీష్ముడు అతనికి, అతని కుటుంబానికి చక్కని సుందరమైన భవనం నివాసానికి ఇచ్చి ఎటువంటి లోటు లేకుండ చేసాడు. ద్రోణుడు సంతృప్తితో విద్యాబోధన ప్రారంభించాడు. ఒకరోజు ద్రోణాచార్యుడు తన శిష్యులందరిని చేర బిలిచి “మీరు నా దగ్గర అస్త్రావిద్యలన్నీ నేర్చుకున్న తరువాత

నా కోరికను తీరుస్తారా? మీలో నా కోరికను తీర్చేవాడు ఎవ్వడు?” అని ప్రశ్నించాడు. ఆయనకు ఉన్న కోరికేమిటో తెలియక ఒక్క అర్షునుడు తప్ప ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. అర్షునుడు మాత్రము “నేను తీరుస్తాను” అని తడుముకోకుండ సమాధానమచ్చాడు. దానితో అతడు ద్రోణునికి ప్రియతమ శిష్యుడయ్యాడు. ద్రోణుడు అప్పుడు అర్షునుని ప్రేమతో ఆలింగనము చేసికొని సంతృప్తుడయ్యాడు.

మహాభార్త కథలు

- త్రీల వ్యాసాలేవుడు

ద్రోణుడు కురుకుమారులకు అస్త్రావిద్య నేర్చుతున్న సమయంలోనే నానారకాల దేశాల సుండి రాకుమారులు పచ్చి ఆయన దగ్గర విలువిద్య నేర్చుకున్నారు. వారిలో సూతపుత్రుడైన రాఘేయుడు (కర్ణుడు) కూడ ఉన్నాడు. అతడికి విలువిద్యలో అర్షునుని మీద ద్వేషం ఉండేది. అందుకే అతడు మొదటి సుండే దుర్యాధనుని పక్కంలో ఉండేవాడు. ద్రోణాచార్యునికి ఇంతమంది శిష్యులున్నా అర్షునునిలో ఒక ప్రత్యేకమైన లక్షణం ఉండేది. అతడు గురువుకు సేవ చేయడానికి ఎప్పుడూ సన్నద్ధుడై ఉండేవాడు. గురువుకు సేవ చేయడం అర్షునునికి ఎంతో ఇష్టం. దాని ద్వారా అతడు గురువును ఎంతో సంతోషపరిచాడు. తనకు చక్కని విద్యనేరే ఉత్తమ గురువు కొరకు శిష్యుడు ఎలా అన్యోపిస్తాడో అలాగే ఉత్తమ శిష్యుని కొరకు గురువు కూడ అన్యోపిస్తాడు.

ద్రోణునికి తన పుత్రుడైన అశ్వామ మీద

ఎనలేని ప్రేమ ఉండేది. అతనికి ద్రోణుడు అస్త్రవిద్యలో ఎక్కువ మెళకుపలను నేర్చాలని ప్రయత్నం చేసాడు. శిష్ములందరు కమండలాలలో నీళ్ళు నింపుకొని గురువు దగ్గరకు రావడంలో ఎక్కువ సమయం పట్టేది, కాని అశ్వయ్యామ కమండలము వెడల్పు మూతి కలది కాబట్టి తొందరగా నిండిపోయేది. అందుకే అతడు అందరి కంటే ముందుగా గురువు దగ్గరకు వచ్చేవాడు. దానితో అతనికి ఒకటి, రెండు పాతాలు ఎక్కువగా ద్రోణుడు చెప్పగలిగేవాడు. అర్థసుడు ఇది గమనించి వారుణాస్త్రంతో తన కమండలాన్ని శిష్ముంగా నింపి అశ్వయ్యామతో పాటే పచ్చి గురువు దగ్గర అధికవిద్యను నేర్చుకున్నాడు. ఒకసారి అర్థసుడు రాత్రివేళ భోజనం చేస్తున్నప్పుడు బాగా గాలి వీయడంతో దీపం ఆరిపోయింది. అంతా చీకటిమయంగా అయింది. అయినాతాను భోజనం చేయడంలో చీకటి అష్టువడడం లేదని అర్థసుడు గమనించాడు. అన్నం ముద్దతో చేయి ఏమాత్రం తడుముకోకుండా నోటి దగ్గరకే వెళ్ళడాన్ని అతడు కనిపెట్టాడు. కాబట్టి గురి తప్పడానికి వెలుగే అవసరం లేదని, అభ్యాసం ఉంపే చాలని అతనికి తెలిసింది. అందుకే ఆ రోజు నుండి అతడు చీకటిలో కూడ విలువిద్యను నేర్చుకోవడం ప్రారంభించాడు. రాత్రివేళ అల్లైత్రాడు శబ్దం వినపడడంతో ఒకరోజు ద్రోణుడు వచ్చి అర్థసుని శ్రద్ధను గమనించి ఎంతో ఆసందించాడు. అతడు అర్థసుని ఆలింగనము చేసికొని “నాయనా! ఈ లోకంలో నిన్ను మించిన ధనుధరుడు ఎవ్వడూ లేకుండ ఉండేటట్లు నిన్ను తయారు చేస్తాను. నా మాటలను విశ్వసించు” అని ఆశీర్వదించాడు. అందుకే ద్రోణాచార్యుడు అప్పటి నుండి అతనికి ద్వయంద్వయుధ్ పథ్థతులను, సంకుల యుధ్ పథ్థతులను, రథం మీద, నేల మీద, గుట్టాల మీద, ఏనుగుల మీద నిలబడి బాణాలను వేసే పథ్థతులను, నానారకాలైన సేనావ్యాహాలను భేదించే ఉపాయాలను, బాణాల ప్రయోగ ఉపసంహరాలను, వాటి సమస్త రహస్యాలను తెలియజేయసాగాడు.

ద్రోణాచార్యుడు ధనప్పు, ఈటే, కత్తి వంటి ఎన్నో ఆయుధాలను ప్రయోగించడంలో రాకుమారులకు, ఇతరులకు విద్యాబోధ చేస్తున్నాడని విని హిరణ్యధన్యుడనే ఎరుకల రాజు కొడుకు ఏకలప్యుడు అతని చెంతకు వచ్చి, తనకు కూడ యుధ్ విద్యను నేర్చమని అడిగాడు. కాని అతడు ఆటవిక జాతికి చెందినవాడు కనుక ద్రోణుడు అతనిని శిష్మునిగా సమ్మతించలేదు. అప్పుడు ఏకలప్యుడు అడవికి తిరిగి వెళ్ళిపోయి అక్కడ మట్టితో ద్రోణ ప్రతిమను తయారు చేసి, అందులోనే గురువును

చూస్తూ అస్త్రాభ్యాసం చేసాడు. అచంచలమైన గురుభక్తిలో అతడు అచిరకాలంలోనే ఎంతో హైపుణ్యం సాధించాడు. ఒకసారి కారపాండపులు గుర్వాజ్ఞను తీసికొని వేటకు వెళ్ళారు. వారి వెంట వేటకుక్క కూడ ఉంది. వారంతా నెమ్మిదిగా ఏకలప్యుడు విలువిద్య సాధన చేస్తున్న ఫానానికి చేరుకున్నారు. వారికంటే ముందుగా వేటకుక్క ఆ ఫానానికి వెళ్ళి అక్కడ అనాగరికునిగా ఉన్న ఏకలప్యుని చూసి మొరగడం మొదలుపెట్టింది. అతడు మాసిన బట్టలతో, దుమ్ము కొట్టుకుపోయిన శరీరముతో ఉన్నాడు. మృగచర్యం ధరించి ఉన్నాడు, జాట్లు జడలు కట్టి ఉంది. అతని ఏకాగ్రత కేవలము విలువిద్య మీదనే ఉంది. తన సాధనలో అడ్డు కలిగిస్తూ కుక్క మొరగడంతో అతడు ఏడు బాణాలతో దాని నోరు నింపేసి అరవకుండ చేసాడు. అప్పుడు ఆ వేటకుక్క తన నోటి నిండుగా బాణాలతో కారపాండపుల దగ్గరకు తిరిగి వచ్చింది. అయితే ఆశ్వర్యంగా ఆ బాణాలలో ఏదీదానిని గాయపరచలేదు, ఒక్క రక్తబిందుపైనా చిందకుండ కుక్క నోరు మూయించిన ఆ విలుకాడు నిశ్చయంగా నేర్చు కలవాడని పాండపులకు అర్థమైంది. అందరు వెళ్ళి అతనిని పరిచయము చేసికొన్నారు. తాను ద్రోణశిష్ముడినని, తన పేరు ఏకలప్యుడని అతడు చెప్పుకున్నాడు. మొదట్లో అతనిని వారు గుర్తించే లేకపోయినా తన పరిచయము చేసికోగానే అతడిని వారందరు గుర్తించారు. రాచనగరుకు వెళ్ళిన తరువాత అర్థసుడు ద్రోణుని సమీపించి “అచార్యా! నన్ను మించిన విలుకాడు ఉండబోడని మీరు నాకు మాట ఇచ్చారు. కాని మీ శిష్ముడు ఏకలప్యుడు విలువిద్యలో నిశ్చయంగా నన్ను మించినవాడే” అని అన్నాడు. అర్థసుని మాటలు విని ద్రోణుడు కాసేపు ఆలోచించి అర్థసుని వెంటబెట్టుకొని అడవికి వెళ్ళాడు. నేరుగా అతడు ఏకలప్యుని దగ్గరకు వెళ్ళాడు. గురువును చూడగానే ఏకలప్యుడు సాదరంగా నమస్కరించాడు. తన దేహం, తన ధనం, తన విద్య, తనకు ఉన్నదంతా గురువుకే చెందుతుందని అతడు చెప్పాడు. గురుకరుణతోనే తాను విలువిద్యలో ప్రాపీణ్యం సాధించగలిగానని చేతులు జోడిచ్చి నమస్కరించాడు. “అయితే గురుదక్షిణ ఇస్తావా?” అని ద్రోణాచార్యుడు ఏకలప్యుని అడవికి వెళ్ళి నేరుగా అతడు కుడిచేతి బౌటనప్రేలు ఇమ్మని ద్రోణుడు అడిగాడు. మరొక ఆలోచన లేకుండ ఏకలప్యుడు దానిని కోసి ద్రోణాచార్యునికి గురుదక్షిణగా ఇచ్చాడు. వింటినారి మీద బాణాన్ని సంధించి, ఆకర్షాంతము లాగి దానిని ప్రయోగించడంతో బౌటనప్రేలే ప్రధానమైంది కనుక అదే

లేకపోతే ఏకలవ్యుడు నేర్చిన విద్య నశిస్తుందని ద్రోణుడు భావించాడు. “విలువిద్యలో ఇతరులు నిన్ను మించని విధంగా నీకు బోధ చేస్తాను” అని అర్జునునికి ఇచ్చిన మాటను ఆ విధంగా అతడు సత్యం చేసాడు. గురువుకు తన కుడిచేతి బొటనవేలు సమర్పించి ఏకలవ్యుడు విలువిద్య సంపత్తిని కోల్పోయాడు. దానితో అర్జునుని చింత తొలగిపోయింది.

అర్జునుడు పట్టుదలతో అస్త్రివిద్యలో అందరినీ మించినవాడయ్యాడు, కాగా భీముడు బాహుబలంతో సర్వులను అతిక్రమించాడు. వారిని చూసి కౌరవులకు ఎంతో దుఃఖము కలిగేది. ఒక రోజు ద్రోణాచార్యుడు తన శిష్యుల విలువిద్య నైపుణ్యాన్ని పరీక్షించాలని సంకల్పించాడు. అందు కొరకు అయిన ఒక పక్షిని తయారు చేసి, దానిని చెట్టుకొమ్మన కట్టి దాని తలను బాణంతో కొట్టె పరీక్ష పెట్టాడు. రాకుమారులు ఒక్కక్రూరుగా వచ్చి ఆ పరీక్షలో పొల్చాని తమ విలువిద్యను ప్రదర్శించాలని అయిన చెప్పాడు. మొట్టమొదలు ధర్మరాజు ముందుకు వచ్చాడు. చెట్టు మీద ఉన్న పక్షి తలతో పాటు తన సోదరులు కూడ తనకు కనిపిస్తున్నారని చెప్పాడు. “నీకు సరిగ్గా గురి కుదరలేదు. నీవు నీ లక్ష్మీన్ని బేదించలేవు” అని ద్రోణుడు చెప్పి అతనిని పంపేసాడు. తరువాత దుర్యోధనుడు మొదలైన కౌరవులు, భీమాది పాండవులు, ఇతర రాకుమారులు అందరు ధర్మరాజు ఇచ్చిన సమాధానమే ఇచ్చారు. ద్రోణుడు అందరినీ పరీక్ష నుండి తప్పించాడు. చివరగా అర్జునుడు వచ్చాడు. ద్రోణుడు అతనిని కూడ “నీకు పక్షితల కనిపిస్తున్నదా? దానితో పాటు మేము కనిపిస్తున్నామా?” అని అడిగాడు. దానికి అర్జునుడు సమాధానం చెబుతూ “పక్షి తల కనిపిస్తోది, అది తప్ప నాకు ఇంకేదీ కనిపించడం లేదు” అని అనగానే “అయితే బాణం వేయి” అని ద్రోణుడు ఆదేశించాడు. మరుక్కణమే చెట్టు మీద నుండి పక్షితల తగిపడింది. అందరు జయజయధ్వనాలు చేసారు. ద్రోణునికి ఆనందం కలిగింది. అర్జునుడు ప్రదర్శించిన ఈ ఏకాగ్రత అందరికి ఆదర్శప్రాయమైంది. లక్ష్మీసాధనలో కేవలము లక్ష్మీమే కనిపించాలి గాని ఇంకేదీ కనిపించని స్థితిలోనే ఎవ్వడైనా జీవితంలో జయప్రదుడు కాగలుగుతాడు. నిశ్చయంగా అర్జునుని ఏకాగ్రత శ్శాఫునీయమైంది.

ఒకరోజు ద్రోణాచార్యుడు రాకుమారులందరితో కలిసి గంగానదికి స్నానం చేయడానికి వెళ్ళాడు. అందరు ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా నదిలో స్నానాలు చేస్తున్నారు. ఇంతలో ఒక మొసలి ఎవ్వరికి కనపడకుండ వచ్చి తటాలున ద్రోణుని కాలిపిక్కును పట్టుకొంది. హతాత్మగా

జరిగిన ఆ సంఘటనతో శిష్యులందరు బెదిరిపోయారు. మొసలిబారి నుండి తనను తాను రక్కించుకోవడానికి సమర్థుడేయైనా ద్రోణుడు తనను కాపాడమని శిష్యులతో అడిగాడు. అయినా తమ గురువుగారిని ఎలా కాపాడాలో ఎవ్వరికి అర్థం కాలేదు. అప్పుడు అర్జునుడు క్షణమాలస్వయము చేయకుండ ఐదు బాణాలను ప్రయోగించి మొసలి బారి నుండి గురువును కాపాడాడు. అర్జునుడు ప్రయోగించిన ఐదు బాణాలతో మొసలి దేహము ముక్కలు ముక్కలైంది. ద్రోణుడు దాని బారి నుండి బయటపడ్డాడు. నిశ్చయంగా అర్జునుడు ద్రుపదుని జయించగల వీరుడేనని ద్రోణునికి దైర్యం కలిగింది, నమ్మకం కలిగింది. అప్పుడు ద్రోణాచార్యుడు బ్రహ్మప్త్ర ప్రయోగ ఉపసంహారాలను బోధించాడు. అయినా అత్యంత అమోఫుమైన అటువంటి బ్రహ్మస్తాంన్ని సామాన్య మానవులైపై ప్రయోగించకూడదని, అది సమస్త ప్రపంచాన్నే కాల్పించేయగలిగే శక్తి ఉన్నట్టి దివ్యాస్త్రమని అతడు హాచ్చరించాడు. అర్జునుడు ఆ దివ్యస్తాంన్ని వినయవిధేయతలతో గురువు నుండి స్వీకరించాడు. భూలోకంలో అర్జునుని వంటి విలుకాడే ఉండబోడని ద్రోణుడు మళ్ళీ అర్జునునితో చెప్పి దైర్యపరిచాడు. తరువాత కొంతకాలానికి ద్రోణాచార్యుడు తాను నేర్చపలసినదంతా పూర్తయిందని భావించి రాకుమారుల అస్త్రిస్త్రివిద్య ప్రదర్శనకు ఏర్పాట్లు చేయమని ధృతరాష్ట్రుని అడిగాడు. ఆచార్యుని కోరిక మేరకు అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. శుభముహార్షంలో రంగమండపంలో అస్త్రివిద్య ప్రదర్శన ప్రారంభమైంది. రాకుమారులందరు ఒక్కక్రూరుగా వచ్చి తమ విద్యాప్రదర్శనము చేయసాగారు. భీముడుర్యోధనలు గదలు పట్టుకొని రంగసలంలోకి పచ్చి తమ విద్యను ప్రదర్శించడం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు ప్రేక్షకులు రెండు పక్షాలుగా విడిపోయి ఒకరు భీముని వైపు, ఇంకొకరు దుర్యోధనుని వైపు చేరారు. వారి కోలాహలము బాగా పెరిగిపోవడంతో ద్రోణుడు అశ్వాషామ ద్వారా వారి ప్రదర్శనను ఆపించాడు. అక్కడ జరుగుతున్న విషయాలన్నింటినీ విదురుడు చూపు లేనట్టి ధృతరాష్ట్రుడు, గాంధారికి వివరించాడు. తరువాత ద్రోణుడు తన ప్రియతమ శిష్యుడైన అర్జునుడు విలువిద్య ప్రదర్శన చేస్తాడని ప్రకటించాడు. దానికి తగ్గట్టుగానే అర్జునుడు తన అధ్యాత్మమైన అస్త్రివిద్యతో అందరినీ అలరించాడు. కాని అంతలోనే కర్మడు రంగప్రవేశం చేసి తాను అంత కంటే ఎక్కువ గొప్ప విద్యను ప్రదర్శించగలనని చెప్పాడు. దానితో ప్రేక్షకులలో కలకలం చెలరేగింది. అర్జునునితో కర్మడు పలికిన మాట దుర్యోధనునికి పరమప్రేతిని కలిగించింది. వెంటనే వెళ్ళి

అతడు కర్తని ఆలింగనము చేసికొని తన మిత్రునిగా స్వీకరించాడు. అతడు అర్థనునితో ద్వయంద్వయ యుధం చేసేందుకు అధికారాన్ని కట్టబెడుతూ దుర్భోగ్యనుడు అతనిని అంగరాజ్యానికి అభిషిక్తనిగా చేసాడు. అది కర్తని తండ్రికి ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది. అతడు ఉత్సాహాన్ని ఆపుకోలేక కర్తని దగ్గరకు వచ్చి తన ప్రేమను ఒలకపోసాడు. అతడు గుళ్ళాలను తోలే సూతుడు. దానితో కర్తను సూతపుత్రుడని అందరికి తెలిసింది. భీముడు అప్పుడు కర్తనిని సూతపుత్రునిగా నిందించి

అపమానించాడు. కర్తను నిస్పాయంగా నిట్టూర్పు విడిచి ఆకాశంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అయినా దుర్భోగ్యనుడు ముందుకు వచ్చి కర్తనిని పూర్తిగా సమర్థించాడు. దానితో రంగస్థలంలో కోలాహలం ఏర్పడింది. అయినా అప్పబోకే సూర్యాశ్రమయము కావడంతో విద్యాప్రదర్శన సమాప్తమైంది. అందరు తమ తమ నివాసాలకు వెళ్ళిపోయారు. ఈ విద్యాప్రదర్శనతో అర్థనుని అష్టగ్రిద్వాయైభవము అందరికి తెలిసింది, అంతేకాదు దుర్భోగ్యనునికి కర్తని ఆసరా హరికింది. హరేకృష్ణ!

నీవు పరమ నియామకుడిని కావు!

అతిథి : మనం నిజానికి భగవంతుడే అయినప్పుడు దానిని నిరూపించుకోవడానికి ఏదైనా చేయవచ్చుకదా?

శ్రీల ప్రభుపాదులు : నీవు భగవంతుడివి కానేకాపు.

ఇంతకూ నీకు భగవంతుడంటే ఎవరో తెలుసా?

అతిథి : మీరు చెప్పినదానిని బట్టి మనమందరము భగవదంశలమే.

శ్రీల ప్రభుపాదులు : నీవు భగవంతుడివి ఎట్లా

అపుతావు. భగవంతుడంటే నియామకుడు. నీవు నియామకుడవా? కాదు. నియమింపబడేవాడివి.

నియమింపబడేవాడు భగవంతుడు కాలేదు.

నియమింపబడేవాడు ఎవడైనా సరే భగవంతుడు కాజాలడు.

అతిథి : కాని నేను కూడ ఆ నియామకునిలో అంశనే కదా!

శ్రీల ప్రభుపాదులు : అంటే నీవు పరిపూర్ణ

నియామకుడవు కాపు. నీవు నియామకుడవు,

నియమింపబడేవాడవు రెండు కూడ అయియున్నావు.

ఉదాహరణకు నీవు ఇంట్లో నియామకుడవు, ఆఫీసులో

నియమింపబడేవాడవు. ఈ విధంగా ప్రతివ్యక్తి ద్వ్యంద్వ్య

లక్ష్మణాలను కలిగి ఉంటాడు. కాని ఎవరైనా కేవలము

నియామకుడే అయి ఉంటే నియమింపబడేవాడు

కాపోతే అతడు భగవంతుడని పిలుపబడతాడు.

అతిథి : భగవంతుడు నియామకుడు, నేను భగవదంశను

అయితే నేను నియమింపబడేవాడిని ఎట్లా అపుతాను?

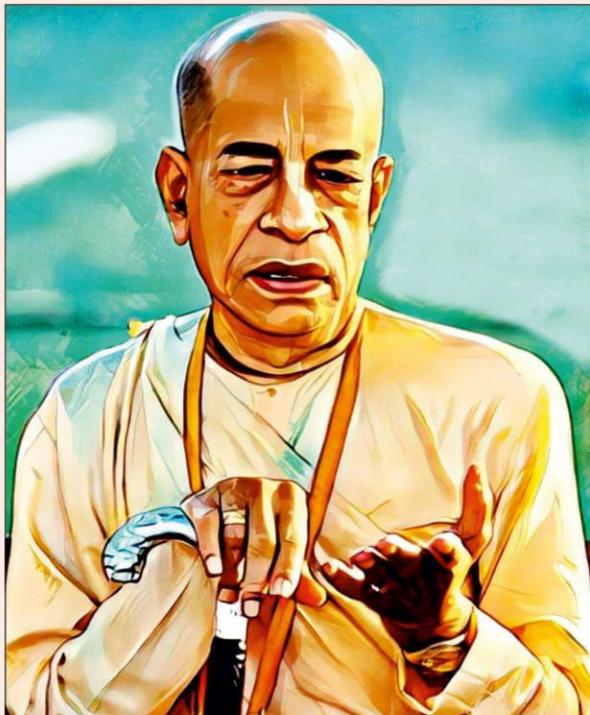
శ్రీల ప్రభుపాదులు : నియామకుని అంశ లేదా

భగవదంశ అని అంటే నీకు ఏదో కొద్దిగా నియామకశక్తి

ఉన్నదని అర్థం. కాని నీవు పరిపూర్ణ నియామకుడవో, కావో

ముందు నిర్ణయించుకోవాలి. నీవు ఈ ప్రశ్నకు మొదట

సమాధానమిప్పుట. నీవు పరిపూర్ణ నియామకుడవేనా?

శ్రీల ప్రభుపాదవాణి

అతిథి : నేను కాదు

శ్రీల ప్రభుపాదులు : కాబట్టి ఎప్పుడూ కూడ

పరమనియామకుడు కాడు. ప్రతియోక్షుడు ప్రకృతి

నియమాలచే నియమింపబడేవాడే. అలా అయితే

వాడెల్లా పరమనియామకుడు అపుతాడు. నీవు

మృత్యువుతో నియమింపబడతావు, జన్మతో

నియమింపబడతావు, వ్యాధితో నియమింపబడతావు.

ముసలితనముతో నియమింపబడతావు.

అటుపంటప్పుడు నీవెల్లా నియామకుడవు కాగలుగుతావు?

కనుక నీవు భగవంతుడివి కాపు! హరేకృష్ణ!

గీతామాహత్మ్యము

ఏకం శాస్త్రం దేవకీపుత్ర గీతం
ఏకో దేవో దేవకీపుత్ర ఏవ |
ఏకో మంత్రస్తుస్య నామానియాని
కర్మాప్యేకం తస్య దేవస్య సేవా ||

“భగవద్గీత ఒక్కటే సమస్త ప్రపంచానికి సంబంధించిన గ్రంథము. సమస్త ప్రపంచానికి శ్రీకృష్ణుడే దేవుడు. హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే/ హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే” అనే నామసంక్రమమే ఏకైక మంత్రము. శ్రీకృష్ణుని సేవయే కర్మము.

బాలల ఉపదేశాత్మక కథ

మానేసాను. అయితే మిగితా రెండు కోతులను నా ఇళ్ళరు స్నేహితులు అనుసరిస్తున్నారు. ఒకడు టీఫి చూడడం మానేసాడు, ఇంకొకడు మొబైల్లో పాటలు వినడం మానేసాడు” అని గోపి రక్కున సమాధానం చెప్పాడు. గోపి అతితెలివికి తండ్రికి సప్యు పచ్చింది. “బరే గోపి! ఈ మూడు కోతుల బొమ్ము ముగ్గురికి బోధ చేయడం లేదు. మూడు కోతులు కలిసి నీకే బోధ చేస్తున్నాయి. ఈ విషయం అర్థం చేసికో” అని ఆయన హితబోధ చేసాడు. అప్పడు గోపికి విషయం అర్థమెంది. మర్మాటి నుండి టీఫి చూడడం మానేసాడు, మొబైల్లో పాటలు వినడం మానేసాడు. వారం రోజుల తరువాత గోపి తండ్రి దగ్గరకు పచ్చి “నాన్నా! మూడు కోతుల బొమ్ములో మొదటి కోతి కాస్త ఎక్కువ తెలివికలదిగా కనిపిస్తోంది. ఎందుకంబే అది నోరు మూసుకొని చెడు పలకవద్దని, చెడు తినవద్దని రెండు సందేశాలు ఇస్తున్నట్లు నాకు అనిపించింది. ఇది సరేనంటావా?” అని అన్నాడు.

అప్పడు నాన్న వెంటనే గోపిని ఆలింగనము చేసికొని “గుడ్ బాయ్! తెలివంబే ఈ విధంగా ఉండాలి. మరి చెడు తినడం మానేస్తున్నావా?” అని అడిగాడు. “అప్పను నాన్నా! ఇప్పటి నుండి నేను బయట ఎటువంటి చిరుతిండ్లు తినను. ఇంట్లో అమ్మ శ్రీకృష్ణుడికి నైవేద్యం పెట్టిన ప్రసాదాన్నే తింటాను, అలాగే నా నోటిత్త మీరు చెప్పిన హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే / హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే అనే శ్రీకృష్ణుని మహామంత్రాన్ని కూడ రోజుకు 108 సార్లు పలుకుతాను” అని గోపి అన్నాడు.

అప్పటి నుండి గోపి తన మూడు కోతుల బొమ్మును ప్రాణంగా మాసుకుంటూ పెరిగిపెద్దవాడై మంచి గోప్పవ్యక్తిగా ఎదిగాడు.

ప్రతీకారం - క్షమాగుణం

గీతాకథలు
(పద్మపురాణము నుండి)

పూర్వము వండరీపురంలో దేవశ్యాముడనే బ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు. యజ్ఞాలు చేయడంలో అతనికి అతడే సాచి. అతిధులను సేవించడంలో అతనికి ఎంతో ఆనందం కలిగేది. ఆ సేవాభావంలో అతనికి దేవతల పరాలు కూడ లభించాయి. అయినా అతనికి ఎంతో ఆనంత్ప్రిగా ఉండేది. తనకు ఉన్నట్టి జ్ఞానం పూర్ణంగా లేదేమోనని అతనికి అనిపించేది.

దేవదేపుడైన శ్రీకృష్ణునితో తన సంబంధమేమిలో తెలిసికోవాలని దేవశ్యామునికి ఎంతో కోరికగా ఉండేది. అందుకే అతడు ఆ విషయాన్ని తెలిసికోవడానికి ఎందరో సాధువులను అశ్రయించాడు. అనేక సంపత్కరాల తరువాత అతనికి చక్కగా మార్గదర్శనం చేసే ఒక యోగి కనబడ్డాడు. దేవశ్యాముడు ఆయనను కలిసికొని తనకు మార్గదర్శనం చేయమని అడిగాడు. అప్పుడు ఆ యోగి అతడిని దగ్గరలోనే ఉన్న ఒక గ్రామానికి వెళ్ళమని, అక్కడ ఒక గోరెలకాపరిని కలవమని అదేశం ఇచ్చాడు. దేవశ్యాముడు ఆయన మాటలు మన్నించి అడవిలో ఉన్న గ్రామానికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. అక్కడే అతనికి గోరెలకాపరి కనిపించాడు. అతని పేరు మిత్రవంతుడు.

మిత్రవంతుడు ఒక చిన్న కొండ మీద కూర్చుని కొండ క్రింద భాగంలో మేత మేస్తున్న గోరెలను కాస్తున్నాడు. ప్రక్కనే ఒక నది పారుతోంది. పెద్దపులుల వంటికూర జంతువుల భయం లేకుండ ఆ గోరెలు ప్రశాంతంగా మేత మేస్తున్నాయి. దేవశ్యాముడు ఆ గోరెలకాపరి దగ్గరకు వెళ్ళి కృష్ణభక్తిని పొందే మార్గాన్ని, జ్ఞానాన్ని బోధించమని అడిగాడు. అప్పుడు మిత్రవంతుడు ఇలా మాట్లాడాడు.

చాలారోజుల క్రిందట జరిగిన విషయం ఇది. నా గోరెలు మేత మేస్తున్నాయి. ఇంతలో ఒక ఆకలిగొన్న పెద్దపులి అక్కడకు వచ్చింది. ఒంటరిగా ఉన్న గోరెను చూసి అది కబలించబోయింది. కానీ అంతలోనే తన కూరత్వాన్ని మార్చేసుకుని ప్రశాంతంగా అయిపోయింది. దానీ ప్రవర్తన పరమ అశ్చర్యకరంగా అనిపించింది. గోరె కూడ పెద్దపులి వ్యవహరానికి అశ్చర్యపోయింది.

“ఎందుకు నన్ను చంపి తినడం లేదు. ఏదైనా నాటకం ఆడుతున్నావా?” అని గోరె అడిగింది. దానికి

పెద్దపులి సమాధానం ఇస్తూ “లేదు. నా వ్యవహంగానాకే అర్థం కావడం లేదు. నా ఆకలి పోయింది. నిన్ను చంపాలని అనిపించడం లేదు” అని పెద్దపులి సమాధానం ఇచ్చింది. ఇంతలో చెట్లు కొమ్మ మీద కూర్చున్న ఒక కోతి వాటికి కనిపించింది. “నా వ్యవహంగా గురించిన రహస్యం దానికేదైనా తెలుసేమా కనుక్కుందాము” అంటూ పెద్దపులిపలికింది. అవి అడగిన మాటలకు కోతి తన కథ చెప్పింది. ఈ అడవిలోనే బ్రహ్మాదేపుడు ప్రతిష్ఠించిన శివలింగము ఉంది. దానిని ఒక సాధువు ప్రతీరోజు నదీజలంతో, పుష్పాలతో అర్పిస్తాడు. ఆయన పేరు సుకర్మ. ఒకరోజు సుకర్మ దగ్గరకు ఒక వైష్ణవుడు వచ్చాడు. సుకర్మ చేసిన సేవలకు అనందించి ఆ వైష్ణవుడు శ్రీకృష్ణుడి గురించిన జ్ఞానాన్ని అతడికి చెప్పాడు. అదే గీతాజ్ఞానం. గీతలోని రెండవ అధ్యాయాన్ని ఒక రాయి మీద చెక్కి సుకర్మనికి ఇచ్చి ఆ స్తోకాలను కంతథం చేయమని చెప్పాడు. ఆ రెండవ అధ్యాయాన్ని సుకర్మడు ప్రతీరోజు పారాయణ చేస్తూ ఆకలిదప్పులను పోగొట్టుకున్నాడు. అతడు రోజూ చేసే గీతాపారాయణ ప్రభావం వల్లనే ఎవరైతే ఇక్కడకు వస్తారో హరికి ఆకలిదప్పులు కలగడం లేదు అని కోతి చెప్పింది.

మిత్రవంతుడు కథను ఇంకా కొనసాగిస్తూ తరువాత నేను, గోరె, పులి భగవదీత రాతి మీద చెక్కుబడిన ప్రదేశానికి వెళ్ళి కృష్ణవిజ్ఞానాన్ని చూసాయి. కాబట్టి నీపు కూడ గీతలో రెండవ అధ్యాయం చదివితే నిజమైన జ్ఞానం పస్తుంది అని చెప్పగానే దేవశ్యాముడు ఎంతో సంతోషించి గీతాజ్ఞానంతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. అప్పటి సుండి అతడు ఎంతో సంతృప్తితో జీవితాన్ని గడిపాడు, నిత్యము భగవదీత పారాయణతో పరమానందాన్ని, పరమగతిని పొందాడు. హరేకృష్ణ!

జింపించండి..

**హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే**
...ఆనందించండి

- 3 మంగళవారం:** అక్షయ తృతీయ. చందన యాత్ర
పొర్టంభం
- 10 మంగళవారం:** శ్రీమతి సీతాదేవి ఆవిర్భావ
మహోత్సవం, శ్రీమథు పండిత
తిరోభావ దినోత్సవం, శ్రీమతి జాప్సువి
దేవి ఆవిర్భావ దినోత్సవం
- 12 గురువారం:** మోహసీ ఏకాదశి
- 13 శుక్రవారం:** పారణ సమయం **05:46 - 10:01**

మే
2022

- 14 శనివారం:** శ్రీ జయసంద పథ్రు తిరోభావ దినోత్సవం
- 15 ఆదివారం:** నరసింహ చతుర్దశి (సాయిలతము వరకు ఉపవాసము ఉండాలి)
- 16 సోమవారం:** మాధవేంద్రపురి ఆవిర్భావ దినోత్సవం
- 20 శుక్రవారం:** శ్రీరామచంద్రాయ
తిరోభావ దినోత్సవం
- 26 గురువారం:** అపర ఏకాదశి
- 27 శుక్రవారం:** పారణ సమయం **05:44 - 10:01**
- లీల బృందావన దాస తాకూర్ ఆవిర్భావ దినోత్సవం**

శ్రీ రాధాగోవింద అష్టసభి గిరిరాజ్ కమలమందిరం
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, హరేకృష్ణ రోడ్, తిరుపతి-517507
ఫోన్: 9000991594, 9703526677, www.iskcontirupati.org

శ్రీ రాధాపార్థసారథి మందిరం
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, ఎస్.పెట్-7, సోమలద్ది,
అనంతపురం, ఫోన్: 08554-201234, 7660000602
శ్రీ రాధాగోవింద మందిరము
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, గౌతమి ఘాట్, రాజమండ్రి,
www.iskconrajamundry.com
ఫోన్: 0883-2442276/77/88, 9959590819

శ్రీ రాధాదామోధర మందిరం
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, సాగర్ నగర్, విశాఖపట్టణం-45,
ఫోన్: **9398364483** www.iskconvizag.org

శ్రీ రాధాశ్యమసుందర మందిరము
అమరావతి కరకట్ట రోడ్, ఉండవల్లి, విజయవాడ-522501
ఫోన్: 9874730064, 8420002624

ఇస్కోన్ జగన్నాథ మందిరం
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, మల్లారెడ్డి నగర్, 2వ లేన్,
ఎ.టి.అగ్రహరం 4వ లైను, రెడ్డి కాలేజి రోడ్డు, గుంటూరు.
ఫోన్: 9533132425, 9849045904.

శ్రీ జగన్నాథ బలదేవ సుభద్ర మందిరం
డోర్ నెం: 1-27-56, నాజరుపేట, ఉంకసాల వారివీధి,
హింది ప్రచార సభ దగ్గర, తెనాలి-522201, గుంటూరు జిల్లా.
ఫోన్: 9492360855, 8500610816.

శ్రీజగన్నాథ మందిరం
ఇస్కోన్ శ్రీకాకుళం, పొన్నాడు లింగి ప్రకృతు
పొన్నాడు పోన్లు, నగావళి సదీ తీరం, శ్రీకాకుళం
ఫోన్: 9177849429, 8500257979

శ్రీ రాధామదన మోహన మందిరము
శివాలయం ఎదురుగా, పెదకాకాని-522509

శ్రీ రాధాకృష్ణ మందిరం
ఇస్కోన్ సిటీ, హరేకృష్ణ రోడ్, నెల్లూరు-524004,
ఫోన్: 0861-2314577, 9985058550, www.nelloreiskcon.com

శ్రీ
మం
ది
రము

ఇస్కోన్ కేంద్రాలు

శ్రీ రాధాగోవిందచంద్ర మందిరము
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, హరేకృష్ణ రోడ్, బరంపేట,
నరసారావుపేట-522601

ఫోన్: 08647222331, 9652440145. **ఇస్కోన్ కేంద్రాలు**

ఇస్కోన్ జగన్నాథ మందిరం
డోర్ నెం : 40-384, 2nd ఫ్లోర్, భగీరథి కాంప్లక్స్, కింద్స్ వరల్డ్ ఎడురుగా
పార్క్ రోడ్, కర్నూలు-518002, ఫోన్ : 08518 226878, 9398126877

శ్రీ రాధా మదనమోహన మందిరం

తెలంగాణ

హరేకృష్ణ ల్యాండ్, నాంపల్లి స్టేప్స్, ప్రైదరాబాద్-500001

ఫోన్: 040-24744969, 24607089, www.iskconhyderabad.com

శ్రీ రాధాగోవింద మందిరము

27, సెయింట్ జాన్స్ రోడ్, సికింద్రాబాద్ - 500026.

శ్రీ కృష్ణబలరామ మందిరము

స్వామైశారణ్య క్లైటము, దబిల్సపురం, మేష్ట్రో మండలం,
రంగారెడ్డి జిల్లా-501401.

శ్రీ రాధాకృష్ణ జగన్నాథ బలదేవ-సుభద్ర గౌరవితాయి మందిరం

మొక్కద్వారము వయా కేవంసి, అగ్రికల్చర్ రీసెర్చ్ స్టేషన్ ములుగు
రోడ్, వరంగల్-506007, ఫోన్: 9441085309.

హరేకృష్ణ మందిరము

హరేకృష్ణ రోడ్, చౌలమ్మది గ్రామము, మెట్టపల్లి,
కరీంనగర్ జిల్లా-505325, ఫోన్: 9440851408, 9951378448.

హరినామ ప్రచార కేంద్రాలు

శ్రీ రాధా గోవింద మందిరం

హరేకృష్ణ నగర్, ఎస్.పెట్.5 రోడ్, రణపులం, కోప్ప, శ్రీకాకుళం జిల్లా,
సెల్: 9966816697, 9000379398. www.radhagovindmandir.in

ఇస్కోన్ ప్రచార కేంద్రం

ఇంటినెం: 3/1122, వై.యం.ఆర్.కాలని, ప్రాంగుటూరు-516360.
ఫోన్: 6302360560.

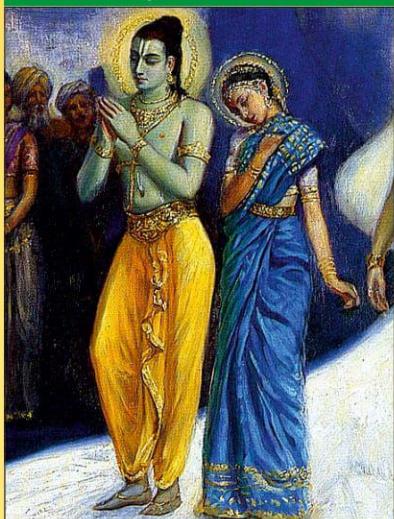

‘భగవద్రూప్’
చందురులు కంపీ!
హరేకృష్ణ సంఘం వారి
మూసపత్రిక

మంగళ బాధువు: ఒక లంఘిమాపంక 200/-
దీపి ఎం.టి.ఎస్ (ISKCON, TIRUPATI) పేరు పైప్ పెంపెడి
ఫోన్వ్హెల్ప్ నామం, హరేకృష్ణ కమల మందిరం
పార్టీలు అండ్రు, హరేకృష్ణ రోడ్, తిరుపతి-07 ఫోన్: 9799747513
ఇమెయిల్: iskcon.tirupati@gmail.com వెబ్సైట్: www.krishna.com

10 మంగళవారం

శ్రీమతి సీతాదేవి
ఆవిర్భావ మహేశ్వవం

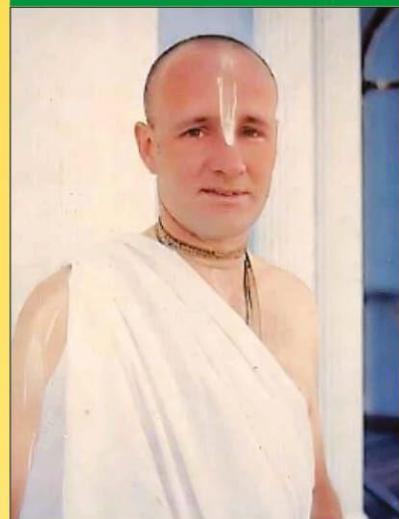
3 మంగళవారం

అక్షయ తృతీయ
చందన యాత్ర ప్రారంభం

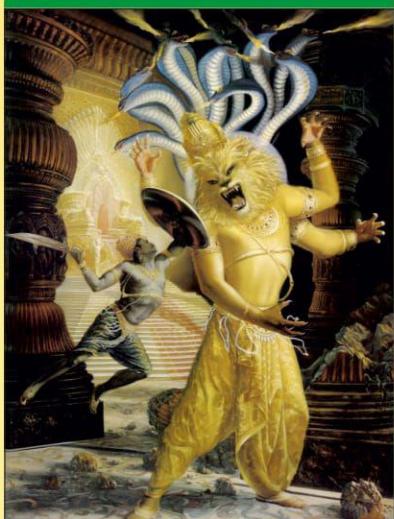
14 శనివారం

శ్రీ జయానంద ప్రభు
తిరోభావ దినోత్సవం

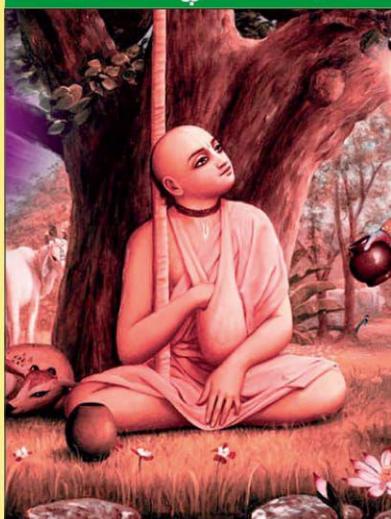
15 ఆదివారం

శ్రీనరసింహ చతుర్దశి

16 సోమవారం

శ్రీల మాధవేంద్రపుర
ఆవిర్భావ దినోత్సవం

27 శుక్లవారం

శ్రీల బృందావన దాస రాకూర్
ఆవిర్భావ దినోత్సవం

'భగవద్గీత' చందాదారులు కండి!

హరేకృష్ణ సంఘం వారి మాసపత్రిక

భగవద్గీత, హరేకృష్ణ కమల మందిరం

చందా రుసుము

ఒక సంవత్సరానికి

200/-

రెండు సంవత్సరములకు

400/-

డి.డి/ఎం.బిలు ISKCON, TIRUPATI పేరు మీద పంపండి

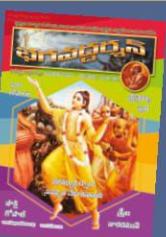
ISKCON TIRUPATI

Indian Bank Acc No: 6765144440

IFSCODE: IDIB000K292,

Kapila Teertham Road Branch,

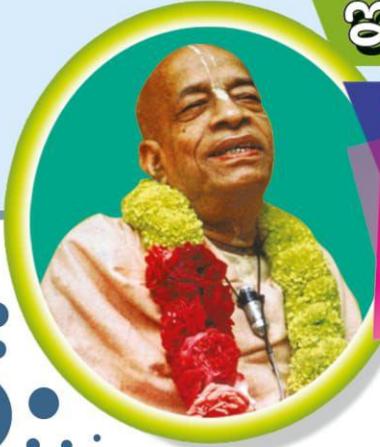
Tirupati.

E-mail : iskcon.tirupati@gmail.com Website : www.krishna.com

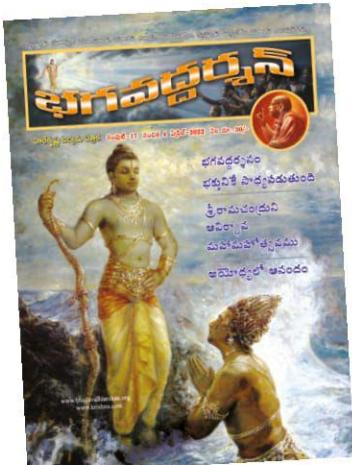
హరేకృష్ణ ల్యాండ్, హరేకృష్ణ రోడ్, తిరుపతి-07 ఫోన్: 7799747513

జంటీంట

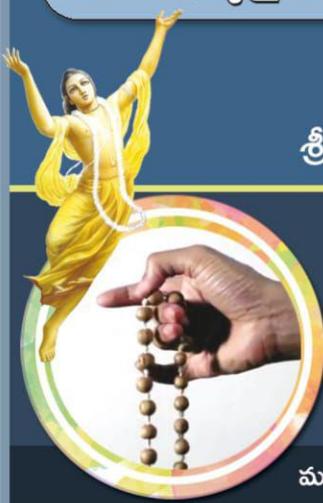
శ్రీల ప్రభుపాదుల గ్రంథాలు

సాగర సంగమమే భగవద్రూప

ఒక్కడ మూడు మహాసాగరాలు కలుస్తన్నాయి. అవే గీతామృత సాగరము, భాగవతమృత సాగరము, శ్రీచైతన్యచరితమృత సాగరము. ఈ మూడు సాగరాలు ఒక్కచోట కలిసి భక్తులందరి సమస్త ఆధ్యాత్మికావసరాలు తీర్చడమే కాకుండ వారినందరినే ఆనందాంబుధిలో ముంచి ఈ భగవద్రూప ద్వారా వారి ఆనందవృధికి కారణమౌతున్నాయి. ఈ భగవద్రూప భగవద్గీత గురించిన గుహ్యమైన విషయాలు, శ్రీమద్భాగవతములోని ఆణిముత్యాలు, శ్రీచైతన్యచరితమృతములోని ప్రేమభక్తి అంశాలు శ్రద్ధాఖుపులైన భక్తులందరికి అందిస్తున్నది. కాబట్టి దీనిని ప్రతీనెల శ్రద్ధలో చదవండి, అందరితో చదివించండి, దీనిని విస్తృతంగా వితరణ చేసే దివ్యసంకలనం చేయండి. ధన్యులు కండి! సంపాదకులు, భగవద్రూప

యుగధర్మాష్ట్మన హరేకృష్ణ మహామంత్రమును జపింపండి.... ఆనందింపండి

పంచతత్త్వమంత్రము (కసీసం ఒక్కాల జపించండి)

జయ శ్రీకృష్ణ చైతన్య ప్రభు నిత్యానంద

శ్రీ అద్భుత గదాధర శ్రీవాసాది గౌర భక్తబృంద

హరేకృష్ణ మహామంత్రము

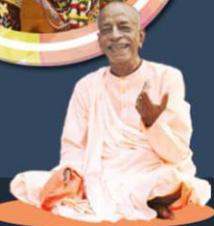
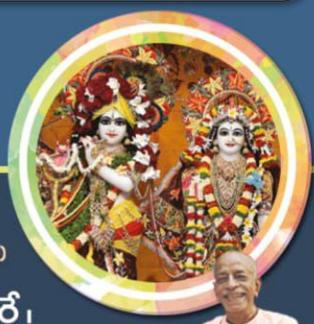
(ప్రతిరోజు కసీసం 108 సార్లు జపించండి)

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే,

హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే ॥

.....ఆనందించండి

మరిన్ని వివరములకు మీ దగ్గరలోని జిసెళ్ళన్ మంబిరాన్ని సంప్రచించగలరు

జంటీంట శ్రీల ప్రభుపాదుల గ్రంథాలు
సుఖాంతులకు బంగారుబాటులు

హరేకృష్ణ కమల మంబిరం,
హరేకృష్ణ లావాండ్, హరేకృష్ణ రోడ్,
ఫోన్: 9703526677, తిరుపతి-517 507.

